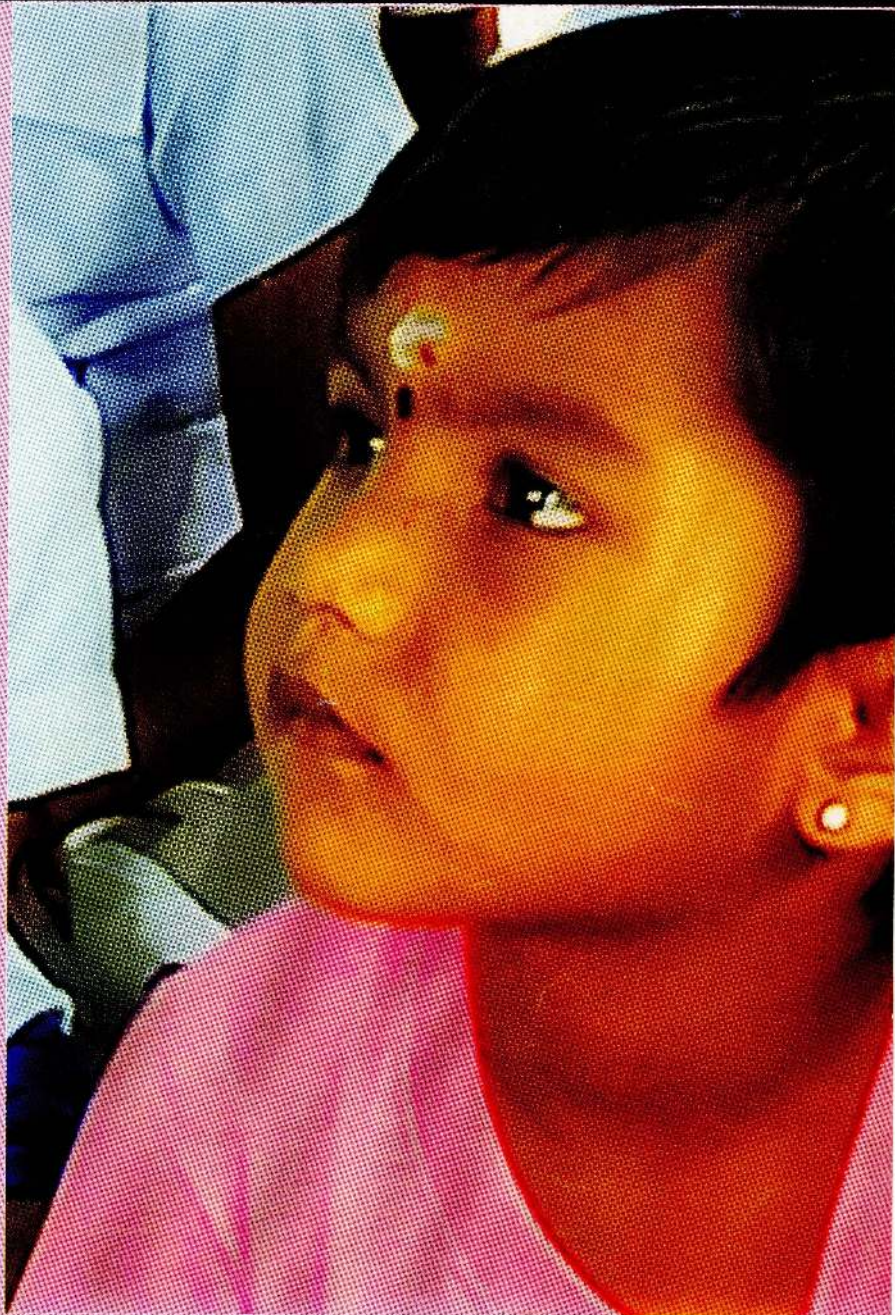

22

வளர்

பொதுசன நூலகம்
மாழம்பாளையம்

மகாஜனா '79 - காவாண்டு இணையதூது - கைதாசி 2023 இதழ் 03

புகழேந்தி - ம. அ. கணேசன்

○ உள்ளே ...

● **ஒய்வு காலப்பணி.**

- சுப. கிருஷ்ணானந்தன்
(மெல்பேர்ன்)

● **பாலர் கல்வி**

எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்!!
- ஜெயரதன், சிட்னி

● **பணியறிவு**

- ஜெ. புதிரன், கனடா

● **தம்பிக்கு எந்த ஊரு?**

- ஓடைக்காரன்

● **நெடும்பயணம் - 3**

- மனோ, பிரான்ஸ்

● **அமைதியென்ற மீன்**

- தம்மினி (பிரான்ஸ்)

● **HNCE ஒரு வரப்பிரசாதம்**

- சிறீராஞ்சனி (கனடா)

● **மனிதமும் வாழ்வியலும்**

- விஜி நாகராஜா (சிட்னி)

● **கதிரேசர் என்றொரு காவியம்**

- கோகிலா மகேந்திரன்

● **ஒருநாள் நமக்கும் விடியும்**

- அஜந்தினி ஸ்மீக

(நோர்வே)

● **புலம்பெயர் உறவுகளால்**

தாயகமக்களின் முன்னேற்றமும்
பின்னடைவுகளும்

- எஸ். ரவிந்திரன் (சுவிஸ்)

● **'ஒன்றே வேறே' நூலறிமுகம்**

- புனிதா கணேஸ் (லண்டன்)

● **சிலங்கிரி, திவ்ய தரிசனம்**

- மனோவின் இரண்டு கதைகள்

● **விஜயேந்திரன் கவிதைகள்**

- நா. சபேசன் (லண்டன்)

● **பொய்க்காரி**

- தீபிகா

● **தரியனை வரவேற்கிறார்**

- பிரியா சிவகுமார் (அவுஸ்திரேலியா)

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா

● **ChatGPT என்றால் என்ன?**

- சுப. கிருஷ்ணானந்தன் (மெல்பேர்ன்)

● **சங்ககால இலக்கியம்**

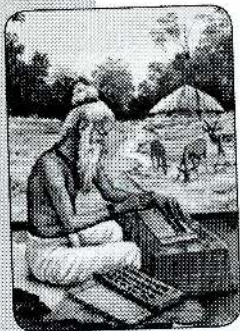
- ஜே. காசிநாதன் (மெல்பேர்ன்)

● **மனவளக்கலை**

- கிரா. வசந்தகுமார் (இலங்கை)

● **ஒவியங்கள்**

- அறிவழகன் (ஜெர்மனி)

Editorial (ஒரு இட்டோர் இயல்)

ஓய்ந்திருத்தல் ஆகாது தாத்தா

“பிறந்தார் மூத்தார் பிணி நோய் உற்றார்
இறந்தார் என்கை இயல்பே”

பிறந்தார் எல்லோரும் மூப்புற்றார், நோயுற்றார், இறந்தார் என்பது இயல்பானது.

- சீத்தலைச் சாத்தனார். மணிமேகலை. 24:103,104

ஓய்வுகாலம் என்பது ஓய்ந்திருப்பதற்கான காலம் அல்ல.

- ஓய்வு என்றால் என்ன?

ஓய்வு என்பது உட்கள் தற்போதைய வேலையைத் தொடர்ந்துசெய்யப் போவதில்லை, ஆனால் சிறந்த மனத்திருப்தியுடன் உலகிற்கு நன்மை செய்யப் போகிறீர்கள். ஓய்வு காலத்தில் உடல் மற்றும் மனம் சுறுசுறுப்பாக இருந்தால், நாம் அனைவரும் நமது அறிவாற்றல் வீழ்ச்சியையும், நமது உடலின் மந்தநிலையையும் தாமதப்படுத்தலாம்.

எங்கள் வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற மிகவும் கடினமான பாதைகளை நாங்கள் சந்தித்தோம், எனவே இப்போது எழுதுவதன் மூலம் தடைகளை எளிதில் கடக்க அந்த அனுபவத்தை அடுத்த தலைமுறையுடன் பகிர்ந்து கொள்ளலாம்.

தொழில்முறை கடமைகள் காரணமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள செயல்பாடுகள் மற்றும் ஆர்வங்களை ஆராய்வதற்கான சிறந்த வாய்ப்பை ஓய்வு வழங்குகிறது. ஓயியம் வரைவது இசைக்கருவி வாசிப்பது தோட்டக்கலை அல்லது எழுதுவது என எதுவாக இருந்தாலும் தனிப்பட்ட விருப்பங்களைத் தொடர்வது மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சியையும் நிறைவையும் தரும். இந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவது ஒரு நோக்கத்தை வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துகிறது. ஓய்வு பெற்றவர்கள் தங்கள் படைப்பாற்றலை வெளிக்கொணரவும் சுதந்திரமாக தங்களை வெளிப்படுத்தவும் அனுமதிக்கிறது.

ஓய்வு என்பது முடிவற்ற சாத்தியக்கூறுகள் நிறைந்த வாழ்க்கையின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க கட்டத்தைக் குறிக்கிறது. நோக்கத்துடன் அணுகுவதன் மூலம் தனிநபர்கள் இந்த காலகட்டத்தை அதிகம் பயன்படுத்தி அர்த்தமுள்ள மற்றும் நிறைவான அனுபவத்தை உருவாக்க முடியும். தனிப்பட்ட விருப்பங்களைப் பின்தொடர்வது வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல் தன்னார்வ பணி பயணம் உறவுகளை வளர்ப்பது மற்றும் உடல்நலம் மற்றும் நல்வாழ்வில் கவனம் செலுத்துதல் ஆகியவை ஓய்வு பெற்றவர்கள் உறுதிப்படுத்தக்கூடிய சில வழிகள்.

எங்கள் இதழ் அனைத்து வகையான வாசகர்களையும் ஈர்க்கும். புதிய தொழில் நுட்பத்தைப் படிக்க விரும்பும் மாணவர்கள் தரமான இலக்கியங்களை சுவைக்கும் மூத்த வாசகர்கள் உட்பட அனைவருக்கும் படிக்க ஏதாவது இருக்கும் என நம்புகிறோம்.

எங்கள் முதல் இரண்டு இதழ்களுக்கான ஆதரவுக்கும் கருத்துகளுக்கும் நன்றி. மற்றும் மூன்றாவது இதழுக்கான ஆக்கபூர்வமான விமர்சனத்தை எதிர்பார்க்கிறோம். இந்த காலாண்டு இதழில் எழுத முதல் படி எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கிறோம். நமது இதழில் வாசகர்களுக்குப் பயன்படும் உங்கள் வாழ்க்கை அனுபவத்தை எழுதி உங்கள் உள்ளார்ந்த திறமையை வெளிக்கொணரவும்.

உங்கள் தரமான படைப்புகள் வெளியிடப்படும்.

ஆக்கங்களுக்கு ஆக்கதாரிகளே பொறுப்பு.

- சுப. கிருஷ்ணாவந்தன்

(Krishnasubram7@gmail.com)

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org

மகாஜனா 79 வளர்

இலங்கையில் வடக்கு மாகாணத்தில்

பாலர் மற்றும் ஆரம்பக் கல்வி

எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள் மற்றும் சவால்கள்!!

- ஜெயரதன், சிட்னி

அறிமுகம்:

இலங்கையின் கல்வி முறை தெற்காசியாவின் சிறந்த பாடசாலை முறைமைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இலங்கையில் எழுத்தறிவு விகிதம் தோராயமாக 90 சதவீதம் உள்ளது. இது உயர் தரமான ஆங்கிலத்தைக் கொண்டுள்ளது. நிலையான இலங்கை 2030 தொலைநோக்கு என்பது ஒரு மூலோபாய ஆவணமாகும், இது 2030 ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கையை நிலையான உயர் நடுத்தர வருமானம் கொண்ட நாடாக மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

இலங்கையில், அடிப்படைக் கல்வி செயல்முறை பின்வருமாறு:

பாலர் பள்ளி (கட்டாயமில்லை),

ஆரம்பப் பள்ளி மற்றும் இடைநிலைப் பள்ளி (கல்லூரிகள் என குறிப்பிடப்படுகிறது).

பாலர் பள்ளி: Preschools

3 வயது முதல், பாலர் பள்ளியில் வழங்கப்படும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கற்றலிலிருந்து குழந்தைகள் பயனடைகிறார்கள். எவ்வாறாயினும், இலங்கையில் உள்ள பெரும்பாலான முன்பள்ளிகள் தனியாருக்குச் சொந்தமானவை மற்றும் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன, பல பெற்றோர்கள் நிதி சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர். இத்துறையை முறைப்படுத்தவும், தரப்படுத்தவும் கல்வித்துறை சில காலமாக முயற்சி செய்து வருகிறது. திணைக்களம் முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மாதம் ரூ.6000 ஊதியம் வழங்குகிறது. பெரும்பாலான பள்ளிகளில் ஒரே ஒரு நிலை மட்டுமே உள்ளது. ஊழியர்களின் மாணவர் விகிதம் 1: 15. பல ஆசிரியர்களின் ஊதியங்கள் ஸ்பான்சர்களால் அல்லது பெற்றோரின் கட்டணத்தில் இருந்து ஆதரிக்கப்படுகின்றன. அனைத்து பாலர் பள்ளிகளும் கல்வித் திணைக்களத்தின் அனுமதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இலங்கையில் ஆரம்பகால குழந்தைப் பருவ அபிவிருத்தி நிலையங்களின் தேசிய மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி, 2019 இல் 19,700 பாலர் பள்ளிகள் உள்ளன. பாலர் கல்விக்கான தேசியக் கொள்கை 2019

இல் உருவாக்கப்பட்டது. நம்பிக்கை சார்ந்த, நூலகங்கள், செல்வந்தர்கள் மற்றும் கிராமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் உட்பட பல நிறுவனங்கள் வடக்கு மாகாணப் பாலர் பள்ளிகளுக்கு நிதியுதவி அளி வருகிறார்கள். பல பாலர் பள்ளிகள் கட்டட வசூலிக்கின்றன, பல பெற்றோர்கள் பணம் கட்ட முடியாது அவதிப்படுகிறார்கள். திணைக்களம் கிளஸ்டர் அமைப்புகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இதன் மூலம் பெரிய கல்லூரிகள் பாலர் பள்ளிகளுக்கு வழிகாட்டல்களை வழங்குகின்றன.

ஆரம்பக் கல்வி:

ஆரம்பப் பள்ளி (தரம் 1-5) 5 வயதில் தொடங்கி 5 ஆண்டுகள் ஆகும். 99 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான குழந்தைகள் தரம் 1 இல் நுழைகிறார்கள். இலங்கைப் பள்ளிகளில், தரம் 3 முதல் ஆங்கிலம் கட்டாயப் பாடமாக உள்ளது. ஆரம்பக் கல்வியில், தேசிய பாடத்திட்டத்தின் நான்கு பாடத் துறைகளில் உள்ள பாடங்கள்: மொழி (மூன்று மொழிகளும்), கணிதம், சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான நடவடிக்கைகள் மற்றும் மதம் குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது. வடமாகாண மக்களுக்கு முறையான கல்வி முறையைப் பெறுவது கடினமான அல்லது விலையுயர்ந்த பயிற்சியாக இருந்து வருகிறது. உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டு தமிழ் சமூகங்களின் ஆதரவின் காரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பாலர் பாடசாலைகளுக்கு நியாயமான நிதியுதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கு வெளியே உள்ள நிலைமைக்கு நன்கொடையாளர்களிடமிருந்து கணிசமான ஆதரவு தேவைப்படுகிறது. வலிகாமம் வடக்கில், குறிப்பாக தெல்லிப்பறை முதல் வசாவிளான் பகுதிகள் வரை 2017 ஆம் ஆண்டு முதல் பாலர் மற்றும் ஆரம்பப் பள்ளி அமைப்புகளில் கட்டுரை ஆசிரியர்

ஈடுபட்டுள்ளார். குறைந்த பிறப்பு விகிதம் மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடிகள் காரணமாக இந்தப் பிராந்தியத்தில் தரம் 1 மாணவர் சேர்க்கை எண்ணிக்கை குறைந்து வருவது வருந்தத்தக்கது. பல பள்ளிகள் இன்று வரை ஒற்றை இலக்க எண் வளர்ச்சியைப் மட்டுமே பதிவு செய்துள்ளன. நன்கு நிறுவப்பட்ட முன்பள்ளிகளைக் கொண்டவர்கள், 2023 இல் தரம் 1 சேர்க்கையில் இரட்டை இலக்க வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

வடமாகாணத்தில் சுமார் 1000 பாலர்பள்ளிகள் உள்ளன. 11 பள்ளிகள் தேசிய பள்ளிகள், 6 கட்டணம் செலுத்தும் தனியார் பள்ளிகள் மற்றும் மீதமுள்ளவை மாகாண பள்ளிகள். மாகாணம் 12 கல்வி வலயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, அவை 33 கல்விப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

யாழ்ப்பாணத்தில் பாடசாலைகள் தோராயமாக 445 மற்றும் வலிகாமம் வடக்கு சுமார் 145 ஆகும். 1000 தொண்டு நிறுவனங்கள் (குடும்ப அடிப்படையிலானது உட்பட), பழைய மாணவர் சங்கங்கள், நம்பிக்கை சார்ந்த அமைப்புகள் மற்றும் உள்ளூர் இலாப நோக்கற்ற நிறுவனங்கள் இயங்கி வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சமூகங்களுக்கு அதிகபட்ச தாக்கம் அல்லது நன்மைகளைப் பெற, கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து ஆதாரங்களும் தொழில் ரீதியாக ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும். வடமாகாணத்தில் செல்வ வளங்களின் சமமான விநியோகம் கடுமையான பிரச்சனைகள், உயர் இடைநிறில் விகிதங்கள், கல்வியில் குறைந்த பங்கேற்பு மற்றும் மோசமான வருகை, குறிப்பாக இரண்டாம் நிலைகளில், கணிதம் மற்றும் அறிவியலில் மோசமான செயல்திறன், முக்கியமாக கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற, பள்ளிகளுக்கு இடையேயான வளங்களின் சமமற்ற விநியோகம்- பற்றாக்குறை என சில பிரச்சனைகளை பட்டியலிடலாம்., பள்ளிகளுக்கு இடையே தகுதிவாய்ந்த ஆசிரியர்களின் சமமற்ற விநியோகம் மற்றும் நெரிசலான பாடத்திட்டம்.

1948 இல் சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட மிக மோசமான பொருளாதார நெருக்கடிகள் முக்கிய பிரச்சினை. இது முன்னோடியில்லாத அளவு பணவீக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது, அந்நியச் செலாவணி கையிருப்பு குறைதல், மருத்துவப் பொருட்களின் பற்றாக்குறை மற்றும் அடிப்படைப் பொருட்களின் விலைகள் அதிகரிப்பு.

இலங்கையின் பெரிய வடக்கு மாகாணம்,

குறைந்த மக்கள்தொகை கொண்ட மாகாணம் மற்றும் சிறு கைத்தொழில்கள் முக்கியமாக யாழ்ப்பாணம் மற்றும் கிளிநொச்சி பகுதி யில் குவிந்துள்ளன.

வடமாகாணம் இயற்கை வளங்களால் (கடல் உட்பட) வளம் பெற்றுள்ளது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை, எனினும், அது மிகவும் தகுதிவாய்ந்த மற்றும் பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்களின் வரையறுக்கப்பட்ட தொகுப்பைக் கொண்டுள்ளது. 5-8 சதவீத வளர்ச்சி விகிதத்தை அடைய, ஆயிரக்கணக்கான உயர் பயிற்சி பெற்ற திறமையான பணியாளர்கள் தேவை.

குறிப்பாக வெளிநாட்டு மற்றும் புலம்பெயர் தமிழர்களிடமிருந்து முதலீடுகள் இல்லாமை, தொழில்நுட்பத்தை அணுகுதல், தொழில்நுட்பத்தை பராமரிப்பதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் நிதி இல்லாமை, உபகரணங்களின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இருப்பு மற்றும் தொழில்நுட்ப ஆதரவு இல்லாமை ஆகியவை பள்ளிகளுக்கு உள்ள சில முக்கிய சவால்களாகும்.

தகவல் தொடர்பு மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் புதுமையான அணுகல், பள்ளிகளின் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதற்கான பெரும் வாக்குறுதியைக் கொண்டுள்ளது என்று நம்புகிறேன். மலிவு விலையில், தரம் மற்றும் அளவு ஆகிய இரண்டிலும் தகவல்களுக்கான அதிவேக அணுகல் முக்கியமானது. இலங்கையின் தற்போதைய வளர்ச்சியடைந்து வரும் பொருளாதார நிலைமை, குறிப்பாக, உயர் பணவீக்கம் மற்றும் அதிகரித்த வாழ்க்கைச் செலவு, எமது மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு தவறாமல் செல்வதை மிகவும் கடினமாக்குகிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் குழந்தைகள் உயிர்வாழ்வது மட்டுமல்லாமல், தொடர்ந்து செழித்து வளர உதவுவதற்கு நண்பர்கள் மற்றும் ஆதரவாளர்களின் நல்ல நட்பு வட்டம் இருக்க வேண்டும்.

வறுத்தலை விளான் பாலர் பாடசாலை

”இலங்கையில்
ஐனனித்தேன்,
ஆனால்
இலங்கையில்
மரணிக்கப்
போவதில்லை.”

தும்பிக்கு எந்த ஊரு?

நீங்கள் யார் என்பது நீங்கள் இருக்கும் இடத்தின் மூலம் ஓரளவு வரையறுக்கப்படுகிறது. யாழ்ப்பாணம், தெல்லிப்பழை மேற்குப் பகுதியில் பன்னாலைக்கும் கொல்லங்கலட்டிக்கும் இடையில் பைரவர், வீரபத்திரர், குருநாதர் கோவில்கள் கொண்ட விழிசிட்டி என்ற சிறிய கிராமம். இந்த கிராமத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் கயந்தப்பை என்ற வெற்றிலை தோட்டம் உள்ளது. அஞ்சல்காரர் எளிதில் கடிதங்களை வழங்குவதற்கு உதவுவதற்காக, விழிசிட்டியின் கிழக்குப் பக்கம் கயந்தப்பை, இந்தப் பகுதி மக்களின் அஞ்சல் முகவரியாக மாறியது. கயந்தப்பைப் பகுதியில் வீதியின் மேற்குப் பக்கம் ”ஓடை” வெற்றிலைத் தோட்டம், இங்கு எனது வீடு அமைந்துள்ளது. கயந்தப்பை மக்கள் என்னை ஓடைக்காரன் என்பார்கள். விழிசிட்டி மக்கள் என்னை கயந்தப்பைக்காரன் என்பார்கள். கொல்லங்கலட்டியில் நான் விழிசிட்டியை சேர்ந்தவன். நான் தெல்லிப்பழைச் சந்திக்கு அருகில் இருந்தால் கொல்லங்கலட்டியைச் சேர்ந்தவன். யாழ்ப்பாணத்தில் தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்தவன். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவன். மே 11, 1983 இரவு, பல்கலைக்கழக விடுதிகளில் இருந்த சிறுபான்மை மாணவர்களை பெரும்பான்மை இணை மாணவர்கள் தாக்கி எங்களை மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் செல்லுமாறு கூறினர், நாங்கள் கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, மலையகம் என எதுவாக இருந்தாலும் யாழ்ப்பாணத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லுமாறு கூறினார்கள். அன்று இரவு, அனைத்து சிறுபான்மை மாணவர்களும் யாழ்.முகவரியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

பாஸ்டனில் உள்ள மசாகூசெட்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில், எனது பேராசிரியர் என்னிடம், உங்கள் சுற்றுப்புறத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மாணவரை அறிமுகப்படுத்துகிறேன் என்று கூறினார். அவர் எனக்கு மும்பையைச் சேர்ந்த பட்டதாரி மாணவரை அறிமுகப்படுத்தினார். அமெரிக்காவில், நான் தெற்காசிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன். பாஸ்டனில் பணிபுரிந்தபோது, பெரும்பாலான சக பணியாளர்கள் நான் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர் என்று சொன்னார்கள். நான் இலங்கையைச் சேர்ந்தவன் என்று சொன்னேன், என்ன வித்தியாசம் என்று கேட்டார்கள்?

நீங்கள் கனடியர்கள் என்று யாராவது சொன்னால், ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?

அமெரிக்க தொலைக்காட்சியில், பொதுவாக அவர்கள் ”இலங்கை” என்ற வார்த்தையைச் சொல்வதில்லை. ஆனால் விதிவிலக்கு

2004-சுனாமி நேரத்தில், யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, மலையகம், பாஸ்டன், இலங்கை மிகவும் சுனாமியால்

பாதிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவஸ்திரேலியாவில் இலங்கையைப் பற்றி பலருக்குத் தெரியும். கிரிக்கெட், மேலும் இலங்கை அகதிகள் பற்றிய செய்திகள் அடிக்கடி அவஸ்திரேலிய தொலைக்காட்சியில் காட்டுவார்கள்.

நியூ ஜெர்சியில் உள்ள பிரின்ஸ்டன் நகரில் பணிபுரியும் போது, எனது இந்திய நண்பர், பெரும்பான்மையான இலங்கையரிடம், இலங்கையைச் சேர்ந்த ஒரு நண்பர் என்னுடன் பணிபுரிகிறார் என்று கூறினார். அவரது பெயர் என்ன என்று பெரும்பான்மையானவர் கேட்டார்.

என் நண்பர் அவர் பெயர் கிருஷ்ணா என்று சொன்னார்.

கிருஷ்ணா என்ற பெயர் இலங்கையைச் சேர்ந்தது அல்ல என்று அவர் பதிலளித்தார். இப்போது, நான் இலங்கையைச் சேர்ந்தவன் இல்லையா?

இரட்டை கோபுரத் தாக்குதலுக்குப் பிறகு, ஐரோப்பாவிலிருந்து ஒரு விமானம் அமெரிக்காவிற்கு சப்பாத்து குண்டுதாரியுடன்வரும் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அவர் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர் என்று முதலில் செய்தி வெளியானது, பின்னர் அவர் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர் இல்லை என்று செய்திகள் வெளியாகின. “அமெரிக்காவில் உள்ள இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்போது நிம்மதியாக சுவாசிக்க முடியும்” என்று காது பட சொன்னார்கள். ஒஹோ, நான் இப்போது இலங்கையைச் சேர்ந்தவன். அமெரிக்க வரையறையின் கீழ் நான் ஆசிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன் இல்லையா?

“நல்லதும் கெட்டதும் ஒரு மனிதனுக்குள்ளேயே நிகழ்கின்ற பொழுது அவன் இலக்கியப் பிரச்சினை ஆகிவிடுகின்றான்” என “ஓ, அமெரிக்கா” புத்தகத்தின் முன்னுரையில் ஜெயகாந்தன் குறிப்பிடுகிறார்.

“மனிதனுக்குள்ளேயே” என்ற வார்த்தை மனம் சம்பந்தப்பட்டது. நான் யார்?...என்பதை அறிவியல் அல்லது சமய ரீதியாகவோ மனம் சிந்திக்க தொடங்குகிறது.

கொழும்பில் இருந்தபோது, தெரு முனையில் சிறிய குடும்பத்துடன் ஒரு குடிசை இருந்தது. குடிப்பழக்கத்திற்கு அடிமையான கணவர் எப்போதும் தனது மனைவியையும் இரண்டு குழந்தைகளையும் அடிப்பார். அவரது மனைவி மற்றும் குழந்தைகள் இரவில் தெருவில் அழுதனர். நடுத்தர வர்க்கத்தினர் அந்தக் குடும்பப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. உயர் நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் உதாசீனம் செய்தனர். “உவைகள் எப்பவும் உப்பிடித்தான்” சிலர் அதையும் சொன்னார்கள்.

இதேபோலத்தான், ஏழை நாடுகளில் நடப்பதை என்பதை பணக்கார நாடுகள் புறக்கணிக்கின்றன. பணக்கார நாடுகளுக்கு தங்கள் சொந்த பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க நேரமில்லாமல் இருக்கலாம்.

உலகில் எங்கெல்லாம் சிறுபான்மையினர் கலவரங்களால் பாதிக்கப்பட்டாலும் அனுதாபத்தை உணர்கிற பெரும்வலியை ஏற்படுத்தியது ருவாண்டா கலவரம். 1994 இல் ருவாண்டாவில் எட்டு இலட்சம் சிறுபான்மை மக்கள் நூறு நாட்களில் கொல்லப்பட்டனர். அப்போது பல பலமான நாடுகள் பாராமுகமாக இருந்தன. சிறுபான்மையினர் அடிக்கப்படுவது சோகமான செய்தி, அதை விட மோசமான விஷயம் சக்தி வாய்ந்த நாடுகள் இப்படியான செய்திகளைப் புறக்கணிப்பது மற்றும் சிறுபான்மையினரைப் பாதுகாக்காதது. வன்முறையை நிறுத்த சொல்லி அந்த நேரத்தில் பலமான நாடுகளில் இருந்து வரும் சில தொலைபேசி அழைப்புகள் பல உயிர்களைக் காப்பாற்றி இருக்கும்.

கார்ப்பரேட் அமெரிக்காவில் மனித குலத்திற்கு மிகவும் பயனுள்ள ஒரு தயாரிப்பை வெளியிட அனைத்து வகையான மக்களும் இணைந்து பணியாற்றுகின்றனர். இன மதத்திற்கு எதிராக எந்த பாரபட்சமும் இல்லை, நீங்கள் யாராக இருந்தாலும் தகுதி அடிப்படையிலான பதவி உயர்வு மட்டுமே! நிறைய இந்தியர்கள் CEO ஆனார்கள் ஒரு நல்ல சான்று ஆகும். அர்விந்த் கிருஷ்ணா (IBM), வசந்த் நரசிம்மன் (Novartis), லக்ஷ்மன் நரசிம்மன் (Star Bucks), இந்திரா நாயி (Pepsi), சுந்தர் பிச்சை (Google) சத்யா நடேலா (Microsoft), ராஜ் சுப்ரமணியம் (FedEx)...

விண்வெளி நிலைய ஆராய்ச்சியாளர்கள் அனைவரும் பூமியிலிருந்து வந்தவர்கள். அவர்கள் பத்திரமாக பூமிக்கு திரும்ப இனம் அல்லது மதம் பாராமல் ஒருவருக்கொருவர் உதவுகிறார்கள். பூமியிலும் அதே மனநிலையை வைத்திருக்க வேண்டும். நாம் அனைவரும் பல கலாசார சமூகத்தில் செழிக்க முடியும்.

தம்பிக்கு எந்த ஊரு? என்ற கேள்விக்கு பதில் திவ்விய பிரபந்தத்தில் இருக்கிறதா?

ஊரிலேன், காணி இல்லை, உறவு மற்றொருவர் இல்லை,

பாரில் நின் பாத மூலம் பற்றிலேன் பரம மூர்த்தி

காரொளி வண்ணனே! என் கண்ணனே கதறுகின்றேன்

ஆர் உளர் களைகண் அம்மா அரங்க மாநகருளானே!

- தொண்டரடிப் பெரியாழ்வார்

எனக்கு ஊர் இல்லை, எனக்கு நிலம் இல்லை, இந்த உலகில் எனக்கு வேறு உறவினர் இல்லை. உன் பாதங்களைக்கூட என்னால் அணுக முடியவில்லை! ஒளிமயமான மேகங்களின் நிறத்தையுடைய இறைவனே! ஓ என் கண்ணா! அழுகிறேன்! துன்பங்களில் இருந்து விடுதலை செய்ய யார் இருக்கிறார்கள்? ஆதரவாக இருப்பவர் யார்? ஸ்ரீரங்க மாநகரத்தில் இருப்பவனே!

"இலங்கையில் ஜனனித்தேன், ஆனால் அங்கே மரணிக்கப் போவதில்லை." பல புலம்பெயர்ந்தோர் இதை சத்தமாக வாசிக்கலாம்.

ஒப்பில்லா கலட்டி (வித்தகபுரத்து மயானம்-பேய்கள் உலவுகின்ற இடமோ இல்லையோ ஆனால் சமரசம் உலவுகின்ற, ஒப்பிலாரும் மிக்காரும் உளரா? என்ற கேள்வி அழியும் ஒப்பில்லா இடம்) யில் முதாதையர்கள் துயிலும் இடத்தில் மீளாத்துயில் கொள்ளப்போவதில்லை.

"உனை நீ அறி" மகாஜனா கல்லூரியின் சின்னம் இப்போது மிகவும் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கிறது.

-உன்னில் எந்த குறைபாடும் இல்லை (There is no imperfection in you) - பைபிளின் வசனம்.

"நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?" என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதுங்கள் என ChatGPT இடம் கேட்டேன்.

கீழே பதில் பதியப்பட்டுள்ளது.

தலைப்பு: "நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?"

அறிமுகம்:

"நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?" போதுமான எளிமையானதாகத் தோன்றினாலும், ஒரு நபரின் அடையாளம், கலாசார பாரம்பரியம் மற்றும் சொந்தமான உணர்வைப் புரிந்துகொள்வதில் இது ஆழமான முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது. பல தனிநபர்களுக்கு, இந்த கேள்விக்கான பதில் புவியியல் இருப்பிடத்தை விட அதிகமாக உள்ளது இது தனிப்பட்ட அனுபவங்கள், முதாதையரின் வேர்கள் மற்றும் அவர்களின் வாழ்க்கையை வடிவமைக்கும் சமூகங்களின் ஒரு சிக்கலான இடைவினையை பிரதிபலிக்கிறது. தீங்கற்றதாகத் தோன்றும் இந்தக் கேள்விக்குப் பின்னால் உள்ள அர்த்தத்தை ஆராய்வது, எல்லைகளைத் தாண்டி நம் அனைவரையும் இணைக்கும் மனித அனுபவங்களின் பன்முகத்தன்மையையும் செழுமையையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

புவியியல் தோற்றம் :

"நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?" என்ற கேள்வியின் மிக உடனடி விளக்கம். ஒரு தனிநபரின் பிறந்த அல்லது வளர்ந்த இடத்தைக் குறிக்கிறது. புவியியல் தோற்றம் ஒரு நபரின் அடையாளத்தை வடிவமைக்கும் கலாச்சார, மொழியியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் தாக்கங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான தொடக்க புள்ளியை வழங்குகிறது. இது ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி, நகரம் அல்லது நாட்டிற்கான இணைப்பை நிறுவுகிறது. அந்த இடத்துடன் தொடர்புடைய தனித்துவமான அம்சங்களை முன்னிலைப்படுத்துகிறது. உதாரணமாக, நியூயார்க் நகரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு நபர் ஒரு தனித்துவமான நகர்ப்புறக் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டிருக்கலாம், அதே சமயம் ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள ஒரு கிராமப்புற கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் தங்கள் சமூகம் மற்றும் அதன் மரபுகளுடன் ஆழமான உறவுகளைக் கொண்டிருக்கலாம்.

முதாதையர் பாரம்பரியம்:

உடனடி புவியியல் இருப்பிடத்திற்கு அப்பால், தோற்றம் பற்றிய கேள்வி ஒரு தனிநபரின்

மூதாதையர் பாரம்பரியத்துடன் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம். பல மக்கள் தங்கள் குடும்ப வேர்களை வலுவாக அடையாளம் கண்டு கொள்கின்றனர், தலைமுறை தலைமுறையாக தங்கள் பரம்பரையைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். மரபுகள், மதிப்புகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள் குடும்ப மரத்தின் மூலம் கடந்து செல்லப்பட்ட மரபுகளை உள்ளடக்கியது, இது ஒரு நபரின் கலாசார அடையாளத்தை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இது தனிநபர்களை அவர்களின் முன்னோர்களின் அனுபவங்களுடன் இணைக்கிறது மற்றும் தொடர்ச்சியின் உணர்வை வழங்குகிறது, தன்னைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலை நிறுவ உதவுகிறது.

கலாச்சார அடையாளம் :

கலாசாரம் ஒரு தனிநபரின் அடையாளத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும், அவர்களின் நம்பிக்கைகள், மதிப்புகள், நடத்தைகள் மற்றும் சொந்தமான உணர்வை பாதிக்கிறது. அவர்களின் தோற்றம் பற்றி கேட்கப்பட்டால், தனிநபர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் கலாசார பின்னணியைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் பதிலளிக்கின்றனர். இந்த பதில் ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவுடன் தொடர்புடைய பழக்கவழக்கங்கள், மொழி, கலை, இசை, உணவு மற்றும் சடங்குகளை உள்ளடக்கியது. கலாசார அடையாளம் மதம், இனம், தேசியம் மற்றும் வரலாற்று சூழல் போன்ற காரணிகளால் பாதிக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு நபர் சீன-அமெரிக்கராக அடையாளம் காணலாம், இது அவர்களின் இன பாரம்பரியம் மற்றும் அமெரிக்காவுடனான அவர்களின் தொடர்பை பிரதிபலிக்கிறது.

Sense of Belonging (உணர்வு):

“நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?” ஒரு தனிநபரின் சொந்த உணர்வு மற்றும் அவர்களுடன் தொடர்புடைய சமூகங்களையும் தட்டுகிறது. இது மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை வடிவமைத்த இடங்கள் மற்றும் குழுக்களைக் கருத்தில் கொள்ளத் தூண்டுகிறது, அங்கு அவர்கள் ஆதரவு, ஏற்றுக்கொள்ளல் மற்றும் பகிரப்பட்ட நோக்கத்தைப் பெற்றுள்ளனர். இந்த சமூகங்கள் புவியியல் அருகாமை, பகிரப்பட்ட ஆர்வங்கள் அல்லது பொதுவான கலாசார பின்னணியின் அடிப்படையில் இருக்கலாம். வீடு என்ற கருத்து உடல் இடைவெளிகளுக்கு அப்பால் நீண்டுள்ளது மற்றும் தனிநபர்கள் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் உருவாக்கும் உணர்ச்சிப் பிணைப்புகள் மற்றும் இணைப்புகளை உள்ளடக்கியது.

முடிவுரை:

வெளித்தோற்றத்தில் நேரடியான கேள்வி, “நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?” வெறும் புவியியலைத் தாண்டிய பல அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது. இது தனிநபர்களை அவர்களின் புவியியல் தோற்றம், மூதாதையர் பாரம்பரியம், கலாச்சார அடையாளம் மற்றும் சொந்தமான உணர்வைப் பற்றி சிந்திக்க அழைக்கிறது. இந்தக் கேள்விக்கான பதில்களை ஆராய்வதன் மூலம், பலதரப்பட்ட மனித அனுபவங்களைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலைப் பெறுகிறோம், எல்லைகளைத் தாண்டி மக்களை இணைக்கிறோம், மற்றும் நமது பகிரப்பட்ட மனிதநேயத்திற்கான பச்சாதாபத்தையும் பாராட்டையும் வளர்ப்போம். நமது தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டுத் தோற்றத்தைத் தழுவுவது, நம் அனைவரையும் ஒன்றிணைக்கும் பொதுவான இழைகளை அங்கீகரிக்கும் அதே வேளையில் நமது வேறுபாடுகளைக் கொண்டாட அனுமதிக்கிறது.

- ஓடைக்காரன் (Man of creek)

**ஒவ்வொரு ஜீவனும் தனக்கென ஒரு துயரை கொண்டிருக்கிறது!
கடல் இருக்கிறது என்பதற்காக ஓடை வற்றிவிட வேண்டுமா என்ன!**

- ரஷ்யக்கவிதை-கைசின் குலீவ்

எனது முறை வந்தது. அதிகாரியின் முன்னால் போய் நின்றேன்.
அவர் என்னை முறைத்தார். பாஸ்போட்டை அதிகாரியிடம் கொடுத்தேன்.
"அடோ எங்க போறது?" என்று மிரட்டும் தொனியில் கேட்டார்.
அவர் கண்கள் சிவந்திருந்தது போல உணர்ந்தேன்.
நான் "பேர்லின்" என்றேன். அது அவருக்கும் கேட்கவில்லை.
திருப்பவும் உறுக்கினார். "பேர்லின்...பேர்லின்" என்றேன்.
"ஏன் அங்க போறது?" என்னத்தை நான் சொல்ல? என்னிடம் புதில் இல்லை.
தடுமாறிக்கொண்டு நின்றேன்.

○ தொடரும்...

இலக்கில்லாத பயணம்.
எந்த நேரத்திலும் எதுவும் நடக்கலாம்.

மனோவின்

நெருங்கிய பயணம் - 3

அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குவதற்காக இப்படித்தான் முறைப்பார்கள். பற்களை நெருடுவார்கள். அக்கினிக்கனல் கலந்த பார்வையால் எறிவார்கள். தேவையில்லாத குறுக்கு கேள்விகள் கேட்பார்கள். பாஸ்போட்டுக்குள்ள அஞ்சோ பத்தோ வைச்சுக்குடுத்தா பேசாமல் விட்டுவிடுவார்கள்.

இந்தத்தகவலை ஏற்கனவே அறிந்து வைத்திருந்தபடியால் ஜநாறு ரூபா தாள் ஒன்று எனது ரவுசர் பொக்கற்றினுள் தயாராகவே இருந்தது. ஆனாலும் உடல் நடுங்கியது. இதை நான் கொடுக்க, அவர் உண்மையான நேர்மையான அதிகாரி யாக இருந்து லஞ்சக்குற்ற வழக்கில் என்னை உள்ளே தூக்கிப் போட்டுவிட்டால்...!

எனது பாஸ் போட், அதிகாரியின் கையில் சுழன்றுகொண்டிருந்தது. அவர் பாஸ்போட்டை புரட்டிப்புரட்டிப்பார்த்தார். இடையிடையே என்னையும் அகோரமாக முழிசினார்.

காசைக் கையிலெடுத்தேன்.

அவர் ஏதோ சிங்களத்தில் உறுக்கிக் கேட்டார். 'டபக்'கென்று காசை என் பொக்கற்றினுள் தள்ளிவிட்டேன். உடல் வியர்த்தது.

அதிகாரி ரப்பர்முத்திரையை எடுத்து பாஸ்போட்டில் அழுத்தி ஒரு குத்துக் குத்தி பாஸ்போட்டை என்னிடம் எறிந்தார். 'ம் போய்த்துலை' என்பதுபோல.

எனக்கு முன்னால் சென்ற தமிழர்களின் பின்னால் நானும் சென்றேன். விமானம் ஏறுவதற்காகக் காத்திருப்பில் காத்திருந்தோம். இப்போ எல்லோருக்கும் பயம் போய்விட்டது. மனம் விட்டுப்பேசினார்கள்.

நான் என்னிடமிருந்த எல்லாவற்றையும் கொட்டினேன். என்னுடைய நண்பர்கள், பவா, செல்வாவை புகழ்ந்து தள்ளினேன். என்னுடைய பயணத் திட்டத்தை விலாவாரியாக அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தினேன். எல்லோரும் ஆவலாக, வாய்பிளந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

சற்றுத்தள்ளி ஒரு தமிழர் மட்டும் வித்தியாசமாக இருந்தார். வலு ஸ்மார்ட்டாக டெனிம் காற்சட்டை அணிந்திருந்தவர் வாயில் சுவிங்கமொன்றை மென்றபடி அட்டணக்கால் போட்டு அமர்ந்திருந்தார். சிலர் போய் பேச்சுக்கொடுத்தார்கள். அவர் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. ஜேர்மனி நாட்டின் நீண்டநாள் குடிவாசி அவர். ஜேர்மனி நாட்டுக் கடவுச்சீட்டு வைத்திருந்தார். ஜேர்மனியப் பெண்ணை மணம் முடித்திருந்திருந்தாகவும் அறியமுடிந்தது. அதற்குமேல் அவர் எவரையும் நெருங்க அனுமதிக்கவில்லை.

விமானம் பறக்கத்தொடங்கியது. எல்லாமே புதிய அனுபவமாயினும் அனுபவிக்கக்கூடிய மனநிலையில் நாங்கள் இல்லை. இலக்கில்லாத பயணம். எந்த நேரத்திலும் எதுவும் நடக்கலாம். திரும்ப இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டால் என்ன நடக்கும் என்பதை மட்டுமே மூளை குடைந்து குடைந்து அலசிக்கொண்டிருந்தது.

விமானத்துள் பத்திரிகை தந்தார்கள். ஆங்கில எழுத்துக்கள். புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தேன். எதுவுமே விளங்கவில்லை. பயம் தொட்டது. தெரிந்தது கொஞ்ச ஆங்கிலம்தான். இப்போ அதுவுமே தெரியவில்லை. நானெல்லாம் எப்படி இந்த ஐரோப்பிய நாடுகளில் சமாளிக்கப்போகிறேன்...?

பின்னர்தான் புரிந்தது. அது ருஷ்ய மொழி. மனது மெதுவாய் தென்படைந்தது. விமானத்துள் உணவு பரிமாறினார்கள். அரை அவியல் இறைச்சி வயற்றைப் புரட்டியது. பாண் மட்டுமே

சாப்பிடக்கூடியதாக இருந்தது. சிலர் வைன் குடித்தார்கள்.

பழக்கமில்லாத கத்திகரண்டிகள் அதிகம் சத்தம் செய்தன. சில கீழே விழுந்தன. அந்தக் குறுகிய மேசையில் பாணையும், யூசையும் வைத்துக் குடிப்பதற்கே மிகவும் சிரமமாக இருந்தது.

விமானத்துள் குளிர்ந்தது. கிழக்கு பேர்ரினை அண்மித்தபோது அதிகம் குளிர்ந்தது. கொண்டுபோன சாரத்தை எடுத்துப் போர்த்தினேன். துவாயை எடுத்து தலையைச் சுற்றி மூடினேன். ஆனாலும் குளிர்ந்தது.

கிழக்கு பேர்லின் விமான நிலையத்தை விட்டு வெளியே வந்தோம். எல்லோரும் நடுங்கியபடியே நின்று கொண்டிருந்தார்கள். எனது நண்பர்களின் அறிவுறுத்தலின் பெயரில் இப்போ நான் கிழக்கு பேர்லின் ரயில் நிலையம்நோக்கி நடக்கவேண்டும். யாராவது விபரம் தெரிந்து நடப்பவர்களின் பின்னால் நடப்பதே என திட்டம்.

சிறிது நேரத்தில் என்னைச் சுற்றி ஒரு சிறிய கூட்டமே கூடிவிட்டது. ஆளையாள் பார்த்தோம். அவர்கள் எல்லோரும் என்னையே உற்றுப் பார்த்தார்கள்.

அந்தக்கூட்டத்துள் சற்றுவிபரம் தெரிந்தவராக என்னையே அவர்கள் அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார்கள். என்னுடைய வாயும், வெள்ளாந்தித்தனமும் அந்த 'விபரம் தெரிந்தவர்' என்ற பட்டத்தை எனக்கு இலகுவாக வழங்கியிருந்தது.

சரி, என்ன செய்வது? தைரியத்தை வரவழைத்தபடி நான் வழிகாட்டியானேன். குளிர் சய ஒன்றுக்கு மேலாக இருந்தது.

என்னுடன் வந்த இருவர் மயங்கி விழுந்தனர். விமானநிலையத்திற்கு சற்று முன்பாக இது நடந்ததால் உடனடியாக முதலுதவிப் பணியாளர்கள் விரைந்து அவர்களைத் தூக்கிச்சென்றார்கள். யாரும் யாரையும் பார்க்கமுடியாது. அவர்கள் யார் எவர் என்ற விபரமும் தெரியாது. குளிர்வேறு இன்னும் சிலரைக் காவு கொள்ளலாம் என்று அஞ்சினோம். வேகமாக நடந்து புகையிரத நிலையத்தை

அடைந்தோம்.

இப்போ கிழக்கு பேர்லின் எல்லையைக் கடந்து மேற்கு பேர்லினுக்குள் நுழைய வேண்டும். மேற்கு பேர்லின் செல்லும் புகையிரதத்தைக் கண்டுபிடிப்பது எப்படி? பட்டி ஆடுகள் போல எனக்குப் பின்னால் எல்லோரும் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். புகையிரத நிலையத்தில் எல்லோரும் எங்களை விசித்திரமாகப் பார்த்தார்கள்.

ஒரு கிழக்கு பேர்லின் பிரஜை எங்களுக்கு வழிகாட்டினார். அவரை அவர் ஒரு கிழக்கு பேர்லின் அரசு உளவாளியாக இருக்கலாம் என்று கூட்டத்துள் நின்ற யாரோ ஒருவர் எச்சரித்தார். எப்படிக் கலைந்தார்கள் என்றே தெரியவில்லை. எல்லோரும் திக்குக்குச் சிதறினார்கள். ஒருவர் மட்டும் என்னோடு ஓட்டியபடி நின்று கொண்டிருந்தார். உளவாளி என்று சந்தேகப்பட்ட மனிதர் எங்களுக்கு உதவினார். அவர் கிழக்கு பேர்லினிலிருந்து மேற்கு பேர்லினுக்குள் எங்களை அனுப்பிவைத்தார்.

என்னுடன் ஓட்டியிருந்த இளைஞரைக்கேட்டேன். உங்களிடம் ஏதாவது மேற்கு பேர்லின் முகவரி இருக்கிறதா? அவர் பேந்தப்பேந்த முழித்தார். பார்க்ப் பாவமாக இருந்தது. அவரை அந்த இடத்தில் தனித்து விடவும் முடியவில்லை. விட்டாலும் அவர் நிற்கப்போவதுமில்லை என்பது எனக்குத் தெளிவாகவே தெரிந்தது. மூஞ்சுறு தான் போகவே வழியற்றுத் தவித்தது.

எனது நண்பர்கள் பவாவும், செல்வாவும் தந்திருந்த மேற்கு பேர்லின் சண்முகதாஸனுடைய முகவரி இருந்தது. வாடகைக்காரை நோக்கி இருவரும் நடந்தோம்.

○

தொடரும்...

3 கி. மீ.

அந்த ஊருக்கு
இந்த வழியே
3 கி.மீ எனக் காட்டிக் கொண்டு
நிற்கும்
கைகாட்டி மரத்திற்கு
அவ்வூரைப் பார்க்கும்
ஆசை வந்துவிட்டது ஒரு நாள்
வாஞ்சை கொண்டு
கிளம்பிய மரம்
நடையாய் நடந்து கொண்டிருக்க
3 கி.மீ. 3 கி.மீ. எனத்
தன்னை பின்னோக்கி
இழுத்துக் கொள்கிறது
அவ்வூர்
- இசை (படித்ததில் பிடித்தது)

FB : Isai Karukkal (isai)

1.

அமைதியென்ற மீன்

வெளிச்ச வானம் கடலோடு கலக்கிறது.
நீண்டு ஓடுகிறது நதி.
கரைகளில் நெடுநெடுத்த மரங்களோடு புற்களும்
பூக்களும்.
நீலப்பச்சை நிறத்து நீரில் விழும் நிழல்கள்.
வெப்பக் கதிரில் விளையாடும் குருவிகள்.

போகும் பாதையில்
தனக்கான நாளொன்றைக் கால்கள்
கண்டுபிடிக்கின்றன.

முச்ச வாய்க்கப்படி ஒருத்தி ஒழிக் கடக்கிறாள்.

முதிய மனிதனின் கைகளில் தூண்டில்
அமைதியென்ற மீனைப் பிடிக்க முனைகிறான்

நால்வர் தண்டையில் அமர்ந்து மது அருந்துகிறார்கள்.

நாயொன்று உத்தரமங்கலத்திலிருந்து மிகழ்கிறது.

தண்ணீரில் தெரியும் தம் விபரங்களை பார்த்தபடி
இருவர்.

அவர்களது கைகளில் காதல் படபடக்கிறது.

பல நிறங்களாலான தொப்பியணித்தவன்
மசத்தின் கிழருத்து கிட்டரை மிட்டியப்படி பாடுகிறான்.

நீரில் மிதக்கும் அன்னங்களிடம்
குந்தியிருந்து கதை கேட்கிறான் சிறுமி.

எல்லாவற்றையும் படம் பிடிக்கும் கண்களோடு
மனிதர்கள் துள்ளி நடக்கிறார்கள்.

2.

எளிதுகளின் காலம்

நாம் கடைசியாக மகிழ்வாயிருந்த நாளெது?

சத்தம்போட்டு

விழுந்து புரண்டு

சிரித்து வம்போது?

இப்போது நாகரிகமாகப் புன்னகைக்கப் பழகி...

இது போதவில்லை.

கிண்டி வசூலில்

அச்சிறுவல்கிறான் அப்படியொன்றும்

நடக்கவில்லையா?

எல்லாம் நடந்தன.

ஆனால், நாங்கள்

விளையாடக்கொண்டிருந்தோம்.

அம்மா அழுது கொண்டிருப்பார்.

நித்திரையாகிவிடுப்போம்.

அப்பா அரிசிக்கு அலைந்தபோது

பசி மறக்க மணல் மூளைந்தோம்.

திடீர் விருத்தினருக்கு வெறுந்தேநீர்

கொடுப்போம்.

பிஸ்கட் தூத்துவிட்டுப்போவார்.

ஜஸ்பழக்காரர் வீதியில் மலையடிக்க

காசு கேட்டு அழுவோம்.

ஒரு கசப்பை விழங்க

இனிப்போன்று கிடைக்கும் காலம்.

எளிதுகளின் காலம்?

விப்பின் சிறுவல்கா?

பெறுமதியான சினேகிதமொன்று...

பெளசில் கொடுத்தாலே கிடைத்துவிடும்

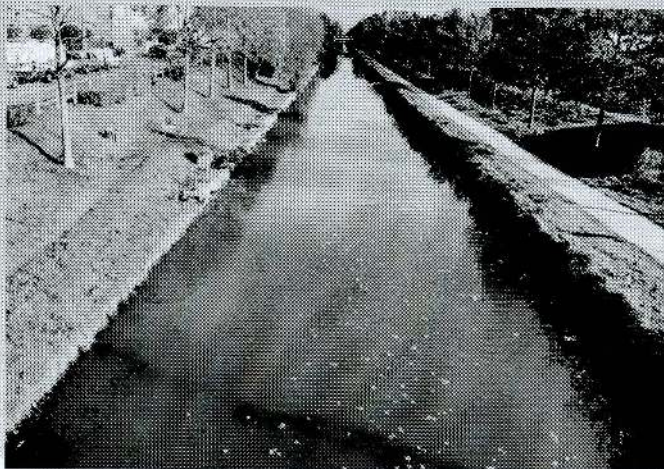
சின்ன வயசு, ஐஸ், இனிப்பு...

அந்தக் காலமென்று யோசிக்கிறாயே!

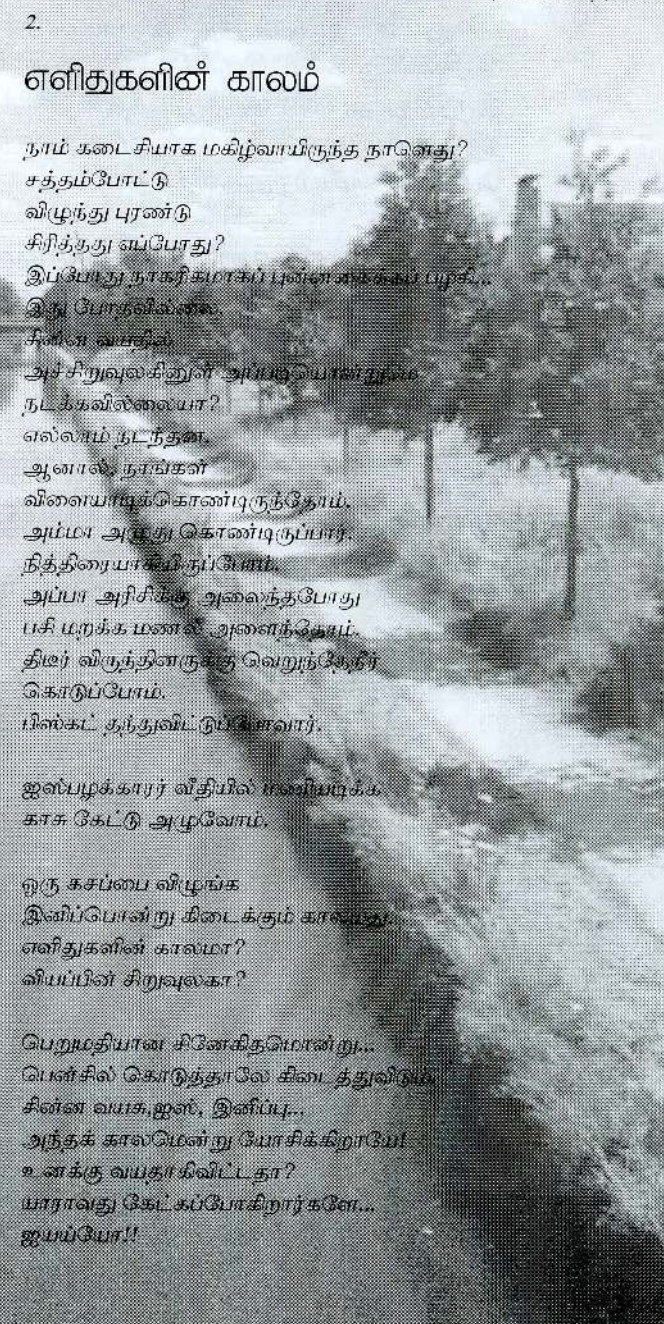
உனக்கு வயதா கிட்டத்தா?

யாராவது கேட்கப்போகிறார்களே...

ஐயமாயோ!!

முசுப்படம் : தர்மின்

HNCE ஒரு வரப்பிரசாதம் - சிறீரஞ்சனி -

பொன்னுன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

1976ம் ஆண்டு, என் வாழ்க்கையில் முக்கியமானதொரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய ஆண்டு என்பதில் எந்தவிதமான மாற்றுக்கருத்தும் என்னுடன் தொடர்பான எவருக்கும் இருக்கமுடியாது.

புதிதாக நியமனம் பெற்று, எங்களுக்குத் தாவரவியல் கற்பிக்க வந்த செல்வி ரீச்சரினதும், கணிதம்சொல்லித்தர வந்த ஆனந்தகுலேந்திரன்மாஸ்ரரினதும்முதல்வருடம்எங்களுடன் மிகப் பயனுள்ளதாகக் கழிகிறது. செல்வி ரீச்சரின் தாவரவியல் notes பல எனக்கு இன்னும் அச்சொட்டாக ஞாபகமிருக்கிறது. (அதுதான் எந்த ரிபூசனும் இல்லாமல் GCE (A/L) பரீட்சையில் distinction எடுக்க வைத்தது.) அவ்வாறே பத்தாம் வகுப்பில் கணிதத்தைப் பயத்தாடனும் அசௌகரியத்துடனும் படித்த காலம் போய், கணிதத்தின் மேல் ஆசை வருகிறது. பாடங்களைச் சிறப்பாக விளங்கப்படுத்தினால் மட்டும் போதாது, அதிர்ந்து பேசாமல், மாணவர்களுக்குப் பயத்தை உருவாக்காமல் ஒரு ஆசிரியர் இருந்தால்தான், சந்தேகங்களை நிவர்த்திசெய்து மாணவர்களால் கசடறக் கற்கமுடியும், இல்லையெனில் எப்போது ஆசிரியர் கத்துவாரோ, அடிப்பாரோ என்ற பயத்தில் மனதில் எதுவும் ஓட்டாது என்பது அப்படியான ஆசிரியர்களிடம் படித்தவர்களுக்கு நன்கு புரியும்.

மேலும், one child, one teacher, one book, one pen can change the world- எனச் சொல்வர். அதையே ஆசிரியர் தொழில் அழகாக அணிவதற்கான ஓர் உடை போன்றதல்ல, அது தோல் போன்றது என்கிறார் பேராசிரியர் ஜெயந்தழி பாலகிருஷ்ணன். அதாவது உடையைக்

கழற்றி விடுவதுபோல, இனி நான் ஆசிரியர் இல்லையென ஆசிரியர் தொழிலினால் அதுவரை ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை அகற்றி விடமுடியாது. அந்தத் தாக்கங்கள் கீறல்களாக இருக்கலாம் அல்லது ஒத்தடங்களாக இருக்கலாம். எவையானாலும் ஆசிரியர்களின் செயல்கள் இளம் மனங்களில் மாறாத அடையாளங்களை / imprint களைப் பதிக்கின்றன என்பது உண்மையே.

அப்படியாக HNCE நல்லாசிரியர்களை மட்டுமன்றி, இன்னொரு மேலான விடயமாக வெளிக்கள வேலை என்றொரு செயற்திட்டத்தையும் எங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறது. மருத்துவராக வரவேண்டுமென்று எனக்கொரு கனவிருந்ததால், நலத்துறையை நான் எனது வெளிக்கள வேலைக்கான செயற்திட்டமாகத் தெரிவு செய்கிறேன். அதற்குப் பொறுப்பாக நடராஜா மாஸ்டர் இருக்கிறார். இரண்டு இரண்டு பேராகப் பிரித்து எங்களுக்கான வேலைகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அதன்படி நானும் ரஜனியும் ஒரு எழுத்து பங்காக விழிசிட்டிக் கிராமம் முழுவதும் சென்று, விபரம் திரட்டி மலசலசுடம் இல்லாதோருக்கு அரசாங்க உதவி யுடன் மலசலசுடம் கட்டிக் கொடுத்தல், தடுப்புமருந்து கொடுக்காத பிள்ளைகளுக்குத் தடுப்புமருந்து கொடுக்க வழிவகுத்தல், கதைகள், படங்கள் மூலம் சுகாதாரத்தைக் கற்பித்தல் போன்ற நல்ல பணிகளைச் செய்ய முயற்சிக்கிறோம்.

இங்கு கனடாவில் உயர் பாடசாலை டிப்ளோமாவைப் பெறுவதற்கு மாணவர்கள் 40 மணி நேரம் தன்னார்வத் தொண்டு செய்திருக்கவேண்டும். ஆனால், அங்கு நாங்கள் மிக அதிகமாகவே தன்னார்வத் தொண்டு செய்கிறோம். சனி, ஞாயிறுகளில், ஒழுங்கை ஒழுங்கையாகச் சென்று அத்தனை வீட்டுக் கதவுகளையும் திறந்துகொண்டிருக்கிறோம். சில வீடுகளில் எங்களைக் குதறிப்போடும் ஆவேசத்துடன் நாங்கள் குரைக்கின்றன. இன்னும் சில வீடுகளில் நாங்கள் திறந்த கதவுகளை மிக வேகமாக நாங்களே மூடவேண்டியிருக்கிறது. தங்களின் தனிப்பட்ட விடயங்களைப் பற்றிக் கேட்பதற்கு நாங்கள் யாரென்ற கோபம் ஒரு சிலருக்கு, இவைக்கென்ன பதில் சொல்வதென்ற அலட்சியம் வேறு சிலருக்கு. இப்படியான பல தடைகளை மேவி கிட்டத்தட்ட முப்பது மலசலசுடங்களுக்கான வசதியைச் செய்து கொடுக்க முடிந்ததிலும், தடுப்பூசி கொடுக்குமிடத்துக்கு சில குழந்தைகளை வரவைத்ததிலும் ஒரு வகை நிறைவும் மகிழ்வும் கிடைக்கின்றது.

சுகாதாரம் பற்றிய கற்பித்தலுக்கு வசதியாக சின்னதொரு கலைநிகழ்வுகூட நடத்துகிறோம். அதில் ஒரு நிகழ்வாக, அந்தக் காலத்தில் ஜேசுதாசினதும் சசிலாவினதும் இனிமையான குரல்களில் எங்குமே ஒலித்துக்கொண்டிருந்த உரிமைக் குரல் படப் பாடலான, 'விழியே கதை எழுது' என்ற பாடலை 'நுளம்பே பறந்துவிடு' எனப் பாடுகிறோம். நீர் தேங்கி நிற்கும் குட்டைகளால் நுளம்புகள் பெருகி மலேரியா வரலாம், எனவே அப்படி நீர் சேர்வதைத் தடுக்கவேண்டுமென்ற அறிவைப் புகட்டுவதற்காக அந்த பாடலைக் கோகிலா மகேந்திரன் எங்களுக்காக அப்படி மாற்றி எழுதித்தந்திருந்தார்.

இப்படியான சில செயற்பாடுகளுக்குள் சிலருடைய நேரடியான எதிர்ப்புக்களுக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயமும் வருகிறது. ஒரு பாடசாலை ஆசிரியராக மட்டுமன்றி எனக்கு நன்கு தெரிந்தவராகவும் இருந்த ஒருவர் எங்களை வாய்க்கு வந்தபடியெல்லாம் திட்டிகிறார். அது எங்களை மிகவும் அச்சுறுத்துகிறது. அதுபற்றி அப்பாவிடம் சொல்லி அழுவது மாதிரி Principal இடமும் சொல்லி அவரின் அலுவலகத்தில் அழுகிறேன், அது இப்போதும் எனக்கு நல்ல ஞாபகமிருக்கிறது. அதுதான் அவருடனான நெருக்கமான உறவையும் வளர்த்ததோ, என்னவோ!

இப்படியாக, HNCE அந்த நேரத்தில் எனக்கொரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருந்தது என்றால் மிகையாகாது. HNCEஐத் துணிவுடன் தெரிவுசெய்த எனது அந்தச் செயல், மீளவும் நான் கல்வியில் மிளிர் வழிவகுக்கிறது. அத்துடன், மாணவ தலைவர், வகுப்பு மொனிட்டர், சின்னப்பா இல்ல உதவித் தலைவர் எனப் பொறுப்பு மிக்க பதவிகள் என்னை வந்துசேர்கின்றன. அதனாலும், கல்வியில் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் வெற்றியாலும் பத்தாம் வகுப்பை மீட்டியதால் இறங்கிய என் சுயமதிப்பு பழைய படி உச்சத்துக்குப் போகிறது.

சொந்த வாழ்க்கையில் இருக்கும் பிரச்சினைகளைக்கூட ஆளுக்கு ஆள் கூறி ஆறுதல் அடையக்கூடியவகையில் விஜி, பாமினி, லலிதா என மனமொத்துப் பழகும் சினேகிதிகள் கிடைக்கின்றனர். பரிசளிப்பு விழாக்களுக்கு வீட்டிலிருந்து யாரும் வராவிடினும் அதைச் சினேகிதிகளுடன் கொண்டாடும் வகையில் மனம் பக்குவமடைகிறது. ஓட்டத்தில் வயது கூடிய நான் அவர்களுடன் போட்டி போட்டு அதிக புள்ளிகள் எடுப்பது நியாயமில்லை என நான் HNCEக்கு போனதை ஆரம்பத்தில் எதிர்த்த அருந்ததியும் பின்னர் என் உற்ற சினேகிதியாக மாறுகின்றார். இப்படியாக இன்றும் உறவில் இருக்கும் நல்ல நண்பர்களையும் எனக்கு HNCE பெற்றுத்தந்திருக்கிறது.

மேலாக, துரையப்பாபிள்ளை மண்டபத்துக்கு வலது புறமாக இருந்த வகுப்புகளின் முன்னிருக்கும் மாநிலத்தில், வகுப்பின் முதல் மூன்று மாணவர்களுக்கும் reports கொடுப்பதற்காக அதிபர் கூட்டம் கூடி, என் பெயரையும் அழைக்கும்போது மனம் உயர உயரப் பறக்கிறது, வார்த்தைகளில் வடிக்க முடியாத மகிழ்ச்சி நெஞ்சில் நிறைகிறது. இங்கே கனடாவில் இப்படிச் செய்வது நல்ல விடயமில்லை என உளவியல் நோக்கில் நோக்கப்படுகிறது. ஆனால் அன்று அங்கு பாடங்களில் எடுத்த புள்ளிகளுக்குப் பக்கத்தில் எத்தனையாவது highest என்று கூட போடப்பட்டு மனதில் பெரும் நிறைவை வரவழைத்திருக்கிறது.

இப்படி ஆசையாக, பெருமையுடன் படித்ததால், எப்போதும் சிறப்பாகச் செய்து அதிக புள்ளி எடுக்கும் பௌதிகவியல், அந்த A/L பொதுப் பரீட்சையில் சறுக்கி விட இரண்டாம் தடவை மனம் வைத்துப் படிக்க முடியவில்லை. புத்தகம் எடுத்தால் அழுகைதான் வருகிறது. அதனால் அடுத்த தடவை மீண்டும் மருத்துவம் வருமா என்று முயற்சிகூடச் செய்து கூடப் பார்க்காமல் தரப்படுத்தல் தந்த agricultural scienceக்குப் போனதில் என் வாழ்க்கைப் பாதை தடம் மாறிக்கொண்டது இன்னொரு கதை.

-----தொடரும்

சிறந்த மனிதர்களிடம் அழகியல் உணர்ச்சி, இடர்கோளைச் சந்திப்பதற்கான துணிச்சல், எப்போதும் உண்மையைச் சொல்வதற்கான நேர்மை, தியாகம் செய்வதற்கான ஆற்றல் போன்ற பண்புகள் இருக்கும். துரதிர்ஷ்டவசமாக, இத்தகைய நற்குணங்களே அவர்களைப் பலவீனர்களாக்கும். அவர்கள் அதிகமாகக் காயப்படுவார்கள், சில சமயங்களில் அழிவார்கள்.

- ஹெமிங்வே.

“நீயும் நானும்
யிரிந்து போவதாக
முடிவான பின்
உனக்கும் எனக்கும்
ஏன்/பகை என்ற
புதிய உறவு?”

மனிதமும் வாழ்வியலும்

– வீஜ் நாகராஜா

மனித வாழ்க்கை மிகவும் விசித்திரமானது.

நமது வாழ்வில் சிலரை ஏன் சந்தித்தோம் என்றும், இன்னும் சிலரை ஏன் இவ்வளவு தாதமாகச் சந்தித்தோம் என்றும் எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

மனிதம் என்றால் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு உயர்ந்த கோட்பாடுடைய மனிதரின் வாழ்க்கை நெறி.

மனிதன் என்பவன் விலங்கிலிருந்து மாறுபட்டவன். உயர்ந்த நெறிகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் கொண்டவன்.

மனிதாபிமானம் உள்ளவன் மனிதன். சிறந்த ஆளுமை கொண்டவன், சிறந்த மனிதனாக பார்க்கப்படுகின்றான்.

நாம் இவ்வுலகில் பிறக்கும் போது எல்லாவற்றையும் கற்றுக்கொண்டு பிறப்பதில்லை. அன்றாட வாழ்வில் சந்திக்கும் சிறந்த பண்பான மனிதர்கள், புத்தகங்கள் என்பவற்றில் இருந்து சிறந்ததை கற்றுக் கொள்கிறோம்.

நான் எழுதும் இக்கட்டுரைகள் எல்லாமே எனது மூத்தவர்களிடம் இருந்து கற்றுக்கொண்டவைதான். நான் என் வாழ்க்கையில் எதெல்லாம் உபயோகமாக இருக்கும் என்று நினைத்தேனோ அதை நான் உங்களிடம் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

நாம் வாழ்க்கையில் உயிரோடு இருப்பதைப்பற்றியும், மனித வாழ்க்கையப்பற்றியும் மிகவும் பயனுள்ளவகையில் உணருவது ஒரு மரண வீட்டில் தான். நாம் உயி ருடன் இருப்பதைவிட நாம் உயிருடன் இருக்கும் போது வாழவேண்டும். எம்மில் எத்தனை பேர் வாழ்க்கையை அழகாக, பயனுள்ளதாக வாழ வேண்டும் என்று நினைக்கின்றோம்.

புதிதாக ஒரு உடை வாங்கினால் அதை அணியுங்கள், புதிதாக ஒரு கார் வாங்கினால் அதை ஓட்டுங்கள், கராஜில் பூட்டி வைக்காதீர்கள்.

எனக்குத் தெரிந்தநாள் முதல் எனது தாயார் வாழவே இல்லை. எதை நாம் புதியதாக வாங்கிக் கொடுத்தாலும் அதை அலுமாரியில் கவனமாக வைத்து விடுவார். எனக்கு இப்பவும் நல்ல ஞாபகம் இருக்கிறது. நான் கடைக்கு போகும் போது அம்மா வெற்றிலை வாங்கிவரச் சொல்வார். நானும் தரமான புதிய வெற்றிலைகளை வாங்கி வந்து கொடுப்பேன். சில மணித்தியாலம் கழித்து அம்மா வெற்றிலை உண்ணும் போது புதிதை வைத்துவிட்டு ஒரு பழைய காய்ந்த வெற்றிலையைச் சாப்பிடுவதைக் காண்பேன். நான் எனக்குள் சிரித்துக் கொள்வேன்.

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே! நாளைக்கு என்று எதையும் போட்டு வைக்காதீர்கள்.

அடுத்து எமது குடும்ப உறுப்பினர், நண்பர்களுடன் எப்போதும் தொடர்பில் இருங்கள். அவர்கள் உங்களை அழைக்காவிட்டாலும் கிழமைக்கு ஒரு தடவையாவது அல்லது மாதத்திற்கு ஒரு தடவையாவது தொலைபேசியில் கதையுங்கள்! அல்லது வசதி இருந்தால் நேரில் சென்று சந்தியுங்கள்.

நாம் மரம் செடிகளுக்கு பசளை போடும் போது அதன் மணம் மிகவும் மோசமாக இருக்கும். ஆனாலும்

அதே மரம் செடி பூக்கும் போது எவ்வாறு அருமையான வாசனையை கொடுக்கின்றது. அது போலத்தான் நீங்கள் இதை முடியாவிட்டாலும் முயற்சி செய்து குடும்பங்கள், நண்பர்களை தொடர்பில்வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

எங்கோ படித்த வரிகள் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன.

“நீயும் நானும் பிரிந்து போவதாக முடிவானபின் ஏன் உனக்கும் எனக்கும் பகை என்ற புதிய உறவு?”

எவ்வளவு யதார்த்தமான வார்த்தைகள்.

சில உறவுகளை நாம் பணம் கொடுத்து வாங்கிவிட முடியாது. உதாரணமாக அப்பா, அம்மா, சகோதரர்கள், சக உதிரத்தில் பிறந்தவர்கள். 60 பரப்பு காணியில் வீடு கட்டி வாழ்பவர் இறக்கும் போது 6 அடி நிலத்தில் தான் சமாதி ஆகிறார். அதுவும் நாம் இந்துக்களாக இருந்தால் ஒரு பிடி சாம்பல்தான் மிஞ்சுகின்றது. நாம் ஒரு இனிமையான வாழ்வை வாழ வேண்டும் என்று நினைத்தால் ஒருவரையும் விமர்சனம் செய்யாதே. ஒருவருக்கும் கட்டளை இடாதே. ஒருவரிடமும் எதையும் எதிர்பார்க்காதே!

வாழ்க்கையை நாம் அர்த்தமுள்ளதாக நிறைவேடு சந்தோசத்தோடு வாழ வேண்டும் என்றால், சிந்தனைகளில் செயற்பாடுகளில் ஒரு தன்னம்பிக்கை இருக்க வேண்டும்.

தொடர்கிறது அடுத்த இதழில்....

**கற்றுக் கொண்டிருப்பவர்களிடம்
கற்றுக் கொள்ளுங்கள்!**

[illegible][illegible][illegible]

கவிஞர் செ.கதிநேசர்பிள்ளை
நூற்றாய்நடு வெளியீடு

கதிரேசர் என்ஹொரு காவியம்

- திருமதி கோகிலா மகேந்திரன்

வானத்திரையில் சூரியனின் ஒளித்தடம் வீச்சுடன் இருக்கிறது. 1966ஆம் ஆண்டில் ஒரு கோடைகாலப் பகல் நேரம். 11.30 என்பது மகாஜனாக் கல்லூரியின் short interval நேரம்! சிவனேஸ், மங்கை, நான், கமலா.. இன்னும் ஒரிருவர் (யார் என்று கூற ஞாபகத்தின் recall பகுதி சம்மதிக்கவில்லை.) கல்லூரியின் கிழக்குப் புறமாக முன்றாவது gate வடக்கே நீளமாக மாட்டப்பட்டிருந்த 10-12 நீர்க் குழாய்கள். தகரத்தால் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்த கிணற்றுக்கு அருகில் தண்ணீர்த் தொட்டி! தண்ணீர் குடிக்க வந்தோம். (காட்டில் நீர் தேடி வந்த இளவரசன் கிணற்றில் விழுந்து தவிக்கும் என்னைக் காப்பாற்றுவான் என்று அப்போது யாருக்குத் தெரியும்?) "இந்த கிணத்தை ஒருக்கா எட்டிப்பார்ப்பம். இதுக்கை எதோ அல்கா இருக்கெண்டு வகுப்பிலை கதைச்சவை" -இது கமலா பெரிய இலட்சியங்களை துரத்திக் கொண்டிருப்பதில் எப்போதும் திருப்தி காணும் சிறிய உருவம்.

“ஒண்டும் வேண்டாம் வந்தமா, தண்ணி குடிச்சமா, ஒழுங்கா வகுப்புக்குப் போனமா எண்டு இருப்பம், டான்ஸ் றாடுக்கை கதிரேசர் சேரும் இருக்கிறார்.” சிரிக்கும் சிவனேஸ். தனது அழுத்தி மினுக்கப்பட்ட பச்சை boarder வெள்ளை saree யில் தண்ணீரோ, மண்ணோ, சேறோ படாதிருப்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்ட குரல்.

zoology lab இல் கனகசபாபதி சேர் இருப்பார். அவதானிப்பார் என்பது தெரியும். எங்கள் நெஞ்சில் எப்போதுமே சங்கமமான அவர் பற்றிப் பயம் இல்லை. கேட்டால் அல்கா பார்த்தோம் என்று கூறலாம். "உங்களைப் போல முழுசிக் கொண்டு ஒரு டொல்பின் இருந்ததே பாக்கேல்லையா" என்று பகிடி விடுவார். சிரித்து விட்டுப் போய் விடலாம்.

“கதிரேசர் சேர், interval நேரம் முழுவதும் உங்கை தானே இருக்கிறார். தண்ணி குடிக்கவார girls ஐப் பார்க்கவாம்” மங்கை தனது நீண்ட தலை மயிரைத் தூக்கி பின்னால் போட்டுக் கொண்டார். “girls ஐப் பார்க்கவோ? ஏன்?” கலைந்தும், காற்றில் அலைந்தும் நிற்கும் கூந்தலைக் கையால் தடவியபடி நான். “உமக்குத் தெரியாதே” கோகிலா, girls எப்பிடி நடந்து வரினம், எப்பிடித் தண்ணி குடிக்கினம், எப்பிடிச் சிரிக்கினம், கதைக்கினம் இதுக்கெல்லாம் marks அவற்றை அடுத்த நாடக நடிகைத் தெரிவுக்கு” “my good குரல் தேர்வு, பேச்சுப் போட்டியில்! உடல் தேர்வு இப்படியா?”

“my good குரல் தேர்வு, பேச்சுப் போட்டியில்! உடல் தேர்வு இப்படியா?”

காதுகளுக்குச் சாணை பிடித்து அவரும் டான்ஸ் மாஸ்டரும் கதைப்பதை உற்றுக் கேட்டுப் பார்த்தேன். ஒன்றும் புரியவில்லை. நதி ஒன்று நடந்து வருவது போன்ற நடையில் டான்ஸ் மாஸ்டர் எட்டிப் பார்க்கிறார். அதற்கு பிறகு pipe அடிக்கு வரும்போது பிரக்ஞைபூர்வமாக என்னில் நான் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியது நிஜம். கவனம் உதவியது. 1967இல் அம்பையின் வஞ்சினம் நாடகத்தில் தோழி பாத்திரமும், 1968 இல் கோமகளும் குருமகளும் நாடகத்தில் “குருமகள்” என்ற பிரதான பாத்திரமும் அடியேனுக்கு!

○

கதிரேசர் இருந்ததால் எங்கள் உலகம் ரியூசன், றேடியோ, சினிமா, வம்பளப்பு என்று விரியாமல் கல்லூரி, வீடு என்று சுருங்கியிருந்தது. ஒத்திகை நடைபெறும் ஒவ்வொரு நாளுமே ஒரு கவிதை. எந்த தனிநபருக்கும் பிரத்தியேகத் தளங்கள் கிடையாது. மேடையில் நாடக வசனம் தவிர வேறு எதுவும் கதைத்தறியோம் பராபரமே! கட்டளைகள் தண்ணீர்த் தெறிப்பாக இருக்கும். அப்படி ஏதும் சிறு சலசலப்பு என்றாலும் ஒரு முறைப்பால் அடக்கி விடுவார். பாத்திரங்களை உயிர்ப்பிப்பதற்கான நித்தியத் துடிப்புடன் ஒத்திகைகள் மாதக் கணக்கில் நீளும். மேடை அசைவில் கந்தசாமியின் “திரும்பலை”ப் பார்த்து “எங்களுக்கு வருகுதில்லையே” என்று மனம் ஏங்கும்.

○

“அம்பையின் வஞ்சினம்” தேசிய மட்டத்தில் முதலிடம்! மனமானது கூறு தெரியாத ராகம் ஒன்றை இசைத்து மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிபர் அறிக்கை வாசிக்கப்படுகிறது. இதோ! மகாஜனாவின் மாபெரும் சிற்பி ஜெயரத்தினம் அவர்களின் குரல் காதில் விழுகிறது.

‘at the interschool Tamil Drama Competitions, organized by the Tamil Drama panel of the art council in october last, we secured the 1st place, for the 3rd year in sudccession and won outright the much coveted challenge shiekd. I think this constitutes a record in school drama competitions and is not likey to be equalled or excelled in the future. Our olay entitled the «wrath of ambai» was written and prduced by Mr. C.Catheresaepillai of our staff who was responsible for our earlier victories as well. he as well as the boys and girls who took part in it deserve our heartiest commendation «

அதிபர் ஜயரத்தினம் பாராட்டத்தக்கவர்களை, பாராட்டத்தக்க இடத்தில், பாராட்டத்தக்க முறையில் பாராட்டுவார். கதிரேசர்பிள்ளையின் வெற்றிக்கு பின்னால் அந்தப் பாராட்டுச் செய்த வேலை பற்றிப் பின்னாளில் தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களத்தில் என்னோடு பலவருடங்கள் இணைச் செயலாளராகப் பணிபுரிந்த கலைப் பேரரசு ஏ.ரி.பி அவர்கள் பல முறை கூறியதுண்டு. “ஜயரட்ணம் மாதிரி ஒரு அதிபரின்ரை ஊக்கமும் பின்புலமும் கிடைச்சிருந்தால் சிலவேளை எனது நாடகங்களும் தேசிய மட்டத்துக்கு வந்திருக்கும்”. வந்திருக்கலாம்!

○

“கோமகளும் குருமகளும்” நாடகத்தில் நான் தேவயானியாக நடிக்கிறேன். அந்நாடகத்தில் இறைவனைப் பாடிப்பரவும் ஒருசிறு காட்சிக்காக, சண்முகப்பிரியா ராகத்தில், “சரவணபவ” எனும் என்ற பாடல் எனக்குச் சொல்லித் தரப்படுகிறது. நான் நன்றாகப் பாடுகிறேன் என்பது நெறியாளர் கதிரேசர் பிள்ளையின் கருத்து. என்றாலும் இன்னும் செம்மைப்படுத்துவதற்காக செல்வி நாகம்மா கதிர்காமரை அழைத்து வருகிறார். அவரும் சொல்லிக் கொடுத்தார். பாடினேன் வெள்ளுடுப்பு ஒத்திகைக்கு முதல் நாள்... “போதஸ் வருபன் போல் பாதம்தனைப் பணிந்து- சா.....” என்று பாடும்போது ஒரு “கமகம்” சரிவரவில்லை என்று நாகம்மா ரீச்சர் அந்த பாடலை நீக்கி விடுமாறு அபிப்பிராயப்பட்டார். Perfection! சங்கீதம் தொடர்பாகச் சங்கீத ஆசிரியரின் முடிவை ஏற்றுக் கொண்டார் கதிரேசர். “பாடல் இல்லாவிட்டாலும் நாங்கள் வெற்றிபெறுவோம்” என்று என்னிடம் கூறினார். அதுதான் அவர்!

○

“அம்பையின் வஞ்சினம்” நாடகத்தில் அம்பை பாத்திரம் ஏற்ற நாகேஸ் அடுத்த வருடம் வேம்படி மகளிர் கல்லூரிக்குப் போய்விட்டார். காரியமில்லை, வேம்படி போடும் நாடகத்தில் நாகேஸ்தானாம் பிரதான பாத்திரம்!

“வேம்படி நாடகத்திலை ஒரு சொர்க்கலோகக் காட்சி வருதாம். மேடை அமைப்பு நினைச்சப்பாக்க ஏலாதாம். அவ்வளவு செலவழிக்கினமாம்” கதைகள் காதை எட்டுகின்றன. கவலை, கோபம், பயம், எரிச்சல் என்று பல நிறங்களைக் காட்டும் எமது மனங்கள். கதிரேசர் எமக்குச் சொல்கிறார் “பிள்ளையன், நாகேஸ் நல்லா நடிப்பான் அவன் எங்கடை பிள்ளை நல்லா நடிக்க வேணும் மேடை அமைப்புக்கு எவ்வளவு காச செலவு எண்டு பாத்துப் பயப்படத் தேவையில்லை” நடுவர்கள் அவ்வளவு முட்டாள்களா இருக்க மாட்டினம்’ நீங்கள் ஒவ்வொருத்தரும் கவனம் சிதைய விடாமல் நடியுங்கோ ... வாறதை ஏற்பம்..” “ஐயையோ கோகிலா...” என்று கையை உதறிக் கொண்டு அப்பால் செல்லும் தெய்வானைப்பிள்ளை அக்காவிடம் பதற்றம் தெரிகிறது.

எங்கள் மேடை அமைப்புக்குப் பொறுப்பான கலாகேசரி ஆ.தம்பித்துரை (Art Master) லேசுப்பட்டவரில்லை. கனகேஸ்வரி ரீச்சருக்குச் சொந்தமான Coircoir work இல் வைக்கோல், கொண்டு செய்யப்பட்ட குடிசை, அரண்மனைக் காட்சிக்குத் தேவையான அழகுத்தூண்கள், கிணற்றுக் கட்டைச் சுட்டும் காட்போர்ட், பிந்திரைகள் எல்லாம் degree அடித்துக் காய விட்டிருப்பதைக் காண நம்பிக்கை degree உயர்கிறது.

மட்டக்களப்பு வின்சன்ஸ் மகளிர் கல்லூரியில் “கோமகளும் குருமகளும்” இறுதிப் போட்டிக்காக அரங்கேறுகிறது. எமது கல்லூரியில் நடைபெற்ற வெள்ளுடுப்பு ஒத்திகையின் போது அதிபருடன் அமர்ந்து பார்த்த கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் ஆலோசனைக் குறிப்புகளை ஒரு தடவை ஞாபகம் கொள்கிறோம்.

எனது தந்தை சுக்கிராச்சாரியாராக நடிக்கும் கந்த சாமியை இருபதாயிரம் வருஷ முதுமை தட்டியது போல make up செய்தது யார்? தெய்வானைப்பிள்ளையின் தலை அந்தக் காலத்தில் கல்கியில் வந்த பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் குந்தவைப் பிராட்டியாரின் தலை அலங்காரம் மாதிரியே - அசல்! அதில் திருமதி.ச.கனகேஸ்வரனின் பங்கு அதிகம்! நாடகம் தொடங்குகிறது. எல்லா மின் விசிறிகளும் சுழன்றும் புழுக்கம் அசைய மறுத்து அழுத்தமாய் மண்டிக் கிடக்கிறது. பதற்றம்! பதற்றம்! வேம்படி நாடகம் குறைவில்லை . “விடாதே பிடி” என்றுதான் நிற்கிறது.

போட்டி முடிவு அறிவிக்கப்படுகிறதா? இதயத் துடிப்பு வீதம் 120க்குப் போய் இருக்குமா? தேசிய மட்ட முதலிடம் பெற்றுவரும் எல்லா நாடகங்களுக்கும் நாடக ஆசிரியர் ஒருவரே! நெறியாளர் ஒருவரே! பிரதான ஆண்பாத்திரம் கந்தசாமியே! மேடை அமைப்பு ஒருவரே! பிரதான பெண் பாத்திரம் தான் வருடம் வருடம் மாறுகிறது. இம்முறை நாங்கள் முதலாவதாக வரவில்லை என்றால் கோகிலாவின் நடிப்பில் யாரும் குறை சொன்னால் அது நியாயந்தானே! கடவுளே! நீதான் துணை!

அப்பாடா! நாங்கள் தான் முதலாம்! மிஸ் சங்கரப்பிள்ளையின் சிரிப்பைப் பார்த்தால் ஏழு பிறப்புக்கும் அந்த ஆனந்தம் தொற்றிக் கொள்ளும், முடிவு அறிவிக்கப்படும் போது வரும் மகிழ்ச்சிதான் தனி! Tension release! பின்னர் கல்லூரியில் பரிசளிப்பு நாளில் அது மேடையேற்றப்பட்ட போதோ, அல்லது நாடகக் குழுவுக்கான பாராட்டாக எங்களை எல்லாம் வளலாய் beach க்கு அழைத்துச் சென்றபோதோ... அது ஒரு திருப்தியே தவிரப் பேரானந்தம் என்று சொல்லமுடியாது.

கதிரேசரின் கடின உழைப்புக்கான பரிசை நாங்கள் வென்று கொடுத்துவிட்டோம். மீன் பாடும் தேன் நாட்டின் குளிரிச்சி எங்கள் எல்லோருக்குள்ளும் இறங்கியது அந்தக் கணத்தில்தான். The height by great men reached and kept Were not attained by sudden flight But they while their companions slept Were toiling upward in the nightஎன்று Long fellow கூறுவாரா?

இரவிரவாய் விழித்திருந்து பாரதம் படித்து அதன் சிறு சிறு கிளைக்கதைகளைக் கவின் மிகு நாடகமாய் அழகு தமிழில் எழுதி அந்தப் பாத்திரங்களாக எங்களை மாறவைக்க அல்லது மாறியதாகப் பார்வையாளர்களை நம்ப வைக்க, மூன்று மாத மாலை வேளைகளை முழுவதுமாய் அர்ப்பணித்த சேருக்கு இது போதும்!

○

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த பண்டிதர் ஆசபாபதிப் பிள்ளை எங்கள் நாடகத்திற்கு ஒரு விமர்சனம் எழுதினார். “இந்நாள் எழுத்தாளர் சிலரும் சினிமாக்காரரும் இப்பழம் முறைகளிலும் வேறுபட்டுக் காமச்சுவை, விரகதாபம் என்பவற்றைப் பச்சை பச்சையாக எழுதியும் பேசியும் நடித்தும் தமிழர் பண்பாட்டை அழித்துவிடுகின்றனர். மகாஜனக் கல்லூரி அதிபர் நாடகாசிரியர் ஆகியவர்களுடைய பண்பாடும் திறமையும் கலைக்கண்கொண்டு நோக்குவோருக்கு அவர்களால் உயரிய மதிப்பைக் கொடுத்து விட்டது.

உயர்தர வகுப்பிலே பயிலுகிற வயது நிறைந்த மாணவர்களும் மாணவிகளும் கலந்து நடித்த போதிலும் அவர்கள் தங்களுடைய உயரிய பாட்டை மேடையரங் கிலும் வெளியிலும் பாதுகாத்து ஒழுகினர். இவ்வொழுக்கம் பெற்றோரிடமிருந்து மாத்திரமல்லாது அவர்கள் படிக்கும் பாடசாலை ஆசிரியர்களுடைய முன்மாதிரியாலும் நடத்தையாலும் உபதேசத்தினாலும் வந்தது என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.”

இவ்வாறு அவர் குறிப்பிட்டதை இன்று வாசித்துப்பார்க்கிற போது மனம் திடீரென்று குளிர்ந்து இலேசாகி விடும் உணர்வு தோன்றுகிறது.

○

எமது நிறுவுநர் பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய “சகல குண சம்பன்னையே மகாஜனாவின் முதல் நாடகம் எனலாம். இது 1905இல் மேடை ஏறியது. நவீன நாடகமரபின் மூலவர் என்று ஏன் பாவலரைக் கொள்ளக்கூடாது? 1948இல் வித்துவான். நா.சிவபாதசுந்தரனார் “எது உறுதி?” என்ற நாடகத்தை எழுதி நெறிப்படுத்தியுள்ளார். திரு.சி.நாகலிங்கம் அவர்கள் எழுதிய “அணையாத கடர்” 1951இலும், திரு.த.சண்முகசுந்தரம் எழுதிய “இறுதி முச்சு” 1960இலும், “வாழ்வு பெற்ற வல்லி” 1962இலும் மேடையேறின.

இவற்றைத் தவிர இயற்பண்பு நாடகங்களாக திரு.வி.செல்லத்துரை நெறிப்படுத்திய “துரோகி யார்?” (1950) “சபாஷ் முதலியார்” (1951), “தியாகி யார்?” (1959) திரு.த.சண்முகசுந்தரத்தின் “குலமகன்” (1951) திரு.சி.நாகலிங்கம் நெறிப்படுத்திய “வாழ்க்கைப்படகு” (1950), “உத்தமன் யார்?” (1963) ஆகியவற்றையும் மகாஜனா கண்டது. ஆயினும் இவர்கள் ஊடாக வளர்ந்து வந்த நாடகமரபில் ஏணியின் உச்சியில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டவர் கதிரேசர்பிள்ளை அவர்களே! ஈழத்தின் தமிழ் நாடக வளர்ச்சியை ஆய்வு செய்கிறவர்கள் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு வெளியேயும் தம் பார்வையை விரித்தால், அந்த வரலாற்றில் கதிரேசர் பிள்ளை கட்டாயம் இடம் பெறுவார்.

○

1982இல் மீண்டும் அம்பனைப் பல்கலைக் கழகத்தினுள் ஆசிரியராக நுழைகிறேன். அவ்வாண்டிலேயே எனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி “மனித சொருபங்கள்” கல்லூரி மண்டபத்தில் வெளியிடப்படுகிறது. அந்த நூலுக்கான முதல் வாழ்த்து எனது முதல் நூலின் முதல் வாழ்த்து - கவிஞர் அவர்களிடமிருந்து வரவேண்டுமென விரும்புகிறேன், அளவெட்டி வடக்குக் கூத்தன் சீமா சந்தைக்கருகில் நோட்டோரமாக அவர் வீடு, ஒரு கருக்கல் நேரம், கணவருடன் நான் சைக்கிளில் போய் இறங்கும் போது, விறாந்தையில் ஓய்வாக அமர்ந்திருக்கிறார். புறக்கண் பார்வை முழுமையாகப் போய் விட்டது. “சேர்” என்று கூப்பிடுகிறேன், துணைவியார் வந்து “வாருங்கள் அமருங்கள்” என்று கூறிவிட்டு “ஆர் வந்திருக்கினம், தெரியுதே” என்று கேட்கிறார். “நதி தீர்த்திற்குப் போயிருந் தேன் அப்பா. விரைவாக வந்து விடலாமென்றால் முடிந்தால் தானே என்று சொல்லும் குரலை எனக்குத் தெரியாதா?” என்று கேட்டுப் பலமாகச் சிரிக்கிறார். (“கோமகளும் குருமகளும்” நாடகத்தில் காட்சி 3இல் சுக்கிராச் சாரியாருக்குத் தேவயாணி கூறும் வசனம்) அந்தச் சிரிப்பு மிக அழகானது. மறைமுகமாகத் தன்னை அப்பாவாகவும் என்னை மகளாகவும் உருவகிக்கும் அந்தக் குறியீடு, கைகளைத் தூக்கிக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்ளலாம் போல இருந்தது. அகத்தடை அதைச் செய்யவிட வில்லை. அறிவின் பட்டொளி பிரகாசமாய் வீசும் அந்த முகத்தை நோக்கி நான் வந்த விடயத்தைக் கூறுகிறேன். “வாழ்த்துப் பாட்டை நான் சொல்லச் சொல்லத் தேனு

எழுதுவா” என்று உடனேயே கூறியவர் ஓரிரு நாளில் பாடலைத் தந்துதவினார். “வண்ண வண்ணச் செந்தமிழில் வகை வகையாய்க் கட்டுரைகள் எண்ண எண்ணத் தித்திக்கும் இனிய சுவைச் சொற்பெருக்கு உண்மை நிலைத் தெளிவு தரும் உயர்வான உரைப்பாங்கு தின்மைநிலை காட்டுகிற திடமான நெஞ்சுறுதி இன்ன பல பண்புகளால் எனை வியப்பில் ஆழ்த்தி நின்று சின்ன வயது முதல் சீராய் வளர்ந்த ஒரு கோகிலா நாமத்திற் குலவு திரு மடந்தை....” என்று தொடங்குகிறது கவிதை. வெளியீட்டு விழா விற்குத் தனது இயலாமைக்கிடையிலும் நேரில் வந்திருந்து வாழ்த்தியதுதான் இருக்கட்டும். நான் அணு அணுவாய்ப் பார்த்து வியந்த ஒரு ஆளுமை மிக்க ஆசிரியர் “எனை வியப்பில் ஆழ்த்தி நின்று” என்று என்னையா சொல்கிறார்? நம்பமுடிய வில்லை. இதைவிடப் பெரிய பேறு என்ன வேண்டும் பூமியில்? அவர் விட்ட இடத்தில் இருந்து மகாஜனாவின் நாடக ஆற்றலை வளர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் மெல்ல மனதில் துளிர் விடுகிறது.

○

1968 முதல் 1982 வரையான காலப்பகுதிக்கு ஒரு flash back போடுவோம். அந்த இடைக் காலத்திலும் நான் ஏதோ நாடகத்தோடு தொடர்புபட்டிருந்தேன் தான். அது, சுமமா பொழுது போவதற்காகச் செய்த வேலை என்றுதான் இப்போது தோன்றுகிறது. 1973 இல் பேரா தனைப் பல்கலைக்கழகத்தில், விடுதிகளுக்கிடையே நடைபெற்ற நாடகப் போட்டியில் ஒரு இயற்பண்பு நாடகம் செய்து பேராசிரியர். சுவீத்தியானந்தனின் கையெழுத்தோடு, “சிறந்த நடிமை”க்குரிய அவ்வருட விருதை விஜயவர்த்தனா விடுதி சார்பில் பெற்றுக் கொண்டதும், எனது ஆசிரிய முதல் நியமனம் கிடைத்த மிகவும் பின்தங்கிய பிரதேசப் பாடசாலையான பொலிகண்டி இ.த.க பாடசாலையில் 1975இல் நவராத்திரி விழாவிற்காகப் “பட்டர் பெருமான்” என்று ஒரு நாடகம் எழுதி நெறியாள்கை செய்ததும், பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் நவராத்திரி விழா விற்காக ஆங்கில விரிவுரையாளரான திரு கே.சோமசுந்தரம் எழுதி நெறியாள்கை செய்த “காலனை வென்ற காலன்” என்ற நாடகத்தில் “நாரதர்” வேடம் தாங்கியதும், கீரிமலை நகுலேஸ்வர ம.வி. வெள்ளி விழாவின் போது அதே “காலனை வென்ற காலன்” நாடகத்தை நான் சற்று வித்தியாசமாக நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றியதும், கற்றுக் குட்டிவேலைகள் தான்!

○

ஆயினும் 1982 ஜனவரியில் மகாஜனாவில் நுழைந்தவுடன் மீண்டும் எனது மனம் உற்சாக இறக்கை கட்டிக் கொண்டு பறக்க ஆரம்பிக்கிறது. இல்ல நாடகப் போட்டிகளை கனிஷ்ட பிரிவு, சிரேஷ்டபிரிவு என்று இரு பிரிவாகப் பிரிப்போம் என்ற எனது ஆலோசனை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறபோது, “நானின்” மிகுந்த பிரகடனம் பிரசன்னமாகிறது. வருடந்தோறும் பத்து இல்ல நாடகங்கள் மகாஜனா வளவினுள் அதை விடத் தனி நடிப்புப் போட்டிகள்! அவ்வருடமே “கோமகளும் குருமகளும்” நாடகத்தின் ஒரு காட்சி எனது நெறியாள்கையில் இல்ல நாடகப் போட்டியில் முதலிடம் பெறுகிறது. கதிரேசரின் கவினமிகு வசனங்கள் மகாஜனா மண்டபங்களில் மீண்டும் எதிரொலிக்கத் தொடங்குகின்றன. என் மனதிற்குள் மகத்தான யன்னல்கள் பல திறக்கப்படுகின்றன.

○

எந்த ஆண்டு என்பது சரியாக நினைவில்லை. எங்கள் கல்லூரி தமிழ்த்தின்ப போட்டிகளில் நாடகப் போட்டியில் பங்கு பெறாத ஒரு நிலையில் கோட்ட மட்டப் போட்டிகள் துரையப்பா மண்டபத்தில் நடைபெறுகின்றன. P.A.C ஆனந்தராஜா அவர்களின் நெறியாள்கையில் வந்த இளவாலை புனித ஹென்றியரசர் கல்லூரி முதலிடம் பெறுகிறது. இப்போது நாடகங்கள் மோடிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு முறையில் இருக்கும் போதே வெற்றி பெறுவதை நான் பிரக்ஞைபூர்வமாக உணர்கிறேன். மகாஜனா மீண்டும் நாடகத்துறையில் கொடி கட்டிப் பறக்க வேண்டுமானால், இந்த அளிக்கை முறைகள் தொடர்பாக முறையாகக் கற்க வேண்டும் என்ற பரவசம் மிக்க பதற்றம் மனதில் தோன்றுகிறது. பகலும் இரவும் கால் மாறி நடக்கின்றன. எனது பரிசோதனைகள் (விஞ்ஞான வகுப்பில் செய்வது இருக்கட்டும்) ஆரம்பமாயின. ஏலவே வெளிவந்த எனது சிறுகதைகளைக் கருவாகக் கொண்டு, “தரிசனங்கள்”, “பட்டங்கள் மீண்டும் பறக்கும்” ஆகிய நாடகங்களை

எழுதி ஒன்றை மேற்பிரிவுக்கான இல்ல நாடகப்போட்டிக்கும் மற்றதை. ஐயரத்தினம் நினைவு தினத்திற்கும் (1985) மேடையேற்றுகிறேன். 1986இல் நிறுவியவர் நினைவு நாளுக்காக “முரண்பாடுகள்” என்ற இசை நடன நாடகத்தை இசை நடன ஆசிரியர்களின் உதவியோடு நெறியாள்கை செய்கிறேன். இவற்றைப் பார்த்தவர்கள் பாராட்டினர். ஆயினும் என் மன வெளியில் இன்னும் வீரியம் மிக்க காற்று வீசத் தொடங்க வில்லை.

1986இல் பேராசிரியர் கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியன் தலைமையில் “தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களம்” என்ற அமைப்பு ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. அதன் இணைச் செயலரில் ஒருவராக நான்! அதன் நாடகப் பிரிவு நாடகம் சார் கருத்தரங்குகளை நடத்துவதும், வட இலங்கைச் சங்கீத சபையின் நாடகப் பரீட்சைக்கு மாணவர்களைத் தயார் செய்வதும் ஆரம்பமாகிறது. 1987 முதல் தொடர்ந்த எம்மைத் துரத்தும் யுத்தம் எங்களைப் பல வழிகளிலும் நெருக்குகிறது. எனினும் எடுத்த முயற்சிகள் தொடர்கின்றன.

1987 - 1988இல் யாழ் பல்கலைக் கழகமும், கலாசாரப் பேரவையும் இணைந்து நடத்திய ஒரு வருட நாடக டிப்ளோமா பயிற்சி நெறியில் இணைந்து பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு, வி.வி.வைரமுத்து போன்றோரிடம் முறையாக நாடகம் பயின்று கொள்கிறேன். அந்தப் பயிற்சி, நாடகம் பற்றிய மிக விரிவாக ஒரு பார்வையை எனக்குள் ஏற்படுத்துகிறது. ஆயினும் அப்பயிற்சியில் ஈழத்து நாடக வரலாறு பற்றிக் கற்பித்தவர்கள் யாருமே கதிரேசர் பிள்ளையின் பங்களிப்புப் பற்றி உயர்வாகக் கூறவில்லை என்பது மனதில் ஒரு கீறாகப் பதிக்கிறது. ஒரு கால கட்ட நாடகப் போக்கின் தேசிய மட்ட உச்சமாக இருந்த அவர் எப்படி வரலாற்றிலிருந்து விலகிப் போக முடியும்? அந்த விடயத்தை மனக் கூடையின் முலையில் சென்று பதுங்கிக் கொள்ள விட்டு விட்டேன்.

○

தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி மாணவர்கள் அலையலையாய் வடஇலங்கைச் சங்கீத சபையின் நாடகப் பரீட்சைக்குத் தோற்றும் காலம் உணர்ச்சிகளின் அலை உயர்கிறது. அவர்களின் ஆசிரியரான நானும் அவர்களோடு சேர்ந்து பரீட்சைக்குத் தோற்றுகிறேன். என்னிடம் நாடகம் பயிலும் மாணவி நளாயினி சோமசுந்தரம் தரம் 4இல் தோற்றும்போது நான் தரம் 3இற்குத் தோற்றுகிறேன். இதில் வெட்கப்பட என்ன இருக்கிறது? கற்றல் எந்த வயதிலும் நிகழலாம்! அந்தப் பரீட்சைகளின் போது மஹாகவிவின் கவிதைகள் பலவற்றை (தேரும் திங்களும் முதல் மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு வரை) நாங்கள் தனி நடிப்பாகச் செய்து காட்டுவதும், பரீட்சகராக இருக்கும் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் கொடுப்பில் ஒரு சிரிப்புடன், “மஹாகவி உங்கடை ஆளெல்லே அது தான் தூக்கிப் பிடிக்கிறியள்” என்று கூறும் போது ஒரு பாராட்டும் இழையோடுவதும் மறக்க முடியாத கணங்கள், பல மாணவர்கள் முதல் பிரிவில் சித்தி அடையும் பெறுபேறு வரும்போது கால் பூமியில் பாவாது நடந்து திரியலாம்.

○

மலைப்பாதைத் திருப்பம் போல் எண்ணங்கள் மின்னலாய் வெட்டி மாறுகின்றன. 1989இல் ஐயரத்தினம் நினைவு நாளுக்கு நான் எழுதி நெறியாள்கை செய்த “தன்வினை தன்னைச்சுடும்” என்ற சிறுவர் நாடகம் முற்றிலும் நவீன நாடக எண்ணக்கருக்களை உள்வாங்கித் தயாரிக்கப்பட்டது. எனக்குள் ஒரு புதிய ஊற்றுக்கண் திறப்பதை உணர்கிறேன். அந்த ஊற்றின் நாயகனாகவும் கதிரேசரே இருக்கிறார். 1991ஆம் ஆண்டு வட இலங்கைச் சங்கீத சபையின் ஆசிரியர் தரத்தில் நான் சித்தியடைகிறபோது அதற்காகத் தயாரித்த “பௌர்ணமி நாள்” என்ற நாடகத்தில் கல்லூரிப் பிள்ளைகள் என்னுடன் நடிக்கிறார்கள்.

○

அதே ஆண்டில் முதல் தடவையாக ஆசிரியர் தினம் பெரும் எடுப்பில் பாடசாலைகள் தோறும் கொண்டாடப்படுகிறது. அதற்காக நான் எழுதித் தயாரித்த “மீண்டும் நிலவு பொழியும்” நாடகத்தில் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் நடிக்கிறார்கள் செல்வி.த.சம்பந்தர், திருமதி.பா.கணேசதுரை, ஆகியோர் பாடுவது இன்னும் இனிக்கிறதே! திரு. காராளசிங்கம், திரு.க.சரவணபவன், திருமதி ச.இரத்தினம், திருமதி அ.ஞானேஸ்வரன், திருமதி இ.கெங்காதரன், திரு ஜெயமனோகரன், திரு கா. சுப்பிரமணியம்,

திரு.அ.முத்துலிங்கம் ஆகியோரில் யாருடைய நடிப்பைக் குறைத்துக் கூற முடியும்? ஆசிரியர் குழு துரையப்பா மண்டபதின் பின்புறமிருந்து மாணவர் ஊடாக ஆடிக் கொண்டு வந்து மேடையில் ஏறியபோது கிடைத்த கைதட்டல் இருக்கிறதே, ஏழு ஜன்மத்திற்கு மறக்கமுடியாது. தமது ஆசிரியர்களை, வேறொரு பாத்திரமாக மேடையில் பார்ப்பதற்கு மாணவர்கள் எவ்வளவு விரும்புகிறார்கள் என்பதை அன்றுதான் புரிய முடிந்தது.

இப்படித்தான் 1960இல்! நெரிசல் என்கிற வார்த்தைக்கு மறுபெயர் மகாஜனாப் பொன்விழா மைதானம், மேலே துரையப்பா மண்டபத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு கலை நிகழ்வு இருக்கும். அதிலும் ஒரு நாள் ஆசிரியர்கள் நடித்த நாடகம் இருந்தது. கதிரேசர்பிள்ளையும் அதில் நடிசர்! நான் பத்து வயதுச் சிறுமியாக மேடைக்கு அண்மையில் நிலத்தில் இருந்து கழுத்து நோகநோக நிமிர்ந்து பார்த்துக் கைதட்டியது. இப்போது நான் ஆசிரியராக மேடையில் நிற்கும் போது பொறி தட்டுகிறது.

1992ஆம் ஆண்டு கொத்தணிப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற எனது நாடகம் ஒன்றைப் பண்டத்தரிப்புக் கோட்டமட்டப் போட்டிக்குக் கொண்டு செல்கிறேன். க.பொ.த.உ-த வகுப்பில் என்னிடம் நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்தைப் பரீட்சைக்குக் கற்கும் மாணவர்களே பெரும்பாலும் நடிக்கிறார்கள். பகீரதி ஜீவேஸ்வரா மிக நன்றாகவே நடிக்கிறார். போட்டி முடிந்து, எல்லாரும் பாராட்டி, நாடகம் முதலிடம் பெறுவதாக அறிவிக்கப்பட்டும் விட்டது. இனியென்ன? cycleகளை எடுத்துக் கொண்டு, மாவட்ட மட்டப் போட்டிக்கு ஆயத்தமாகும் திட்டங்களைக் கதைத்தவாறு தெல்லிப்பழை நோக்கி வருகிறோம். உச்சிவெயிலின் நீளம் கண்ணைப் பறித்தாலும் மனதின் மகிழ்வு cycleகளைத் தள்ளிக்கொண்டுவருகிறது. அடுத்த நாள் கோட்டமட்டப் போட்டி முடிவுகள் ரைப் செய்யப்பட்டு பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது. அதில் மகாஜனா இரண்டாம் இடம் பெறுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. முதலிடம் வேறொரு பாடசாலையின் பெயர்! அதிபரிடம் செல்கிறேன். “இதென்ன? சின்ன விடயம் விட்டு விடுங்கள்” என்கிறார். பிள்ளைகள் கொதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்னாலும்தான் இந்த அநீதியை ஏற்கமுடியவில்லை. தோல்விகளை ஏற்கலாம். ஏமாற்று வேலைகளை ஏற்கமுடியாது “நான் போய்க் கேட்கப் போகிறேன்” என்று உறுதியாக நிற்க, அதிபர் அனுமதிக்கிறார். யாரோ இரண்டு பிள்ளைகள் என்னை cycleஇல் வைத்து உழக்கிக் கொண்டு போகிறார்கள் (வசந்தாவும், வினோஷமா?) பண்டத்தரிப்புக் கோட்டத்தின் இரண்டாம் நிலை அதிகாரியிடம், “நேற்று அறிவிக்கப்பட்ட முடிவு இன்று எப்படி மாறியது?” என்று கேட்கிறேன். அவர் சொல்கிறார், “அந்தப் பாடசாலை நாடகத்திற்காக 10,000/= செலவு செய்ததாம், நீங்கள் அந்த அளவு செலவழிக்கவில்லைத் தானே! ஆகவே விட்டு விடுங்கள்”. ஓகோ! நேர்மை, நீதி, மனச்சாட்சி எல்லாம் வாய்ப்பேச்சு என்ற போர்வைக்குள் புகுந்துகொண்ட காலமா? சரி, நான் சொல்கிறேன், “விட்டுவிடுகிறேன், நிரந்தரமாகவே! மகாஜனாவில் நான் நாடக ஆசிரியராக இருக்கும் வரை பண்டைத்தரிப்புக் கோட்டத்திற்கு எங்கள் நாடகம் வராது”

மகிழ்வு வெள்ளம் மனக்கரைகளை உடைத்துப் புரண்டு வழிந்த மற்றொரு சந்தர்ப்பம் 1990இல் நிகழ்ந்தது. இலங்கையின் சுதந்திரதினத்தை ஒட்டி நடத்தப்பட்ட விசேட நாடகப் போட்டியில் நாங்கள் “வான் விளிம்பில் ஒரு நட்சத்திரம்” என்ற நாடகத்தை மேடையேற்றினோம். சிவரதி சிவபாலன், நளாயினி சோமசுந்தரம், பகீரதி ஜீவேஸ்வரா, சாந்தரூபி ஏரம்பமுர்த்தி, வினோதின் விஜயரத்தினம், கௌசீதகி சண்முகநாதன், சுபாஜினி கனகரத்தினம், சுகிர்தா இராமசாமி, பிரவீணன் மகேந்திரராஜா, சதீஸ்பால முருகன் முருகையா, தில்லானா சபரத்தினம், தமயந்தி நடராஜா, பிரமிளா குணரத்தினம், சஜிதா சண்முகராஜா, லதாங்கி மகாலிங்கசிவம், பவானி தவராஜா ஆகிய இந்நாடக நடிக்கர்கள் அனைவரும் முறையான களப்பயிற்சியுடாக வந்தவர்கள், நாடகத்தை முறையாகப் பயின்று பரீட்சைக்குத் தோற்றிக் கொண்டிருந்தவர்கள். (இன்று உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் மிக நன்றாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்). இந்நாடகத்தின் பாடல்கள் பலவும் கவிஞர், சோ.ப. வினால் இயற்றப்பட்டன. “நாகபாம்பே” என்ற பாடலுக்கு ரதி ஆடும் பாம்பு நடனமும், “தினையும் நெல்லின் மணியும்” என்று பாடிக் கொண்டு “குறுக் குறுக் குறுக்” என்று குறுகுறுத்துக் கொண்டு சோடிப் புறாக்களாக நளாயினியும் தமயந்தியும் செய்யும் மேடை அசைவும் இன்றும் எனது கண்ணுக்குள் இனிமை

சேர்க்கும் காட்சிகள். நடிக்கர்கள் அனைவரும் ஆடுவார்கள், பாடுவார்கள், உடல் தேவைப்படி வளையும், குரல் விரும்பியபடி ஏறும் இறங்கும், உச்சரிப்புச் சுத்தமாக இருக்கும். மாவட்ட மட்டத்தில் இந்நாடகம் முதலிடம் பெற்றது. நடுவர்களில் ஒருவராக இருந்த திரு.நா.சுந்தரலிங்கம் அவர்களை இது பெரிதும் கவர்ந்ததால், பின்னர் 07.08.1991 இல் “வட இலங்கைச் சங்கீதசபை” யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் தனது வைரவிழாவைக் கொண்டாடியபோது இந்த நாடகத்தையே மேடை ஏற்றும்படி கேட்டுக் கொண்டார். அன்று மண்டபத்தின் கடைசி வரிசையில் அமர்ந்திருந்து பார்த்த சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் “நாடகம் தெளிவாக இருக்கிறதா? என்று பார்த்தேன். வெற்றி பெற்று விட்டார்கள்” என்றார். 14.01.1990இல் கலை இலக்கியக்களம் நடத்திய பொங்கல் விழாவில் இதே நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டபோது குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராய் வந்திருந்து நாடகத்தைப் பார்த்துப் பெரிதும் பாராட்டினார். அது ஒரு நிலாக்காலம் தான்!

(மகாஜனா நாடகம் வராது என்று தானே சொன்னேன்? 1993இல் நான் யூனியன் கல்லூரிக்கு இடமாற்றம் பெற்ற போது, அங்கிருந்து கொண்டுசென்ற “குருவி கூவ மறந்ததோ?” என்ற நாடகம் பண்டத்தரிப்புக் கோட்ட மட்டப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது. அது பின்னர் பலதடவை மேடையேற்றப்பட்ட புகழ்பெற்ற நாடகம் ஆயிற்று. ஆயினும் மகாஜனாவோடு சம்பந்தப்படாதபடியால் அடைப்புக்குள் தானே எழுத வேண்டும்?)
மகாஜனாவின் பழைய மாணவர்கள் மூவர் பிற்காலத்தில் ஈழத்தின் தமிழ் நாடக உலகிற்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தார்கள் என்பதைக் குறிக்காவிட்டால் இதன் முழுமை பாதிக்கப்படும் என்று நினைக்கிறேன். அ.ந.கந்தசாமி, மஹாகவி, சானா ஆகியோர் பற்றித் தனித்தனி ஆராய நிறைய விடயம் இருக்கிறது.

1970களுக்குப் பிறகு மகாஜனாவின் பழைய மாணவர் களாகிய இளவாலை விஜயேந்திரன், மாவை நித்தியானந்தன், பாலகூரியன், அரவி, உ.சேரன், நா.சபேசன், க.ஆதவன் ஆகியோரின் நாடக முயற்சிகளும் கல்லூரிக்குப் பெருமை சேர்ப்பவையே. அவை பற்றித் தெரிந்தவர்கள் கூற வேண்டும்.

1993க்குப்பின் நீண்ட காலம் கல்லூரியில் ஒரு நாடக ஆசிரியர் இருக்கவில்லை. க.பொ.த உ/த இல் அப்பாடத்திற்குத் தோற்றும் மாணவர்கள் வசதிக்கட்டண ஆசிரியர்களை நம்பியே படித்து வந்தார்கள். இன்று என்னிடம் வட இலங்கை சங்கீத சபை பரீட்சைக்காக நாடகம் பயின்று ஆசிரியர்தரம் சித்தியடைந்த திருமதி.பா.கணேசதுரை, செல்வி த.சம்பந்தர் ஆகியோரும், நாடக ஆற்றல் நிறைந்த திரு க.செந்தில்வேலும் அங்கு ஆசிரியர்களாய் உள்ளனர். திரு க.செந்தில்வேல் நெறியாள்கை செய்த “சத்தியவான் சாவித்திரி” இசை நாடகம் 2007 இல் மாகாண மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றது இனிப்பான விடயம். மகாஜனா மீண்டும் நாடகத்துறையில் சிறகு விரிக்கும் என எதிர்பார்ப்பைத் தரும் விடயம்.

மூளைக்கப்பல் எப்போது ஆழ் கடலில் பயணிக்கும், எப்போது தரைதட்டி நிற்கும் என்று தெரியாது. அது திரும்பி 1991க்குப் போகிறது. ஜுன்மாதம்! கும்மிருட்டு. ஆவேசத்துடன் வலி வடக்கின் பல பிரதேசங்களை மூடிக் கவிழ்ந்து நிற்கிறது. கட்டாய இடப் பெயர்வு எங்களைத் தெற்கு அளவெட்டிக்குத் தள்ளி விழுத்தியிருந்தது. கதிரேசர்சேர் சுகயீனமாய் இருப்பதாய் அறிந்து அவரைப் பார்க்கச் சென்றது ஒரு செக்கல் நேரத்தில்தான். இடையில் பல தடவை அவரைச் சென்று தரிசித்ததும் மகாஜனாவின் நாடக முயற்சிகள் பற்றிப் பேசி மகிழ்ந்ததும் விபரிப்பின் எல்லையற்று விரியும் விடயங்கள். இது முக்கியமான தரிசிப்பு. சேர் வீட்டின் பின் விறாந்தையில் படுத்திருக்கிறார். “கோகிலா வந்திருக்கிறார்” என்று அம்மா சொல்லும் போது குளிர்ந்த இரும்பாய் இறுகிக் கிடந்த முகத்தில் ஒரு சிறு மலர்ச்சி, எழுந்திருக்க முனைகிறார் முடியவில்லை. “பிள்ளை ஒரு உதவி” என்கிறார். குரல் மெலிந்து சோர்கிறது. “கட்டாயம் செய்யலாம், சொல்லுங்கோ சேர்” என்கிறேன். ஏதோ மருந்து வாங்கித் தரும்படி கேட்கப் போகிறாராக்கும்... அல்லது யாராவது Doctorஐ வந்து பார்க்கும்படி சொல்லி அனுப்ப....? அவர் அவற்றைக் கேட்கவில்லை. “யயாதி

கிணத்திலை இருந்து தூக்கிவிட்ட பிறகு விதிபற்றி ஒரு வசனம் சொல்லுவியே! அதை ஒருக்காச் சொல்லம்மா” என்கிறார். “சேர் இப்ப உங்கடை உடல்நலத்தைப் பற்றிக் கதைப்பம்” என்கிறேன். “நான் எப்பவும் நலம்தான், நீ சொல்லு” என்கிறார். “அதுவா? அது என் விதி வேந்தரே, விதி! உருத்து நிற்கும் ஊழ்வினை ஊடே நின்று அதன் வலியைத் தடுத்து நிறுத்த இயலுமா?” நான் பேசுகிறேன் “நீ மேடையில் இப்படியா சொல்வாய்? குரலில் உணர்வை நிரப்பிச் சொல்லுவியே? அவருக்குத் திருப்தியில்லை. ஆயினும் அதனுள் தொனிக்கும் அன்புப் பிரவாகிப்பில் என் உடலும் உள்ளமும் நனைகின்றன. நான் அந்த வசனத்தைத் திரும்பவும் சொல்கிறேன். மேடையில் நடிப்புக்காக அழுத நான், இப்போது உண்மையாகவே அழுகிறேன். அவரது கண்களில் ஈரப்பொலிவு. இது நடைபெற்று இரண்டு மூன்று தினங்களில் அவரது உயிர்ப்பறவை கூண்டைவிட்டுப் போய்விட்டது. அதைக் கேள்விப்பட்டபோது என்னால் அழுமுடியவில்லை. வானத்தின் மேகங்கள் மழை பெய்யலாமா? வேண்டாமா? என்று கலந்துரையாடுகின்றன. அந்தச்சத்தம் மெல்லிய இடி ஒலியாய் எனக்குள் கேட்கத் தொடங்குகிறது.

பி.கு:- சேர்! ஒரு “மொடல்” ஆசிரியரைப் பார்க்க வேண்டுமானால், திரு செ.கதிரேசர்பிள்ளை, திரு பொ. கனகசபாபதி, திரு வி.சிவசுப்பிரமணியம் (பார் மாஸ்டர்) போன்றவர்களை இழுத்துக் கொண்டு வந்து உங்கள் முன்னே காட்ட வேண்டும் என்று எத்தனை ஆசிரியர்களுக்கான கருத்தரங்கில் கூறியிருப்பேன்’ எத்தனை மேடைகளின் “மைக்” உங்கள் பெயரை உள் வாங்கியிருக்கும் என்று நீங்கள் எண்ணவே மாட்டீர்கள் சேர்! அது மனதின் ஆழத்தில் இருந்து வரும் உண்மையின் குரல் சேர்!.

(கோகிலா மகேந்திரனின் இந்தக்கட்டுரை அண்மையில் வெளிவந்த “கதிரேசர் பாடல்கள்” நூற்தொகுப்பிலிருந்து மீள் பிரசுரமாகிறது.)

ஒரு நாள் நமக்கும் விடியும்!

நான் பிறந்தது யாழ்ப்பாணமாக இருந்தாலும் நான் வளர்ந்தது படித்தது எல்லாம் மலையகத்தில்தான். என்னுடைய சிறு அனுபவத்தையும் அங்கு உள்ள மலையக மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் பற்றி உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன். இலங்கையைப் பொறுத்தவரை மலையக மக்கள் 200 வருட, கால வரலாற்றைக் கொண்டவர்கள். கண்ணுக்கு எட்டும் தூரம் வரையில் பசுமையாகக் காட்சியளிக்கிறது இலங்கை மலையகத் தேயிலைத் தோட்டம். குளிரில் விரல்கள் நடுங்க, வெறும் கால்களில் நடக்கும் இவர்களது வாழ்க்கை, எந்தவொரு பசுமையும் இல்லாமல் வரண்டு காணப்படுகிறது. இலங்கைக்கு பெருமளவு அந்நிய செலாவணியை ஈட்டிக் கொடுப்பது தேயிலை. ஆனால் அதனை பறிக்கும் மலையகத் தமிழர்களின் நிலை இன்றும் பரிதாபத்திற்குரியதாகவே இருக்கிறது. குதிரை கட்டுவதற்காக வெள்ளையன் அமைத்தான் லயன்களை அந்த லயன் என்று

சொல்லப்படும் எந்தவித அடிப்படை வசதிகளும் இல்லாத குடியிருப்புகளே இன்றும் இவர்களின் வாழ்விடங்களாக இருக்கிறது. வதிவிடம் மட்டுமின்றி அடிப்படை வசதிகள் எதுவுமே அங்கு சரியாக இருப்பதில்லை. குடிநீர், கழி-வறை, போக்குவரத்து, மருத்துவம், மின்சாரம், கல்வி உட்பட முக்கியமான உட்கட்டுமான வசதிகள் எதுவும் அங்கு சீராய் இருப்பதில்லை. சோயா, பலாக்காய், ரொட்டி, சோறு என கிடைப்பதை உண்டு வாழும் நிலையில் தான் இருக்கின்றார்கள். அதனால் அங்கு உள்ள சிறார்கள் ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடு உள்ளவர்களாகவே காணப்படுகிறார்கள். குழந்தைகள், விரும்பிய சாப்பாட்டைக் கேட்டால் வாங்கிக் கொடுக்க முடியவில்லையே என்று கண்ணீர் சிந்தும் நிலையை என் கண்ணாடாகப் பார்த்திருக்கின்றேன். சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையில் விட்டுத் தொழிலுக்குச் சென்றாலும் போதியளவு வருமானம் இல்லாமையால் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதிலும் அவர்களது கல்வி நடவடிக்கை மேற்கொள்வதிலும் அதிகப்படியான சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். இன்று வரை பனி, மழை, வெயில் என வயிற்றுப் பசிக்காக உழைத்து வாழும் மலையக மக்களின் வறுமையை, தேயிலைச் சாயமேந்திய தேநீர் கோப்பைகளும், காய்ந்து போன ரொட்டித் துண்டுகளும் சொல்லும்.

தினமும் 8 மணிக்கு தேயிலை செடிக்குள் தொடங்கும் போராட்டம் மாலை நான்கு முப்பது மணிவரை நிறுத்தமின்றி இயந்திரமாய்ப் பயணிக்கும் அந்த வாழ்க்கை.

தோட்டங்களுக்குள் உள்ள அட்டைகளுக்கு, தன் இரத்தத்தை தியாகம் செய்யும் அவர்களின் வாழ்க்கை நிலை, இன்று வரை மாறாத தொடர் கதை தான். முழுநேரத்தையும் தேயிலையோடு கழித்து வரும் இவர்கள் 30 நாட்களில் மூன்று வேளையும் உண்ட நாட்களை எண்ணிச் சொல்லும் அளவிற்கு பசியோடு கழிக்கின்ற மலையக மக்கள் இன்றும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். ஆரம்பகாலங்களில் சம்பளம் என்ற பெயரில் ஏதோ கொடுத்துவிட்டுக் குறிப்பிட்ட சில காலத்திற்குப் பின்னர் அடிப்படைச் சம்பளமாக 500 ரூபாவைக் கொடுத்தனர். ஆண்டாண்டு காலமாக அடிமை யாக உழைத்த மலையக மக்களின் மனதில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தினால் இன்று 1000 ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளத்திற்காக அரசியலோடு போராட்டம் நடக்கிறது.

இன்றும் மலையக மக்கள் கூலித் தொழிலாளர்களாகவும் மலையகப் பிள்ளைகள் பல கிலோமீற்றர் தூரம் கல்வி கற்பதற்குப் பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டிய தூழல் காணப்படுகிறது. மலையக மக்களுக்கு இன்று வரை முறையான கல்வி, சுகாதாரம், மின்சாரம், கழிவறை, சொந்த வீடு, பாதுகாப்பு, முறையான சம்பளம் இன்று வரை கிடைத்தது இல்லை. இவ்வாறு இல்லை என்பது மட்டுமே இவர்களுக்கு எஞ்சியதாக காணப்படுகிறது.

ஒரு நாள் நமக்கு வாழ்வு விடியும் என்ற நம்பிக்கையில் விடியலை நோக்கிய இவர்களது வாழ்க்கைப் பயணம் பல ஏமாற்றங்களுக்கும் துன்பங்களுக்கும் மத்தியில் தொடர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. இவர்களது நிலை மாற வேண்டும். இவர்களது அடிப்படை தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். அத்தோடு சிறுவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். இந்த மலையக மக்களுக்கு உதவி செய்ய நாம் அனைவரும் இணைந்து ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும்.

குரலற்றவர்களுக்காக குரல் கொடுப்பவர்

- அனந்தினி ஸ்டீக்

(நோர்வே)

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

மகாஜனா 79 வளர் - 3

புலம் பெயர் உறவுகளால் தாயகமக்களின் முன்னேற்றமும் பின்னடைவுகளும்

- சி. ரவீந்திரன், சுவிஸ்

"திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு" என்ற வசனத்தை எங்கையோ கேட்ட மாதிரி இருக்குது. அதாவது இந்த வசனமோ, அல்லது பழமொழியோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அதற்கேற்ப எமது உறவுகள் வெவ்வேறு நாடுகளில் வசிக்கிறார்கள். இந்த உறவுகள் பல வருடங்களின் முன்னரே வெவ்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று பலவிதமான தொழில்களைப் பார்த்து வருகிறார்கள். அதாவது இற்றைக்கு 60, 70 வருடங்களுக்கு முன்னரே இங்கிலாந்து, கனடா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்று தொழில்களைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். சில விடயங்களை நான் இங்கு குறிப்பிடும் போது மனதில் ஏதோ நெருடல். ஆனாலும் எழுத வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இதை எழுதுகிறேன்.

அதாவது நான் அறிந்த வகையில் முன்னர் வேறு நாடுகளுக்கு பொறியியலாளர் அல்லது வைத்தியர், கணக்காளர் போன்றோர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று தொழில் புரிந்தார்கள். இப்போது அப்படியானவர்கள் இல்லை என்று இல்லை, கூடுதலான ஆட்கள் இப்படியான கல்வி சம்பந்தமாக வெளிநாடுகள் சென்று தொழில் புரிந்தனர். இப்படியாக அந்த நாட்களில் வேலை செய்பவர்களிடம் உள்ளூரில் உள்ளவர்கள் பெரிதாக எதையும் எதிர்பார்த்து இருக்கவில்லை. காரணம் உள்ளூரில் உள்ளவர்களும் தங்களுக்கு ஏற்ற தொழில்களை செய்து கொண்டே இருந்தனர். நாட்டிலும் பெரிதாக பிரச்சனைகள் இருக்கவில்லை. ஆனால் நாட்டில் பிரச்சனை மெல்ல மெல்லத் தொடங்கப் பலபேருடைய தொழில்களைத் தொடர முடியாமலும் வேறு பல்வேறு பிரச்சனைகளாலும் அவர்கள் வெளிநாடுகளில் உள்ள தங்கள் உறவுகளிடம் உதவி எதிர்பார்க்கத் தொடங்கினார்கள். இதேவேளையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும் அதாவது எங்களுடைய இனத்தைப்பற்றிச் சில கருத்துக்கள் பல பேராலும் பேசப்படும் ஒரு விடயம் அதாவது கடின உழைப்பாளிகள் அதாவது உடல் ரீதியாகவும் மூளையைப் பாவித்து அல்லது எல்லா வழியிலும் கடின உழைப்பாளிகள் ஆகக் கருதப்பட்ட ஒரு இனம்.

உதாரணமாக இன்று எங்களுக்கு ஏற்பட்ட பொருளாதாரப் பிரச்சனை போன்று பல வருடங்களுக்கு முன்னரும் ஏற்பட்டது. சிறிமாவோ பண்டார நாயக்காவின் காலத்திலும் கூட பாணுக்கு வரிசையில் நின்று வாங்கிய காலம் இருந்தது. ஆனால் இந்த நிலை ஒரு குறிப்பிட்ட காலமே. காரணம் எமது மக்கள் வீடுகளில் உள்ள ஒரு அடி நிலத்தைக் கூட விடாமல் வீட்டுத்தோட்டம் அதாவது தமக்குத் தேவையான மரக்கறி வகைகளோ அல்லது குரக்கன், சாமை போன்ற சகலவற்றையும் தாங்களாகவே பயிரிட்டுத் தொடங்கினார்கள். அது மட்டுமன்றி ஒவ்வொரு விவசாயியும் நல்ல வீடுகள் கட்டினார்கள். நிறையக்கானிகள் வேண்டினார்கள். பெரிதாக அது இல்லை இது இல்லை என்று

அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் தமது உடல் உழைப்பின் மூலம் சகல தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்தனர். அது மட்டுமன்றி இயற்கை வளங்களைக் கூடத் தமது தேவைகளுக்கேற்ப பயன்படுத்தினர். உதாரணமாக உடுப்புத் தோய்ப்பதற்குச் சவர்க்கார தட்டுப்பாடு காணப்பட்டது. சவர்க்காரத்திற்குப் பதிலாக பனங்கழியைப் பாவித்து உடுப்பு தோய்த்தனர். நேடியோ கேட்பதற்கு துவிச்சக்கர வண்டி டைனமோ மோட்டர் மூலம் நேடியோ கேட்டார்கள். இவ்வாறு தங்களுடைய தேவைகளை தங்களிடம் உள்ளவற்றைக் கொண்டே நிறைவேற்றிக் கொண்டார்கள்.

ஆனால் நாட்டில் பிரச்சனைகள் கூடிய போது இடம் பெயர்வு போன்ற பல காரணங்களால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைமுறை முற்றிலும் மாற்றப்பட்டது. எவ்வளவோ குடும்பங்கள் அடுத்த நேரம் எப்படி உண்பது என்ற நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள்.

இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் புலம்பெயர் உறவுகள் தங்கள் உறவுகளுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டினார்கள். சொந்தபந்தம் என்ற பாரபட்சம் என்று பார்க்காமல் உதவிகள் செய்தனர். சகோதரங்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கு வேறு பல தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் உதவிகள் செய்தார்கள். இப்படி இந்த நேரத்தில் தான் எமது உறவுகளின் வாழ்க்கை முறையில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கியது. நாட்டில் ஓரளவு பிரச்சனை முடிந்த பின்னரும் கூட எதிர்பார்ப்புகள் மேலும் கூடத்தொடங்கியது. 80 வயதைக் கடந்த என்னுடைய தகப்பனார் 25 கிலோமீற்றர் மிதிவண்டியில் சென்று எனக்குத் திருமணத்தை முற்றாக்கினார். ஆனால் இப்பொழுது பல பேருக்கு மிதிவண்டி ஓடத்தெரியாமல் இருக்கலாம் காரணம், துவிச்சக்கர வண்டிக்குப் பதிலாக மோட்டார் சைக்கிள் உள்ளது. புலம்பெயர் உறவுகள் பலபேர் எவ்வளவோ உதவிகளை நாட்டில் உள்ள உறவுகளிற்கு செய்கிறார்கள். பாடசாலையில் படிக்கும் பிள்ளைகளிற்கு கற்பித்தலுக்குரிய வசதிகள் மலசலகூட வசதி இல்லாதவர்களுக்கு மலசலகூடம் அமைத்தல், வீடுவசதி இல்லாதவர்க்கு வீட்டு வசதிகள் போன்ற பல உதவிகளை மனிதாபிமான அடிப்படையில் செய்கிறார்கள். இதேவேளை செய்கின்ற உதவிகள் எல்லாம் சரியான முறையில் பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்று சற்று யோசித்தால் பல பிரச்சனைகளுக்கு புலம்பெயர் உறவுகளின் உதவிகளும் ஒரு காரணமாக இருக்குமோ என்ற ஐயம் எழுகிறது.

நாட்டில் பிரச்சனைகள் மிகவும் மோசமாக இருந்த வேளைகளில் உணவு, மருத்துவம், திருமணமல்லவோ காரணங்களுக்கு உதவிகளைச் செய்த புலம்பெயர்ந்தோர் பிரச்சனைகள் ஓரளவிற்கு குறைந்த பின்னர் அவர்களின் வாழ்விற்கு நிரந்தரமான ஒரு வழிமுறையை காட்டாமல் தொடர்ந்து உதவிகளைச் செய்யும் போது அவர்களிற்கு உழைப்பின் அருமை தெரியாமல் போகின்றது. அதுமட்டுமன்றி அளவுக்கு அதிகமான ஓய்வு நேரங்கள் கிடைக்கின்றது. அந்த ஓய்வு நேரங்களில் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மனம் அலைபாயும் ஆசைகளிற்கு அடிமையாக நேரிகிறதது. தேவையற்ற கெட்ட பழக்க வழக்கங்களிற்கு அடிமையாகிறார்கள். இப்படியான நேரங்களில் பணத்தேவை அளவிற்கு அதிகமாக வருகிறது. வெளிநாடுகளில் உள்ள உறவுகளிடம் பணத்தை எதிர்பார்க்கிறார்கள். இங்கு உள்ளவர்களும் பாவம், புண்ணியம் என்று யோசித்து பணத்தை அனுப்புகிறார்கள். சில வேளைகளில் பத்திரிகைகளில் சில செய்திகளைப் படிக்கும் போது எங்களுக்கு மிகவும் அருவருப்பாகவும் நம்ப முடியாமலும்கூட இருக்கின்றது. சகோதரனால் சகோதரி கற்பம், தகப்பன் பிள்ளைக்குப் பாலியல் தொல்லை போன்றவை. ஒரு மனக்கல்டமான அதிலும் கற்பனை கூடப் பண்ணமுடியவில்லை.

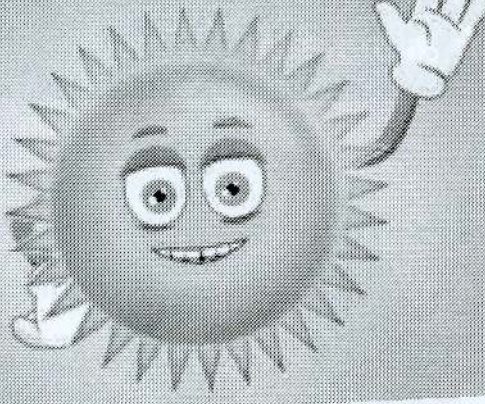
ஆனால் இப்படியான செயற்பாடுகள் யாவும் சாதாரணமான நிலையில் நடைபெறக்கூடிய விடயம் அல்ல. நிச்சயமாக இது ஒரு மனித மனத்தை மிருகமாக்கிய நிலையில் தான் செய்ய முடியும் என்ற நான் நினைக்கிறேன். இதற்கு முக்கியமான காரணமாக இருப்பதில் போதை வஸ்த்துவும் ஒன்றாக இருக்கலாம். நான் இதை எழுதுவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருப்பது 17 வருடங்களாக இது சம்பந்தப்பட்ட நோயாளிகள் உள்ள மருத்துவமனையில்தான் பணிபுரிந்தேன். போதைவஸ்து பாவித்தவர்களுடன் பழகுவது

அவர்களின் வேதனை, போதைவஸ்த்துப் பெறுவதற்கு அவர்கள் எந்த எல்லை வரைக்கும் செல்வார்கள் என்றெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். நாங்கள் எங்கள் நாட்டில் உள்ள உறவுகளுக்கு உதவி செய்யும் போது அது சரியான முறையில் பயன்படுகிறதா அல்லது தப்பான சில வழிகளுக்குப் பயன்படுகிறதா என்பதை நிச்சயமாக அறிய வேண்டும். காரணம் இப்படியான செயற்பாடுகள் உதவி செய்பவர்களின் உறவுகளை மட்டுமன்றி அயலவர்களுக்கும் கூட நிம்மதியற்ற நிலைமைகளை தோற்றுவிக்கலாம். அது மட்டுமன்றி இந்த பழக்கவழக்கங்கள் ஒரு நிம்மதியற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்கும். களவு, கொலை, கற்பழிப்பு போன்ற செயற்பாடுகள் அதிகரித்துக்கொண்டு செல்வதற்கு இந்த பழக்க வழக்கங்கள் முக்கிய காரணமாக இருக்கும். மற்ற இன்னொரு முக்கியமான விடயம் இந்த பழக்கங்களுக்கு அடிமையானவர்கள் அந்தப்பழக்கங்களில் இருந்து விடுபடுவது மிகவும் கஸ்ரமானதொரு விடயம். அதற்குரிய வசதிகள் எங்களது நாட்டில் இல்லை. புலம்பெயர் உறவுகளினால் பல பாடசாலைகள், பல மைதானங்கள், பல கோவில்கள், பல வயோதிப மடங்கள், வீதிகள், எத்தனையோ பிள்ளைகளின் தேவைகள் போன்றவற்றை எமது புலம் பெயர் உறவுகள் செய்து கொடுக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட செயற்பாடுகளின் மத்தியில் இப்படியான பின்னடைவான செயற்பாடுகள் அவர்களுக்குத் தெரியாமலே நடைபெறுகிறது. நிச்சயமாக எமது உறவுகள் இதை தப்பாகப் புரியாமல் எங்களது உதவிகள் சரியான வழியில் பயன்படுவதற்கு ஆன வழிமுறைகளைக் கையாண்டு எமது தாயக மண்ணின் முன்னேற்றத்தை உறுதி செய்வார்கள் என நம்புகிறேன்.

○

ஓவியம் : கௌரி - கனடா

யாருமில்லா வானிலே எரிகின்ற ஒளிவிளக்கே
 ஊருக்குள்ளே வருகையிலே உலகமே வியக்கிறதே
 பாருக்கெல்லாம் விளக்காகி படியளக்கும் பரம்பொருளே
 தேருக்குள் ஏறி தெருவெங்கும் வருகையிலே
 நாமெல்லாம் மகிழ்ந்திட நல்விடியல் பிறக்கிறது
 நாடெல்லாம் செழித்திட நல்லொளி வருகிறது
 ஆறெல்லாம் அசைந்தாடி ஆதவனை வரவேற்று
 சீரெல்லாம் தந்திடுது செந்நெல் பயிராக
 இரவெல்லாம் உறங்கிய இரவியும் விழித்திட
 உறவான வையமே உளமகிழ்ந்து பார்க்குது
 வரவான வெய்யோனை வரவேற்று மகிழுது
 திறவுகோல் தினகரனைத் தீந்தமிழால் வாழ்த்திடுது
 வரமென்று கூறியே வானவனை வணங்கியே
 இறவாத நிலைவேண்டி ஈசனை நாடுகின்றார்
 ஒளிக்கீற்று புறப்பட்டீடு ஒசோனில் ஊடுருவி
 பளிச்சென்ற பாற்கடலில் பக்குவமாய் நீராடி
 பளிங்கான ஒளியோடு பரதியிங்கு வருகின்றான்!
 அனைத்து நட்புகளுக்கும் உறவுகளுக்கும்
 இனிய நற்காலை வணக்கங்கள் உரித்தாகுக!!

**ஆஸ்திரேலியாவின் தங்க கடற்கரையிலிருந்து
 சூரியனை வரவேற்கிறார் பிரியா சிவகுமார்**

பனியறிவு

எவ்வது விழுவது
 எவ்வது உறைவது
 மௌனத்தோடு சும்மா இருக்கிறது
 அமைதியான வாழ்க்கை வாழும் பனி
 - ஜெ. புதிரன்

ஜெ. புதிரன்

நோர்வேயில் பிறந்து கனடாவில் வளர்ந்தவர்.
 கனடாவில் ஆங்கில வழிக் கல்வியை
 கற்றுக்கொண்டு, தமிழை வார இறுதிப்
 பள்ளியில் கற்றுள்ளார்.
 வீட்டில் பழங்கும் மொழியாக தமிழ்
 இருப்பதாலும் தமிழ் புத்தகங்களை
 வாசிப்பதாலும் தமிழ் மொழியின்பால் ஈர்ப்பாக
 உள்ளார். இப்பொழுது கனடா ஒட்டாவாவில்
 தத்துவவியலில் முனைவர் பட்டப்படிப்பை
 மேற்கொண்டுள்ளார்.

‘ஒன்றே வேறே’ – ஒரு நூலறிமுகம்

- புனிதா கணேஸ்வரன் (ஸ்டன்)

மனிதர்களுள் ஒன்றாய் இருக்கும் ஒரே ஒரு மனவெளி பல்வேறு சூழ்நிலைகளின் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாகி, வெவ்வேறு தோற்றங்கள் எடுத்துக் கொள்வதையும் அத்தோற்றங்கள் தோற்றுவிக்கும் மாயைகளால் உழலும் மனிதர்களையும், அவர்தம் மன உளைச்சல்களையும் பற்றிய படைப்புகளைக் கோத்தெடுத்து ஓர் நூலாக வெளிக் கொணர்ந்திருக்கிறார் நூலாசிரியர். இந் நூலாசிரியர் எழுத்துலகிற்குப் புதியவர் அல்லர். இதற்கு முன்னரே பல சிறுகதைகளை எழுத்து வடிவில் இவர் உருவாக்கி இருந்தாலும், இந் நூல் அவற்றிற்கெல்லாம் ஒரு சிகரம் வைத்தாற் போல அமைந்திருக்கிறது. புலம் பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழ்க் குமுகாயங்களிடையே ஒளிந்து மறைந்து, மறைக்கப் பட்டுப் பேசாப் பொருள்களாய்ப் போன பலவற்றைத் துணிந்து இக் கதைகளுடாக எம்முன் கொண்டு தருகிறார் சிறீரஞ்சினி. இவர் பேராதனைப் பல்கலைக் கழக விவசாய விஞ்ஞான பட்டதாரி!. யாழ். தெல்லியூர் மகாஜனாக் கல்லூரியின் பழைய மாணவி!. இலங்கையிலிருந்து கனடாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்து பல படைப்புகளை வழங்கி, தமிழிலக்கியத்திற்குத் தொடர்ச்சியாக அணி சேர்த்து வருகிறார். அப்படைப்புகளில், இலங்கையிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து வந்தாலும் மாறாத எம்மவரின் குணம்சங்களையும், மனவெளியில் தொலைந்து போய் மீள்பவர்களைப் பற்றியுமான கதைகளை இலகுவான எழுத்து நடையில், பலருக்கும் புரியும் வகையில் வடித்திருக்கிறார், உளவியல் சார்ந்த படிப்பினை தரும் அனுபவங்களை எழுத்துகளாக்குவதில் வல்லமை மிக்கவர்.

இந்த நூலின் தலையங்கத்திலேயே ஆசிரியர் தன் கதைகளின் உள்ளடக்கங்களைப் பூடகமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒன்றாக இருப்பது பல்வேறாகத் தோற்றங்கள் எடுப்பதை, மனவெளி சம்பந்தப் பட்ட பதினாறு கதைகளுடாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார் சிறீரஞ்சினி. “சேணமற்ற அவசரம்” என்ற கதையில் காதலிக்கத் தெரியாமல் காதலித்து மனம் உடையும் வெள்ளந்திப் பெண் ஒருத்தி, மனக் குழப்பமுற்றாலும் எங்ஙனம் அதிலிருந்து மீள்கிறாள் என்பதைச் சித்தரிக்கிறார். “நிழல் ஒன்று” என்பதில் கொரோனாக் காலத்தில், வேலையிழந்த கணவனின் மன அழுத்தம், வன்முறையாக உருக்கொண்டு மனையாளைத் தாக்கி அவளுக்குப் பல உடற்காயங்களையும், மனதில் ஊமைக் காயங்களையும் ஏற்படுத்துகிறது. அவளுடைய வேலையும்

பறிபோகவிருந்த தருணத்தில் உடன் பணிபுரியும் ஆண் நண்பர் ஒருவர் தன் வேலையை விட்டு நீங்குவதன் மூலம், அவளுடைய பணியைப் பாதுகாத்துக் கொடுக்கிறார் என்று சொல்லி மனத்துயர் மாற்றுவதில் மனிதத்தின் வலுவைப் புரிய வைத்திருக்கிறார். "சங்கர்" என்ற கதையில், சங்கர் என்ற கதாபாத்திரம் மூலம் மனைவியை அடிப்பது மட்டுமல்ல, கெட்ட வார்த்தைகளால் பேசுவது கூட துன்புறுத்தல் - வன்முறை வகையைச் சாரும் என்பதையும் எங்ஙனம் அவை உளவளத்தைப் பாதிக்கின்றன என்பதையும் எடுத்துச் சொல்கிறார்.

"புதர் மண்டியிருந்த மனவீடு" என்ற கதையில் இளவயதில் துணையின் இழப்பு தரும் மனப்பரிதவிப்பும் மகன் தன்னையே கவனிக்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் கொண்ட பெண் ஒருவர், இயற்கையின் நியதிகளில் முழுகி மனத்தை அலைக்கழித்து பின் இயற்கையோடு ஒன்றி மனக்கவலை மறப்பதைப் பற்றிக் கூறுகிறார். "கால நதி" என்னும் கதையின் நாயகி குடும்ப வன்முறைக்காளாகி, கணவனை இழந்து விதவைக் கோலம் கொண்டாலும் மனம் தளராது தன் மக்களை வளர்த்தெடுத்து பின் தன் மகளுடன் தள்ளாத வயதில் கனடாவில் தஞ்சம் புகுந்த வேளை, பள்ளிக்கால காதலைத் தொடரும் வண்ணம் மகளை விட்டு நீங்கும் அந்தப் பேரிளம்பெண்ணுடைய மனத்தின் புதுத் துணிவினை அந்தரங்கமற்ற பகிரங்கமாக்கியுள்ளார் ஆசிரியர்.

இளம் பெண் ஒருத்தி உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கழகு என்ற வகையில் உள்பாதிப்பினூடாக உணவை ஒறுத்து நோய்வாய்ப்படுதல் பற்றியும், அதனால் கவலுறும் அன்னையைப் பற்றியுமாக விரிகிறது "முகிலிருட்டில்" என்னும் கதை. "பேசப்படாத மௌன"த்தில், வேலியே பயிரை மேய்ந்ததில், அத்து மீறும் தகப்பனால் வாழ்வு சூறையாடப்படும் மகளொருத்தியின் மன அதிர்வும் பாதிப்பும் பற்றிப் பேசுகிறார். பேசப்படாத அவ் வன்முறை பின்னர் ஆண்களின் மீதான வெறுப்பாகவும், உறவுகளின் மீதான நம்பிக்கையினமாகவும் மாறி அலைக்கழிப்பதையும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

அதனால் பல வன்முறைகளை, மன, மண முறிவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியன என்பதனை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். "யாருளர் என்றில்லை" என்ற கதை, தாய் தந்தையரை இழந்து, நாடு விட்டு நாடு வந்து, காதலின் அன்புப் பிச்சைக்கு அடிமையாகி அதீத உடற்பசியால் உறவை இழக்கும் உளக்கோளாறைக் கொண்ட ஆணைப் பற்றியதாகிறது.

புத்தகத்தின் தலைப்பான "ஒன்றே வேறே" என்பதைத் தன் தலைப்பாய்க் கொண்ட கதையையும் அதற்குரிய தகைமையுடன் இத்தொகுப்பில் இணைத்துள்ளார். பெண்களின் அங்கத்தன் ஒன்றான கொங்கைகள், வாழ்வின் வெவ்வேறு நிலைகளில் வெவ்வேறாகி நின்று தொழிற்பட்டு இறுதியில் கட்டிகள் வளர்ந்து புற்று நோயின் தாக்கத்தால் பாதிக்கப் பட்ட நிலையிலும், ஒரு பெண்ணுள் ஏற்படும் மனக்கலக்கத்தை, மற்றைய பாதிக்கப் பட்டோரைக் கண்டு ஆற்றிக் கொள்ளும் வித்தகத்தை இக் கதையூடாக அறிவுறுத்துகிறார். இக் கதையில் கொஞ்சம் சங்கத் தமிழ், ஆசிரியரின் தமிழ்த் திறனை வெளிக்காட்டுகிறது. மிகுதிக் கதைகளை வாசகர்களே வாசித்து உய்த்து உணரக் கடவீர்களாக.

ஒருவரின் வாழ்நாளில் எல்லா வித வாழ்வனுபவங்களையும் பட்டுத் தெளிவடைவது என்பது கடினமான கைங்கரியம். இந் நூல் அவ் வாழ்வியல் அனுபவங்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டி, அவற்றால் உளவளம் பாதிக்கப் படாது எங்ஙனம் மனத்தையிடுத்துடன் வாழ்வை ஏற்றுக் கொள்ளும் வழிகளைத் தெளிவுறக் காட்டிச் செல்கிறது. வேற்று மொழிக் கலப்பில்லாமல் ஒரு தூய யாழ்ப்பாணத் தமிழிலேயே இப்படைப்பு அமைந்திருந்தால் எடுப்பாக இருந்திருக்குமே என்றொருகால் நினைத்துக் கொண்டேன். சிறுகதை உத்திகளில் நடைத்தெளிவு, சிறந்த பாத்திரப் படைப்பு, வடிவச்செம்மை என்பவற்றில் சிறந்து நிற்பதால் இப் படைப்பு ஏனையவற்றில் இருந்து வேறுபட்டுத் தன்னை அடையாளம் காட்டுகிறது. இத்துடன் நனவோடை நடக்கும் கதைகளின் சாட்சியமும் கொண்டு தனிச்சிறப்புடன் மிளிர்கிறது. இனி என்ற சிறுகதை, இந் நனவோடை எழுத்துக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டு. மற்றும், கதைகளின் முடிவுகளை எழுதாமல் வாசகர்களிடமே முடிவைக் கணிக்கும்படி விட்டு விடுவதும் பேரழகு. இதைவிட ஒவ்வொரு கதைக்குமே ஒவ்வொரு பின்னூட்டம் எழுதச் செய்து, தன் சக ஈழத்து எழுத்தாளர்களை அப்பின்னூட்டங்களுடாகத் தன் படைப்பில் இணைத்துக் கொண்ட ஆசிரியரின் அன்பின் உணர்வும் ஓர் அடையாள அழகு. இங்ஙனம் பல சிறப்புகளைத் தன்னுள் அடக்கும் இந் நூல் வாசகர்களிற்கு ஒரு சிறந்த வரப்பிரசாதமும் வழிகாட்டியும் ஆகும்.

○

"இனி" என்ற கதையில் வீணான வாக்கு வாதுங்கள் எங்ஙனம் மனத் தாங்கல்களை,

மனோவின் இரண்டு கதைகள்

மனோவின்
சிலங்கிரி
கதைத்
தொகுப்பு
அண்மையில்
வெளிவந்தது.
இதில்
17 கதைகள்
அடக்கம்.

அய்யாசாரமாக நடித்து ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குள் மீண்டும் நாடி திரும்பிவிட்டான் என்ற புலம்பெயர் மன்னின் காலத்திற்
தங்கள் இன்று மெதுமெதுவாய் வெளிவந்த இந்த மன்னியை
கவர்த்து என்னிழைக்கிறோம்.

புதிய வாழ்க்கை புதிய அனுபவங்கள் தந்தி விடுகிறோம்.
மீண்டும் எழுகிறோம் புதுவாழ்க்கை கற்றுக்கொள்கிறோம் பொய்யற்ற ஏமாறாமல்
கவர்த்து எம் முன் நிற்கும் சிக்கல்கள்.

எனது இந்த உதயகாலம் இதை ஆரம்பத்தில் அழகு எடுத்த நாட்கள். இன்று
புலம்பெயர் வாழ்வைச் சுவைத்துக் கொள்கிறோம் எப்பதையும் மறுபுறமிருக்கவை
தங்கள் பட்ட தயாரி அடுத்த தலைமுறைக்கும் நாங்கள் கையாடிக் கொள்ளுவோம்
நங்கள் வலியை எல்லாருக்குள்ளேயே பதைத்துக்கொள்ளும். இந்த தருகைமும்
நாங்கள் உடனடிப்படுத்திவிடும். மனதையே தந்தியிடுவோம் பதிலெய்க்கிறோம்.

வினா: ரூ. 120

கதை : சிலங்கிரி

மருத்துவரின் ஆலோசனைப்படி தினமும் நடக்கத்தொடங்கினேன். ஆரம்பத்தில் சினமாகத்தான் இருந்தது. நாளடைவில் சமை சுவையாக மாறியது. காதுகளில் வோக்மனை கொழுவிக்கொண்டேன். பழைய புதிய பாடல்கள் மட்டுமல்ல புதியபுதிய இசைகளும் செவிகளுக்கூடாக ஆழ்மனதுள் இறங்கின. சமூக ஆளுமைகள் செவிவழி இறங்கி என்னைப் பரவசப்படுத்தினர்.

இதைவிடவும் தொலைபேசி உரையாடல் எனக்கு இன்பத்தைத் தந்தது. நீண்ட நேரங்கள் உரையாடினேன். உலகெமெல்லாம் எனக்கு நண்பர்கள் வியாபித்து வளர்ந்தனர். உரையாடவேண்டிய தேவைகளும் எனக்குள் நிறையவே இருந்தன. காலை மாலையென நடையில் இன்பத்தை ருசித்தேன்.

இப்படியாகத்தான் ஒரு பின்மாலைப்பொழுதில் டென்மார்க்கிலிருக்கும் எனது பள்ளித்தோழியுடன் மகிழ்ச்சியாக உரையாடிக்கொண்டிருந்தபோது, எனது பிடரி கழுத்துப்பகுதிக்குள் ஒரு கத்தி சடக்கெனப் பாய்ந்தது. நிலைதடுமாறி கீழே விழுந்தேன். அருகில் சிலங்கிரி ஆவேசமாக நிற்குகொண்டிருந்தான். அவன் கையில் கத்தி இருந்தது. கத்தியை மீண்டும் இறுகப்பற்றி அடுத்த குத்துக்கும் அவன் தயாரான போது நான் எனது முழுப்பலத்தையும் ஒருங்குதிரட்டி எட்டி அவனை உதைத்தேன். சிலங்கிரி கையிலிருந்த கத்தி தவறி எங்கோ விழுந்தது.

பெருகிய ரத்தத்தைக் கட்டுப்படுத்த முயன்றேன். கைகளால் கழுத்துப் பகுதியை பொத்திப்பிடித்தேன். ரத்தம் அடங்கியதாயில்லை. தெரு இரத்தத்தால் நனைந்து

கொண்டிருந்தது. சிலங்கிரியும் அடங்கவில்லை. தனது சப்பாத்துக் கால்களால் எனது முகத்தை தெருவில் அழுத்தினான். கன்னம் தெருக்கற்களில் தேய்ந்து சிதைந்தது. என் உடலை ஏறி மிதித்தான். அவனது உடல் ஆவேசத்தால் துடித்தது. மாறி மாறி என்னை உதைந்து தள்ளினான்.

தெருவிலே போனவர்கள் பலர் விடுப்புப் பார்த்தார்கள். சிலர் “ஏய்! ஏய் நிறுத்து!” என்று உரக்கக் கத்தினார்கள். ஒருவன் தொலைபேசியில் வீடியோ எடுத்துக்கொண்டிருந்தான். ஒரு மனிதர் மட்டும் கிட்ட நெருங்கி சிலங்கிரியைத் தடுத்தார். அவன் திமிறியபடி தொடர்ந்தும் எட்டி எட்டி என்னை உதைந்து கொண்டிருந்தான். இரத்தம் நிறையவே வெளியேறியிருந்தது. எனக்கு மயக்கம் வருவதுபோல் இருந்தது. நான் மயங்கிக்கொண்டே போனேன்.

○

குழப்பமாக இருந்தது. சிலங்கிரி ஏன் இவ்வளவு வெறுகொண்டு முர்க்கமாக என்னைத் தாக்கினான்?

உடல் வலித்தது. மனது அதைவிட வலித்தது.

மனைவி கட்டில் விளிம்பில் உட்கார்ந்து என்னையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். எனக்குச் சங்கடமாக இருந்தது. முகத்தை மறுபக்கம் திருப்பிக்கொண்டேன். மனைவியின் கண்கள் கலங்கியிருந்தன.

பிள்ளைகள் அப்பாவைப் பார்க்க அச்சப்பட்டார்கள். எனக்கு வெட்கமாக இருந்தது.

ஓர் எறும்பைக்கூட நசிக்க சிரமப்படும் என்மீது ஒரு கத்தி பாய்ந்ததை என்னால் ஜீரணிக்கமுடியவில்லை.

சிலங்கிரிக்கு என்மீது அப்படி என்னதான் கோபம்?

ஓம்! அவன் எனது நண்பன் தான். என்னை விட வயதில் குறைந்தவன். ஒரு காலத்தில் என்னோடு மிக நெருக்கமாக இருந்தான். பின்னர் சிலகாலம் என்னோடு பணிபுரிந்தான். எனது அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு பணிபுரிவது அவனுக்குச் சிரமமாக இருந்தது. வேலையை விட்டு வெளியேறினான். என்மீது அபாண்டமான பழிகளைச் சுமத்தினான். அவனையிட்டு நான் அதிகம் கவலையடைந்தேன். அத்துடன் அவனுக்கும் எனக்குமான உறவு முறிந்தது. எதிர்பாராத விதமாக அவனை நான் தெருக்களில் கண்டபோதுகூட என் கண்களுக்கு அவன் தெரியவேயில்லை.

பழகுவதும் பிரிவதும் கூட இயற்கையின் நியதிதானே! ஆனால், அவனுக்கு மட்டும் என்மீது ஏன் இவ்வளவு கொலை வெறி? செக்கன் கணக்கில்தானே என்னுயிர் காப்பாற்றப்பட்டுக் கிடக்கிறது?

ஆயிரமாயிரம் காரணங்களை நான் வரிசையாக அடுக்கலாம். என்னை நான் நியாயப்படுத்தலாம். சிலங்கிரி மிக மோசமான பேர்வழியாகக்கூட இருக்கலாம். இருக்கட்டும்! அவன் என்மீது இவ்வளவு வன்மம் கொண்டவைவதற்கு நான் ஏதோ வகையில் காரணமாகி இருக்கிறேன் என்பதை எப்படி நான் மறுப்பது?

ஆனால், அது என்ன? எங்கே நான் தவறிழைத்தேன். அப்படி நானிழைத்த தவறுதான் என்ன?

எதிரியைக்கூட காயம்படுத்தாத ஞானத்தை நான் எங்கிருந்து பெறுவேன்? எப்படிப்பெறுவேன்?

பொறாமை கூட மனித இயல்புகளில் ஒன்றுதானே. எதிரிகள் உருவாவதில்லை.

உருவாக்கப்படுகிறார்கள். அறியாமையும் அனுபவ முதிர்ச்சியின்மையுமே எதிரிகளை உருவாக்குகின்றது.

தவறுவிடாதவர் மனிதரல்ல. நேரான மரங்களே முதலில் தறிக்கபடுகின்றன. நேர்மை உண்மை மட்டும் வாழ்வை வசப்படுத்திவிடாது. மனதில் பட்டவற்றையெல்லாம் நேருக்கநேராக வீசி எறிவது எவ்வளவு தவறானது என்பதை இப்போது உணர்கிறேன். சிலங்கிரியின் கத்தியைவிட என் வார்த்தைகள் கூராக இருந்திருக்கின்றன.

பலர் முன்னிலையில் சிலங்கிரியை நான் தலைகுனிவச் செய்திருக்கிறேன். சிலங்கிரியின் குற்றத்திற்கு அளவிற்கதிகமான தண்டனையை வழங்கியிருக்கிறேன். இது சிலங்கிரியின் மனதில் ஆழமான காயத்தினை ஏற்படுத்தியிருக்குமா?

கேள்விகளே தண்டனைதான். பதில் சொல்ல முடியாத கேள்விகளை தயவுசெய்து தவிருங்கள்!

முதாகிற்கு சுடுநீர் ஒத்தடம் கொடுத்தால் நல்லது போலிருந்தது. கேட்கமுதல் மனைவியிடமிருந்து சுடுநீர்

பொதி கிடைத்திருக்கும். ஆனால், கேட்பதற்கு எனக்கு ஏதோ சங்கடமாக இருந்தது. எழுந்து போகவும் முடியவில்லை. இந்த நிலையில் நான் எழுந்து சென்று சுடுநீர்ப்பொதியை தயாரிப்பது மனைவியை அவமதிப்பதாகவும் அமையும் என்பதை உணர்ந்தேன். பேசாமலே படுத்துக்கிடந்தேன்.

சிலங்கிரியின் ஆவேசமான கண்கள் என்னைப் பொசுக்கிக்கொண்டிருந்தன. அவன் எவ்வளவு நாட்களாக அடக்கி வைத்திருந்த கோபத்தையும் வெறுப்பையும் என்மீது கொட்டியிருக்கிறான்.

நான் இனி எப்படி நண்பர்களின் முகத்தில் முழிப்பேன். குற்றமில்லாத ஒரு அப்பாவி குற்றவாளியாக முடியாது. ஓம்! நானும் ஓர் குற்றவாளிதான். எவ்வளவு தேடியும் என் குற்றத்தை என்னால் கண்டுபிடிக்கவே முடியவில்லை. சரிபிழைகள் யார் மீதும் இருக்கட்டும்! இவ்வளவு வன்மம் கொண்ட எதிரியை என்னால் உருவாக்க முடிந்திருக்கிறது என்றால் நான் இறந்துவிடுவதுகூட பரவாயில்லை என்றே ஒருகணம் தோன்றியது.

உலகம் ஒன்றும் அவ்வளவு புனிதமானதல்ல. ஆங்காங்கே சில பொய்களும் உருட்டல் பிரட்டல்களும் ஓடிவிளையாடிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் கண்டும் காணாமலும் கடக்கவேண்டித்தானிருக்கும். நீ உன்னைச் சரிசெய்துகொள். அடுத்தவர்களைச் சரிசெய்ய ஆசைப்படாதே. காலம் திரும்பத்திரும்ப போதித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

சிலங்கிரியும் நீயும் இந்த உலகத்தில் சம உயிரிகள்தான். இந்த உலகத்தில் நீ உன்னை நல்லவனாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கலாம்! அதேபோலத்தான் அவனும். உனக்கு நண்பர்கள் இருப்பதுபோல அவனுக்கும் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். சிலர் இருவருக்கும் நெருக்கமான நண்பர்களாக இருக்கவும் சாத்தியமுண்டு. அவர்கள் நாளை உன்னை வந்து சுகம் விசாரித்துவிட்டும் போகலாம். மனதை அமைதியாக்கிக்கொள்.

வீட்டுக் கதவின் இனிமையான மணியோசை கேட்டது.

மனைவி எழுந்துபோய் கதவைத் திறந்தார். சிலங்கிரி பூங்கொத்துடன் வாசலில் நிற்குகொண்டிருந்தான்.

○

21.08.2022

கதை :

பொதுமன நூலைக்
யாழ்ப்பாணம்

தீவ்யதர்சனம்

- மனோ

தீவ்யமூர்த்தி மாமாவின் அறை காலை ஏழுமணியாகியும் பூட்டிக் கிடந்தது. காலை ஏழுமணிக்கெல்லாம் எழும்பி சுறுசுறுப்பாக இயங்கத் தொடங்கிவிடுவார். சிலவேளைகளில் நான்கு மணிக்கே அவரது அறையிலிருந்து வெளிச்சம் வரும் ஏதாவது புத்தகம் படித்துக்கொண்டிருப்பார். இன்று இவ்வளவு நேரம் அவர் தூங்குவது அதிசயமாக இருந்தது.

கதவைத் தட்டிப் பார்ப்பதற்கு எங்களுக்குப் பயமாக இருந்தது. அவர் எப்போது சீறிவிழுவார் எப்போது அன்பாக கதைப்பார் என்பதை புரிந்து கொள்வது சிரமமாக இருந்தது.

நான் பிறந்த நாள்முதலே மூர்த்தி மாமா எங்களுடன்தான் இருக்கிறார். அம்மாவின் தாரத்து உறவு முறையான தீவ்யமூர்த்தி எப்படி எங்களுடன் வந்து சேர்ந்தார் என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. நாங்களும் அவரை மாமா என்றே அழைத்தோம். அப்பாவின் நண்பராகவும் பல சமயங்களில் ஆலோசகராவும் அவர் இருந்தார். அம்மாவுக்கு அவர்மீது அளவுகடந்த பாசம் இருந்தது. அவர் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை. அவரிடம் நிறைய நில புலன்கள் இருந்தன. அவற்றை எங்களுக்கு அவர் கொடுத்தபோது அப்பாவும் அம்மாவும் ஒருசேர மறுத்துவிட்டனர். அவர் அதை ஆதரவற்றோர் இல்லங்களுக்கு எழுதிக்கொடுத்தார். எங்கள் குடும்பத்திற்கு அவர் எல்லா வழிகளிலும் தாராளமாக உதவினார். எங்கள் குடும்பத்தின் மரியாதைக்குரிய மூர்த்திமாமா இதுநாள்வரை நோய் என்று படுத்ததில்லை. ஓய்வுக்காலத்திலும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர் இயங்குவதற்கு நிறைய வேலைகள் அவர் முன்னால் குவிந்துகொண்டிருந்தன. அவர் தனக்குரிய வேலைகளை எப்போதும் உற்பத்தி செய்துகொண்டே இருந்தார். வேலைகள் தலைக்குமேலே கூடிய போது சூழ இருப்பவர்களைத் தன் சினத்தைக் கொட்டினார்.

மாமாவின் கதவைத் தட்டிப்பார்க்கும்படி அம்மா என்னைக் கேட்டுக்கொண்டா. எனக்கென்றால் ஏச்சுக் குறைவாகவிழும் என்பது அம்மாவின் எதிர்பார்ப்பு. இரவு முழுவதும் மாமா நித்திரையின்றி இருந்ததாக அம்மா சொன்னார். வழமையைவிட அதிகமாக கழிப்பறையை பயன்படுத்தியாகவும் சொன்னா. நேற்று அவரது அக்கா இறந்த செய்தி வந்ததிலிருந்து அவர் அசாதாரண நிலையில்தான் இருந்தார். அவரை பலர் தொலை பேசியில் அழைத்தனர்.

இருபது ஆண்டுகள் இல்லாத தொடர்பு. அக்கா, தம்பி என்ற பந்த பாசம் அறுந்த உறவு. ஒரு மரணத்தில் துளிரக்கிறதா?

மூர்த்திமாமா ஆச்சரியத்தின் மேல் ஆச்சரியமானார். அவருக்கு வந்த அழைப்புகள் பலரகம். துயர் பகிர்ந்தன சில. புதினம் அறியாத துடித்தன சில. உறவுகளை திரும்பவும் சேர்க்கமுயன்றன சில. மாமா தனக்கும் அக்காவுக்குமான இடைவெளியை கொஞ்சமும் வெளிக்காட்டிக்கொள்ளாது மிகவும் சாதாரணமாக உரையாடிக்கொண்டிருந்தார்.

சிலர் சமாதானத்தூதுவராகி சிக்கல்களை மேலும் சிக்கலாக்கிக்கொண்டிருந்தனர். இது மாமாவுக்கு எரிச்சலைத் தந்தது.

மாமா எப்போதும் தன்மீது அதீத நம்பிக்கை கொண்டவர். யார் பேச்சையும் இலகுவில் கேட்கமாட்டார். ஆனால் அவர்கள் சொல்வதிலிருக்கும் நேர்மறைகளை திரும்பத்திரும்ப அலசுவார். உடனடி முடிவுகள் எடுக்கமாட்டார். நேற்று இரவு முழுவதும் தன் மூளையைப் போட்டு கசக்கிப் பிழிந்திருப்பார். அதனால் நித்திரையின்றி உளன்றிருப்பார்.

மாமா கதவைத்திறந்து வெளியேவந்தார். அவரது கண்கள் உப்பிக்கிடந்தன. அவர் புன்முறுவல் செய்தார். "மாமா ரீ போடவா?" என்றார் அம்மா. அவர் எதுவும் சொல்லாது குளியல் அறைக்குள் சென்றார். நீண்ட நேரம் குளித்துக்கொண்டிருந்தார்.

சாப்பாட்டு மேசையில் அம்மா ரீயையும், பாணையும் வைத்தா. அவர் மாத்திரைகளுடன் வந்தமர்ந்தார். "என்ன மாமா போன் பண்ணிக் கதைச்சியளே?" அம்மா கேட்டா.

அவர் தலையை அசைத்தார். ஓமா இல்லையா என்பது தெளிவில்லாதிருந்தது. திரும்பக்கேட்க அம்மாவுக்கு பயமாக இருந்தது.

"இப்ப நான் போன் பண்ணி என்ன நடக்கப்போகுது?" பிள்ளையள் வளந்திட்டுதுகள். ஏதோ நடக்கும்தானே?" மாமா ரீயை உறிஞ்சியபடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

"இல்லை மாமா என்ன இருந்தாலும் அக்கா. இந்த நேரத்தில் நீங்கள் எடுத்து ஆறுதல் சொல்றதுதான் முறை."

"இருபது வரிசமாக இல்லாத ஆறுதல் இப்ப மட்டும் என்னத்தைச் செய்துவிடப்போகுது?"

"அப்பிட்யெண்டில்லை மாமா. நாளைக்கு நாலு பேர் நாலு விதமாய்க்கதைப்பினம்.." அம்மா இழுத்தா.

"கதைக்கட்டுமன். எனக்கென்ன! எனக்குச் சரியெண்டு படுகிறதைத்தான் நான் செய்யேலும்."

மாமாவோட கதைக்கேலாது. ஒரு முடிவு எடுக்கமாட்டார். முடிவெடுத்தா அவரிடமிருந்து அதைப்பிடுங்குவது கடினம். மாமாவின் மனம் சிலவேளைகளில் கடுமையாகவே இறுகிக்கிடந்தது.

மாமாவிடம் ஏதோ ஆழ்மனத் தாக்கம் இருப்பதை எங்களால் உணரமுடிந்தது.

மாமா தன்னுடைய பால்ய பருவத்துக் கதைகள் பலவற்றை எங்களோடு பகிர்ந்திருக்கிறார். அதில் பல உளச்சிக்கல்கள் இருக்கும். அவிழ்க்கப்படாத முடிச்சுகள் இருக்கும். பலருடைய முடிச்சுகளை அவிழ்க்கத்தெரிந்த மாமாவுக்கு தன்னுடைய முடிச்சுகளை அவிழ்க்கத் தெரியாதிருந்ததுதான் விந்தையானது.

மாமாவுக்கு நிறைய நண்பர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களிடம் நிறையக் கதைகள் இருந்தன. நாப்பது ஐம்பது வருடக்கதைகள் மாமாவிடம் பசுமையாக இருந்தன. காலம் கோபங்களைத் தணித்திருந்தாலும் இடைவெளிகளைக் குறைக்க மாமாவால் முடியவில்லை. பாடசாலைக்காலங்களில் தான் பல நண்பர்களுடன் பேச்சை நிறுத்தியதாகச் சொன்னார். விளையாட்டுப்பருவங்களில் ஏற்பட்ட சின்னச்சின்னக் காயங்களும் மாமாவுக்குப் பெரிதாய்த் தெரிந்தன. காயங்களை தனக்குள்ளே வைத்து அமுக்கினார். தனக்குள்ளேயே வெந்து தணித்தார். நண்பர்களுக்கே தெரியாத காயங்கள் அவை. மாமாவால் மற்றவர்களுக்கு எந்த ஆபத்தும் நேர்ந்துவிடாது. தன்னைத்தானே வருத்தும் ஒருவகை நோயாளி மாமா.

மாமாவிடம் இன்னொரு சிக்கலும் இருந்தது. உலகோடு ஒத்தோடத் தெரியவில்லை. எதிலும் சுத்தம். எதிலும் நூறுவீதம் தூய்மையை எதிர்பார்த்தார். பொய்யாகச் சிரிக்க மாமாவுக்கு வராது. போலியாகச் சிரிப்பவர்களையும் மாமாவுக்குப் பிடிக்காது. மொத்தத்தில் நடிக்க அவர் சிரமப்பட்டார். அதனால்தான் அவரது வாழ்க்கை தனித்தும் கிடந்தது.

மாமா வெளிக்குத் தெரியாத ஒரு வெட்கப்பேர்வழி. கோபம் போட்டுவிட்டு எப்படி திரும்பக் கதைப்பது என்ற சிறுபிள்ளை மனநிலை மாமாவிடம் இன்னும் தேங்கிக்கிடக்கிறது.

மிக அண்மையில் ஒரு நாள் தன்னை சிறுவயதில் பாதித்த நாடகங்கள் பற்றிச் சொன்னார். ஏழுபிள்ளை நல்லதங்காள். அரிச்சந்திர மாயான காண்டமே அவை. இது நாள் வரையில் அந்த நாடகங்களைப்பற்றிச் சிலாகித்துப்பேசிவந்த அவர் அந்த நாடகங்கள் தன்மீது ஏற்படுத்திய எதிர்மறைத்தாக்கங்கள் பற்றிப் பேசினார். தான் அந்த நாடகங்களைப் பார்த்தபோது தனக்கு ஒன்பது பத்து வயதிருக்கும். அவை தன் வயதுக்கு மீறிய நாடகங்கள் என்பதை தான் இப்போது உணருவதாக அவர் கூறினார்.

பசி, வறுமை, ஏழ்மையின்பால் இரக்கம் கொள்ளவைத்த நாடகம் நல்லதங்காள். உண்மை நேர்மை சத்தியத்தைப் போதித்த நாடகம் அரிச்சந்திர மாயானகாண்டம். ஓம். நல்ல விடயம் தான். அதுவே தன்னை நேர் வழிவழிப்படுத்தியதாக அவர் இன்னமும் நம்புகிறார். ஆனால், அதன் எதிர்மறை விளைவுகள் பற்றிய அவரது புதியகோணம் வித்தியாசமாகவே இருந்தது. தனது ஏழுபிள்ளைகளையும் பசிதாங்கமுடியாது கிணற்றுக்குள் போட்டுவிட்டு நல்லதங்காள் தானும் தற்கொலை செய்து கொண்டபோது மாமாவுக்கு வயது ஒன்பது. அந்தப் பிள்ளைகளுள் ஒருவராக மாமா தன்னையும் வைத்துப்பார்த்து துடிதுடித்திருக்கிறார். தனக்குள்ளேயே குமுறியிருக்கிறார். யாரிடமும் சொல்லமுடியாத அல்லது சொல்லத் தெரியாத பால்யப்பருவம் அது. அரிச்சந்திரனும், சந்திரமதியும் பட்ட பாட்டை விட லோகிதாசன் மாமாவை அதிகம் பாதித்திருக்கிறான். தன்னை லோகிதாசனாக கற்பனை செய்து மாமா துவண்டு போயிருக்கிறார். இந்த உளத்தாக்கங்கள் மாமாவை வெகுவாகப் பாதித்திருக்கின்றன. இதிலிருந்து விடுபட மாமா வெகுவாகப் போராடிவருகிறார்.

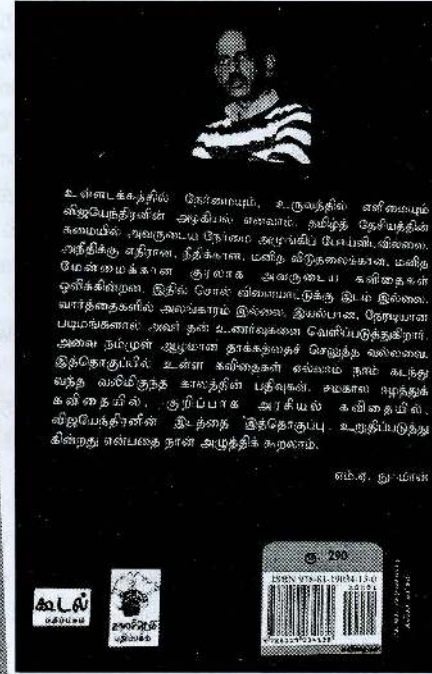
தொலைபேசி அடித்தது. அம்மா தொலைபேசியை எடுத்தா. அம்மாவின் முகத்தில் ஆச்சரியத்தின் குறிகள் அப்பித்தெறித்தன. செத்துப்போன, மாமாவின் அக்காவின் மகள் அது.

"மாமா உங்களுக்குத்தான் போன்"

மாமா திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்தார்.

○

18.05.2023

நூற்றிப் பதின் மூன்று ஆண்டுகள் வரலாறு கொண்ட மகாஜனாவில் கவிஞர்களுக்கு பஞ்சமிருந்ததில்லை. பாடசாலையை ஸ்தாபித்தவரே கவிஞர் என்பதால் கவிதை எழுத முனையும் மாணவர்களை உற்சாகப்படுத்தும் சூழல் மற்றைய பாடசாலைகளைவிட அதிகமாக இருந்தது. அப்படியான சூழலில் உருவானவர் இளவாலை விஜயேந்திரன் என அறியப்படும் தியாகராஜா விஜயேந்திரன்.

மகாஜனாவின் புகழ் பெற்ற உதைபந்தாட்ட விற்பனர்கள் மனோரஞ்சன், ஜெயராஜ் ஆகியோர் விளையாடிய மூன்றாம், இரண்டாம் பிரிவு உதைபந்தாட்ட அணிகளின் பந்து தடுப்பாளராக இருந்த விஜயகுமார் அண்ணரின் தம்பியாகவே விஜயேந்திரனை நான் அறிந்திருந்தேன். ஆனால் விரைவிலேயே இலக்கிய ஆர்வம் மிக்க ஒருவராக அவரை அறிய முடிந்தது. என்னைவிட மூன்றாண்டுகள் முத்தவரான விஜயேந்திரனுடன் 1979 முதல் இன்று வரை தொடர்ந்து பயணிக்க முடிந்ததற்கு எங்களிடையே இருந்த ஒத்த அரசியல், இலக்கிய உணர்வுகளே காரணம். கைதடியில் இடம்பெற்ற சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான துண்டுப் பிரசாரம் ஒன்றை வெளியிட்டதுடன் ஆரம்பித்த எமது இணைந்த செயற்பாடு, மகாஜன நூலகத்தில் ரவி (இரவி அருணாசலம்), பாலசூரியனோடு இருந்து விவாதித்து “புதுசு” சஞ்சிகையை உருவாக்கியதாக விரிவடைந்தது.

மகாஜனாவில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலேயே

விஜியின் சிறுகதைகளும் கவிதைகளும் இலங்கை வானொலியிலும் ஈழத்தின் முக்கியமான சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவர தொடங்கிவிட்டன. அப்படியான ஒரு கவிதையின் சிறு பகுதி இத்தனை ஆண்டுகளின் பின்னரும் எனது ஞாபகத்தில் இருக்கிறது

“சித்திரை முழுநிலா சிரிக்கும் உன் வதனம்
எத்தனை அழகு
இத்தனை அழகினை நீ சுமந்திருப்பதால்
எத்தனை இரவுகள் நித்திரையில்லை
நீண்ட கனவுகள்...
சாவதும்...
பிறப்பதும்...

இன்று ஈழத்தின் முக்கியமான கவிஞரிலொருவராக விஜயேந்திரன் கணிக்கப்படுகிறார். “உள்ளடக்கத்தில் நேர்மையும், உருவத்தில் எளிமையும்” விஜயேந்திரனின் அழகியல் எனலாம். தமிழ்த் தேசியத்தின் சுமையில் அவருடைய நேர்மை அமுக்கிப் போய் விடவில்லை. அநீதிக்கு எதிரான, நீதிக்கான, மனிதவிடுதலைக்கான, மனிதமேன்மைக்கான குரலாக அவரது கவிதைகள் ஒலிக்கின்றன. இதில் சொல் விளையாட்டுக்கு இடம் இல்லை. வார்த்தைகளில் அலங்காரம் இல்லை. இயல்பான, நேரடியான படிமங்களால் அவர் தன் உணர்வுகளை

வெளிப்படுத்துகிறார். அவை நம்முள் ஆழமான தாக்கத்தை செலுத்த வல்லவை. இத் தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள் எல்லாம் நாம் கடந்து வந்த வலிமிகுந்த காலத்தின் பதிவுகள். சமகால ஈழத்துக் கவிதையில், குறிப்பாக அரசியல் கவிதையில், விஜயேந்திரனின் இடத்தை இத் தொகுப்பு உறுதிப்படுத்துகிறது என்பதை நான் அழுத்திக் கூறலாம் "என பேராசிரியர் எம் ஏ நு."மான் இந்நூலின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

விஜயேந்திரனின் எழுதிய பெரும்பாலான கவிதைகள் எனக்குப் பிடித்தவையே. எனினும் சஞ்சிகையின் பக்கத்தைக் கவங்கொண்டு பின்வரும் கவிதையை உங்களுக்கு தருகிறேன்:

கனவிலும் தொடர்வது

கெட்ட கனவொன்று கண்டேன் தோழி
கேளிதை

கட்டார்கள் செய்தார்கள்
கூரையில் தீ
இட்டார்கள் என்பதெல்லாம்
பழசாகிப் போயிற்று.

இதுவோர் கெட்ட கனவு.

என்னைக் கழுமரத்தில்
ஏற்றிவைத்தார்.
முன்னால் வந்து குவிந்துநின்ற
"என்னவிதம் நீ
வெளிநாடு போய் வாழ்ந்தாய்?
இங்கு நாங்கள்
பட்ட துயரெல்லாம்
அறிந்தபின்னும் எமை
விட்டு விலகி
வெளிநாட்டு வாசத்தில் சொகுசுகாண
என்ன உரிமையுண்டு?"
என்றார்.

"மண்ணை நேசித்தேன்
மக்களினை நேசித்தேன்
இன்னும்
புல், பூண்டு, பூச்சியினம்
சோலை, வீதியென்று
என்னைச் சுற்றியுள்ள யாவிலும்
அன்பு வைத்தேன்
சில இரவு துயிலிழந்தேன்

பின்னால்
துப்பாக்கியோடொருவன்
நின்றபடி இட்ட கட்டளைகள்
ஏற்க மறுத்தேன்
கட்டு வெருட்டினார்
போய்ச் சேர்ந்தேன் பிறதேசம்"
என்றேன்

"உன்னை மன்னித்தோம்"
எனக் கூறி நெற்றியிலே
கட்டார்கள் மூன்று தரம்
செத்தேன்!
05-07-79

தியாகராஜா - பரமேஸ்வரி ஆசிரியத் தம்பதிகளின் நான்காவது பிள்ளையாக 1961 ஆவணியில் இலங்கையின் மலையக நகரான நுவரெலியாவில் பிறந்தவர் விஜயேந்திரன். நானு ஓயா எடின்பர்க் தோட்டப் பாடசாலையிலும் சிறுவினான் கனகசபை வித்தியாலயத்திலும் ஆரம்பக் கல்வியையும், தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியில் இடைநிலை, உயர்தரக் கல்வியையும் கற்றவர்.

மகாஜனக் கல்லூரியிற் கற்கும் போதே விஜயேந்திரனின் சிறுகதைகள், கவிதைகள் நாளிதழ்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும், வானொலியிலும் வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன. அக் காலத்திலேயே பாடசாலை நண்பர்களுடன் இணைந்து 'புதுக்' சஞ்சிகையை ஆரம்பித்தார். பாடசாலை மாணவர் தலைவராகவும், படைப்பிலக்கிய மன்றத்தின் தலைவராகவும், உயர்தர மாணவர் மன்றத் தலைவராகவும், சின்னப்பா இல்லத்தின் மெய்வல்லுனர் தலைவராகவும் பாடசாலைக் காலத்திற் செயற்பட்டார்.

வினையாட்டில் இருந்த 40பாட்டால் மெய்வல்லுநர், உதைபந்தாட்டம், ஹொக்கி, கிரிக்கெட் முதலான வினையாட்டுகளிற் பாடசாலை அணிகளிற் பங்கெடுத்தவர் விஜயேந்திரன்.

இலங்கை விவசாயக் கல்லூரிக்குத் தேர்வாகி உயர்கல்வியை அங்கு நிறைவுசெய்தபின், வட யோமன் நாட்டிற் சில ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். பின்னர் யாழ்ப்பாணம் 'சுழமுரக்' நாளிதழிற் சிறிதுகாலம் உதவி ஆசிரியராக இருந்தார்.

1987இற்புலம்பெயர்ந்து நோர்வேத் தலைநகர் ஓஸ்லோவில் வசித்துவருகிறார். மனைவி ரேவதி, மகன்கள் அபிமன்யு, அபரன்.

சங்க இலக்கியம்

தொற்றுநோயின் பக்க விளைவுகளைப் பகிர்தல்
Sharing the Side Effects of a Pandemic

செ. வே. காசிநாதன் (மெல்பேர்ன்)

‘வீரமும் வெற்றியும் விலங்குகளுக்கும் உண்டு’

கோவிட்டால் துன்புற்றார்களையும் உயிரிழந்தாரையும் விட்டால் மற்றையோர்க்குக் கிடைத்தது உபரியான அவகாசம். எனக்கு, ரொறன்ரோவில் இருந்து மிகவும் ஒழுங்காகச் செயற்படுகிற ஒரு நல்லார் கூட்டத்தினருடன் சேர்ந்து, வாரந்தோறும் குறளும் திருவாசகமும் புறநானூறும் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இந்த வயதில் வரப்பிரசாதமான சுகம்

யாம்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையம்

கி.மு 500க்கும் கி.பி 300க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தோன்றியவையாகப் பலரால் கொள்ளப்படும் பத்து நீண்ட பாட்டுகளும் எட்டுத் தொகுதி நூல்களும் சங்க காலப் பாடல்கள் எனப்படும். இவற்றிற்குப் பிறகு வந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளில் தமிழ்க்கவிஞர் இவற்றிற் கிணையான உன்னதத்தை எட்டவில்லை என்பது அறிஞர் சிலரது மதிப்பீடு.

தொகுதி நூல்களுள் ஒன்றான புறநானூறில் உள்ள பாடல்கள் பெருபாலும் சிறியவரும் பெரியவருமான அரசர்களின் வெற்றிகளையும், போரில் எதிரிகளைக் கடுமையாய் அவர்கள் அழித்ததையும், அவர்களது கொடையின் தாராண்மையையும் அழகிய கவிதைகளாற் கூறுவன.

வீரமும் வெற்றியும் விலங்குகளுக்கும் உண்டு. இவற்றை விட மனித பண்பையும் இலட்சியங்களையும் நயத்தகு வகைகளில் எடுத்துக்கூறும் சங்ககாலக் கவிதைகளும் பல உள. அவற்றுள் ஓரிரண்டைப் பார்ப்போம்:

1. மலையும் காடுமாயமைந்த சிற்றூர் ஒன்றின் தலைவனான ஏறைக்கோன் என்பவனை குறமகள் இளவெயினி எனும் இளம் பெண்புலவர் பாடியது புறம். 157ம் பாடல். 15 வரிப் பாட்டு. அவனைப்பற்றி இவள் கூறும்

முதல் நாலு வரிகளும் வருமாறு -

தமர் தன் தப்பின் அது நோன்றலும்
பிறர் கையறவு தான் நானுதலும்
படைப்பழி தாரா மைந்தினனாகலும்
வேந்துடை அவையத்து ஒங்குபு நடத்தலும்...

தன் சுற்றத்தவர் செய்யும் தவறுகளைப் பெரிது பண்ணான்

பிறர் வறுமைக்குத் தான் நானுவான்.

போர்முகத்தில் பழிக்கிடமின்றிப் போரிடும்

வலிமையுடையவன்.

பெருவேந்தர் அவையிலும் குனிவின்றி நடப்பவன்.

பெருஞ்செல்வரும் அவர் நாட்டு அரசுகளும் வறியோர்க்கு உயிர் வாழ்தற்கு அவசியமான குறைந்தபட்ச ஊதியத்தைத் தருதற்கும் மறுக்கும் இக்காலத்தில் வாழும் நாம், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இவ்விளம்பெண் எழுதிய - பிறர் கையறவு தான் நானுதலும் - எனும்இரண்டாம் வரியின் செவ்விய காட்சித்தெளிவை வியக்காதிருக்க முடியாது.

2. அடுத்து நான் பகிர் விரும்புவது புறம்.182. தமிழரின் சாதனைகளை யிட்டு மகிழ்வோரும் விதந்து பேச விழைவோரும் அறிந்திருக்கவேண்டிய இப்பாடல் பாண்டிநாடு என வழங்கிய தென் தமிழ்நாட்டு இளவரசனான பெருவழுதி பாடியது. இளமையிலேயே கடலில் முழுகி இறந்ததால் கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி எனவும் இவன்அறியப்படுவான்.

புறம். 182. இதன் 9 வரிகளையும் பார்ப்போம்.

உண்டால் அம்ம இவ்வுலகு இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவது ஆயினும் இனிதெனத்
தமியர் உண்டலும் இலரே முனிவிலர்
துஞ்சலுமிலர் பிறர் அஞ்சுவது அஞ்சித்
புகழெனின் உயிரும் கொடுக்குவர், பழியெனின்

உலகுடன் பெறினும் கொள்ளல் அயர்விலார்.
அன்ன மாட்சி அனையராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றான்
பிறர்க்கென முயலுனர் உண்மையானே

இந்த உலகு தொடர்ந்திருப்பது நல்லோரால்: இவர்,
தேவரது அமிர்தம் போல அருமையானதையும்,
இனிதென்று தாம் தனியராய் உண்ணார் யாரிடத்தும்
சினந்து நடவார் மனம் சோரார்
உலகோர் தீயன என்பதைச் செய்யத் தாமும்
அஞ்சுவார்
நல்லதெனப் போற்றப்பட்டவற்றுக்காக உயிரைக்
கொடுக்கவும் தயங்கார்.
இந்த உலகத்தையே தந்தாலும் அதனால் பழி
வருமெனின் அதை ஏற்கார்.
கடமையிற் சோம்பார்.
இத்தகைய இயல்புடையராய்,
தமக்கெனவன்றி பிறர்க்காக உழைக்கும் இவர்
உளராதலால் இவ்வுலகு உளது

கடவுள் பயத்தையும் கர்மவிளைவுகளையும்
மக்களிடையே வலியுறுத்தி நல் நடத்தையை
ஊக்குவிக்கும் சமயக் கொள்கைகள் சங்க காலத்தில்
பெரிதாய் அறிமுகமாகவில்லை. இளம்பெருவழி
இங்கே கூறியிருப்பது ஆழமான மனிதநேயத்தினால்
வந்ததன்றி அச்சத்தினாலல்ல.

“முழு உலகையும் தனக்கெனப்பெறுகையில் தனது
ஆன்மாவையே ஒருவன் இழந்துவிடுவானாயின்
அவன் அடையும் இலாபந்தான் என்ன? ”
இருபத்தொரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் மத்திய
கிழக்கில் போதித்த யேசுநாதரின் இவ்வாக்கியம்
உலகெங்கும் பிரசித்தமானது. இதே கருத்து - இந்த
உலகத்தையே தந்தாலும் அதனால் பழி வருமெனின்
அதை ஏற்கார்-, அதேகாலத்தில் அல்லது சற்றே
முன்னரோ பின்னரோ தென் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த
பாண்டிய இளைஞனிடமிருந்து வந்திருப்பது,
அக்காலத்தமிழ் உலகில் சாத்தியமாயிருந்த
சிந்தனை உயர்வையும் உணர்வுத் தெளிவையும்
எமக்குக் காட்டும்போது வியப்பும் மகிழ்ச்சியும்
வருவதோடு பெருமையும் சற்றே வந்தால் கொஞ்சம்
மன்னிக்கலாம்.

இச்சிறு கட்டுரையை இதுவரை வாசித்த உங்களில்
சிலராவது கீழே உள்ள இக்கவிதையின் ஆங்கில
மொழியாக்கத்தையும் நயக்கக் கூடும். இது
பெயர்பெற்ற மொழிபெயர்ப்பாளரும், கவிஞரும்,
Chicago பல்கலைக்கழக மொழியியற்பேராசிரியராய்
இருந்தவருமான, காலஞ்சென்ற ஏ.கே. இராமானுஜன்
செய்தது.

This World Lives Because

*This world lives
because*

*some men
do not eat alone
not even when they get
the sweet ambrosia of the gods*

*they've no anger in them
they fear evils other men fear
but never sleep over them*

*give their lives for honour
will not touch a gift of whole worlds
if tainted*

*there is no faintness in their hearts
and they do not strive
for themselves*

*Because such men are
this world is.*

- A K Ramanujan, Poems of Love and War p.157

நன்றி.

செ. வே. காசிநாதன் (Melbourne)

2023

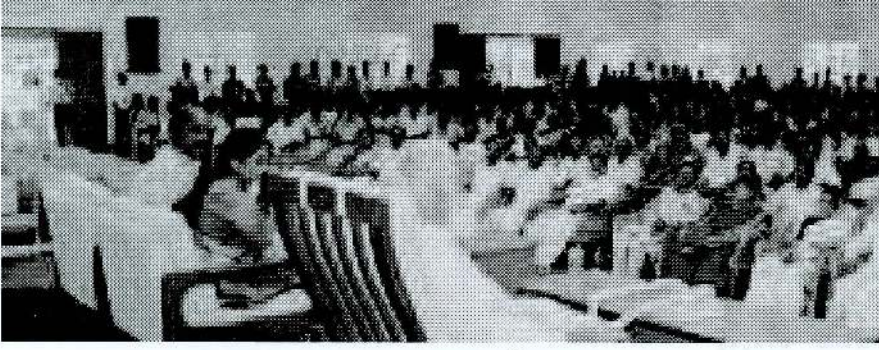
மெல்பேர்ன் தமிழ் மூத்த குடிமக்கள் இதழிலிருந்து
அனுமதியுடன் மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டது

**பொய்யும் உண்மையும்
போராடும்போது
மௌனம்
பொய்யின் பக்கமே!**

வளர் இதழ் -3

தட்டச்சு

மற்றும் எழுத்து ஒப்புநோக்குனர்
சாந்தா முருகானந்தன்

மனவளக்கலை

- இரா. வசந்தகுமார் (கொழும்பு)

அமைதியானதும் ஒழுக்கமானதுமான வாழ்விற்கு, முற்காலத்தில், பண்பாட்டுக் கல்வி மற்றும் வாழ்க்கை கல்வி என்பதை சமுதாய கட்டுப்பாடுடன் கூடிய சடங்குகள், சம்பிரதாயங்களாக, பெரியவர்கள் சமுதாயத்தில் வைத்தார்கள். அதை இளைஞர்கள் பயபக்தியுடன் பின்பற்றி வந்தார்கள்.

ஆனால் இன்றைய இளைஞர்கள், ஆன்மீக சடங்குகள் அல்லது சம்பிரதாயங்களுக்கு, சரியான விளக்கம் கொடுத்தாலன்றி எதையும் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள்.

மேலும், இந்த பரபரப்பான, போட்டி நிறைந்த இன்றைய வாழ்க்கையும், வெறும் பணம் சம்பாதிக்கும் நோக்கத்துடன் கூடிய தற்போதைய தொழிற் கல்வியும் மனிதனின் வாழ்வியல் விழுமியங்களை சிதைத்து, உடலையும் மற்றும் மனதையும் மிகவும் நலிவுற செய்து, சோர்வடைய செய்துவிட்டது.

இவற்றையெல்லாம் சீர செய்வதற்கு, இயந்திரகதியான வாழ்க்கைக்கேற்ற எளிமையானதும், இலகுவானதுவுமான ஒரு கல்வி தேவைப்பட்டது. இதற்காக உருவானதுதான் மனவளக்கலை என்ற வாழ்க்கை கல்வி.

1911 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 14ம்தேதி தமிழ்நாடு கூடுவாஞ்சேரி என்ற குக்கிராமத்தில் எளிய நெசவாளி குடும்பத்தில் எட்டாவது குழந்தையாக பிறந்த “வேதாத்திரி” எனும் தனி மனிதனின் ஆன்மீக தேடலே மனவளக்கலை என்ற வாழ்க்கை கல்வியாகும். இவரின் ஆன்மீக தத்துவங்கள், பாமர மக்களும் புரியக்கூடிய அளவில் எளிமையாக இருக்கும். இதனால் இவரை பாமர மக்களின் தத்துவ ஞானி என்றும் அழைப்பர்.

இம் மனவளக்கலையை, 1958 ஆம் ஆண்டு உலக சமுதாய சேவா சங்கம் என்ற பெயரில் ஒரு அமைப்பை உருவாக்கி ஆரம்பித்து வைத்தார்.

வாழ்க்கை என்பது மனதின் விளையாட்டு (mind game) என்றே கூறலாம். மனது எவ்வளவு அமைதியாகவும், வலிமையாகவும் இருக்கின்றதோ, அந்த அளவுக்கு எமது வாழ்க்கை குழப்பம் இல்லாத ஒரு வாழ்க்கையாக திகழும்.

எனவே உடலுக்கு, உடற்பயிற்சி போல மனதிற்கும் ஒரு பயிற்சி தேவைப்படுகின்றது. அதற்கு, இறை வழிபாடு, பிராணாயாமம், பஜனை, பூஜை, மந்திரங்கள் உச்சரிப்பது, தியானம் போன்ற பல வழிகள் உள்ளன.

உடல் நலிவுற்று இருந்தால் மனம் சோர்ந்து விடும். எனவே முதலில் உடலுக்கு ஒரு உடற்பயிற்சி தேவைப்படுகின்றது. அந்த உடற்பயிற்சியானது, பரபரப்பான மற்றும் போட்டி நிறைந்த இந்த உலகத்திற்கு ஏற்றவாறு அமைய வேண்டும். மனவளக்கலையில் இதற்காக எளிய முறை உடற்பயிற்சி அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மனம் அமைதி பெறவும், வலிமை பெறவும் குண்டலினி யோக தியான முறையும் மற்றும் உயிர் வளம் பெற சித்தர்கள் செய்த காயகல்பம் என்றொரு இலகுவான உடற்பயிற்சியும் கற்றுத் தரப்படுகின்றது.

இம்முன்றையும் தொடர்ந்து செய்துவர உடலிலும் மனதிலும் நிறைய மாற்றங்கள் ஏற்படுவதை கண்கூடாக கண்டு கொள்ளலாம்.

மனிதன் மற்றவர்களை அக்கு வேர் ஆணிவேராக ஆராயும் அளவிற்கு, தன்னை ஆராய முற்படுவதில்லை. இதனால் தன்னுடைய குற்றங்கள், குறைகள் தனக்குத் தெரிவதில்லை. எந்த ஒரு பிரச்சனையிலும், முற்றுமுழுதாக, தான் சரியானவன் என்ற ஒரு நிலைப்பாடு எடுத்துக் கொள்கின்றான். இதுவே எல்லா பிரச்சனைக்கும் மூல காரணமாகி விடுகிறது. இதையே, “தன்னை அறிந்தவனுக்கு தனக்கொரு கேடு இல்லை என்றும் “உன்னை நீ அறி (Know Thyself)” என்றும் கூறுவார்கள்.

எனவே இதை களைவதற்காக, அகத்தாய்வு என்ற ஒரு பயிற்சி முறையை மனவளக்கலையில் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆசை சீரமைத்தல், கவலை ஒழித்தல், சினம் தவிர்த்தல் எண்ணம் ஆராய்தல், நான் யார் போன்ற விடயங்கள், ஒரு பயிற்சி முறையாக கற்றுத் தரப்படுகிறது. இவற்றையெல்லாம் நாம் காலம் காலமாக போதனை முறையாக எவ்வளவோ கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். இருந்த போதும் மனிதனுக்கு, இவற்றை ஆராய்வதற்கு ஒரு பயிற்சி முறை தேவைப்பட்டது. மனவளக்கலையில் இவற்றிற்கு பயிற்சி முறை கற்றுத் தரப்படுகிறது.

எனவே மனவளக்கலையானது ஒரு போதனை முறையல்ல. இது ஒரு சாதனை (practical) முறையாகும். இதுவே, இப்பயிற்சிகள் வெற்றி பெறுவதற்கு அடிப்படை காரணமாகிவிட்டது.

மனம் அமைதியற்ற நிலையில் இருக்கும் போது, எவ்வித போதனை களும் மனிதனுக்கு பயனுள்ளதாக அமைவதில்லை. இதற்கு உதாரணமாக

ரயில் பயணத்தை கூறுவார்கள். ரயிலில் பயணம் செய்யும்போது வேலிகள் சரியாகத் தெரிவதில்லை. அதே ரயில், வேகத்தை குறைத்து ரயில் நிலையத்தை அண்மிக்கும் போது, வேலிகள் தெரிய ஆரம்பிக்கும். இதேயேதான் மனதிற்கும் உதாரணமாக கொள்ளலாம். மனதின் வேகம் குறைய குறைய வாழ்க்கையின் சிக்கல்கள், பிரச்சனைகள் தெளிவாக புரிய தொடங்கும். அப்போதுதான் பிரச்சினையை தீர்க்கக் கூடிய வழிமுறைகளை நாம் கண்டறிந்து கொள்வோம். அதுவரையிலும் பிரச்சினையிலேயே சிக்கி துவண்டு போய்விடுவோம்.

எனவே தான் தியானம் என்பது மனதிற்கு ஒரு அருமருந்து ஆகிவிட்டது.

தனது தினசரி வாழ்வில், தியானத்துடன் தற்சோதனையையும் (தன்னை ஆராய்ந்தல்) உடற்பயிற்சியையும், ஒரு மனிதன் சேர்த்துக்கொண்டால், மனமானது அமைதியையும் வலிமையையும் பெறும்.

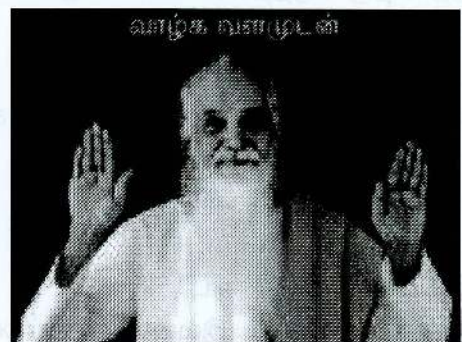
இந்த நிலையில், வாழ்வின் எந்த ஒரு சிக்கலையும் எதிர்கொள்ளக்கூடிய திராணி மனதுக்கு வந்து விடும். இதுவே வாழ்க்கையின் உண்மையான வெற்றியாகும்.

இறுதியாக, மனவளக்கலையில் பிரம்ம ஞானம் என்ற தலைப்பில் இறைநிலை பற்றிய முழு விளக்கமும் தரப்படுகின்றது.

இந்தப் பிரபஞ்ச தோற்றம் முழுவதும் (ஓர் உயிரிலிருந்து ஆறுயிர் உயிரினங்கள், மற்றும் சடப் பொருட்கள் யாவும்) அணுக்களின் கூட்டே ஆகும். இப்பிரபஞ்ச தோற்றத்தின் அணுச்சேர்க்கையை கலைத்து விட்டால் அவை யாவும் இறைத்துகள்களாக இந்த சுத்தவெளியில் இருக்கும். இறைத்துகளில் இருந்து எவ்வாறு இந்த தோற்றங்கள் உருவாகின என்றும் வான் காந்தம் எவ்வாறு உருவாகியது என்றும் விளக்கம் கற்றுத் தரப்படுகிறது.

இவ் விளக்கங்கள், ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையிலும் ஒரு நிறைவையும் தெளிவையும் அமைதியையும் கண்டிப்பாக தருகின்றது. அந்த தெளிவும், நிறைவும், அமைதியும் உலகத்தையே மேம்படுத்தும்.

எனவே மனவளக்கலை என்பது ஒரு பூரணமான வாழ்க்கைக் கல்வியாகும்.

வாய்க்காறி

வாழ்த்து தெரியாது.
 பூங்கொத்து தெரியாது.
 பரிசு தெரியாது.
 அன்னையர் தினம்
 தெரியவே தெரியாது.
 ஆனாலும் நீயெனக்கு ,
 அம்மாவாக இருந்தாய் அம்மா.
 ஒரு உதவி
 நாம் செய்ததுமில்லை.
 நீ எதிர்பார்த்ததுமில்லை.
 எல்லோரும்
 சாப்பிட்ட பிறகு சாப்பிட்டாய்.
 எல்லோரும்
 படுத்த பிறகு படுத்தாய்.
 எல்லோருக்கும் முன் எழும்பி
 தேத்தண்ணி ஆத்தினாய்.
 ஊதாங்குமூலில் புரக்கேறியது உன் மூச்சு.
 பொச்சுமட்டையால் கரிச்சட்டி கழுவி
 தேய்ந்தன உன் கைகள்.
 யாருமுன்னை
 சாப்பிட்டாயா? என்று கூட
 கேட்டதாய் ஞாபகமே இல்லையே அம்மா!

உனக்கு இருக்கிறதா ? என்று
 பார்த்துச் சாப்பிட்டதாகவும்
 வரலாறுகள் இல்லையே!
 யாருக்குப் புரக்கேறினாலும்,
 நீயே முதல் ஓடிச் செம்பெடுத்தாய்.
 யாருக்கு கல் கடிபட்டாலும்
 நீயே பதறிப் போனாய்.
 எப்போதாவது தலைமயிர் வந்தாலும்,
 குற்றவுணர்வில் கலங்கினாய்.
 யாரும்
 ஆறுதல் சொல்லவேயில்லைத் தானே!
 பூச்சியுருண்டைகளுக்குள் மடித்து வைத்த
 உன் சேலை வாசங்களை
 நுகர்ந்து வளர்ந்த பிள்ளை நான்.
 ஒரு சேலைக்கு கூட
 நீ ஆசைப்பட்டதுமில்லை.
 யாரும் அன்பளித்ததுமில்லை.
 ஒரு நாள்
 ஒரேயொரு நாளேனும்,
 நீ அவித்துக் கொட்டச் சலித்ததில்லையே!
 உன் ஆயுள் வரலாற்றில்.
 எப்படியம்மா ?
 எப்படி இத்தனை மகாத்மாவாகி வாழ்ந்திருக்கிறாய்

சொல்!

முட்டுக்காய் திருவிப் புட்டவிப்பாய்.

இருபது ரூபாய்க்கு இறால் வாங்கி

எண்ணாமல் எண்ணிப்

பங்கிட்டுக் கொடுக்கும்

கணிதம் தெரிந்தவள் நீ!

உன்னைப் போலொரு சமையற்காரர்

உலகத்திலொருபோதும்

பிறக்கப் போலதேயில்லையம்மா!

நீ

அன்பள்ளிப் போட்டுத் தாழித்த

மகா சொர்க்கச் சமையல் ருசியது.

நீ சுவாமியறைக்குள் நுழையாத

அந்த மூன்று நாட்களிலும்,

வீடு வெளிச்சமற்றிருந்தது.

உன் பித்தை வெடித்த கால்களுக்குள்

இரத்தம் கசிந்த போதும்,

யாருனக்கு ஒத்தடம் கொடுத்தோம்?

நீயே வலித்து, நீயே ஆற்றிய

தாய்க் காயங்களல்லவா அவை.

நாரி நோ,

முதுகு நோ,

முள்ளந்தண்டு நோ,

குதிக்கால் நோ

இன்றெனக்கிருக்கிற இத்தனை நோவிலும்,

ஒன்று கூடவா?

உனக்கில்லாது இருந்திருக்கும்.

நீ! சரியான பொய்க்காரி.

எங்களை ஏமாற்றி ஏமாற்றி

வலி பழகியிருக்கிறாய்.

இன்றுனக்கு

அன்னையர் தினப் படம் காட்டுவதில்,

என்ன நியாயம் இருக்கப் போகிறது?

நானொரு போதும்

உனக்கு சொல்லவே மாட்டேன் அம்மா.

ஒரு உப்பற்ற வாழ்த்து.

- தீபிகா

13.05.2023

எனது கடல்

எனது கடலுக்கு

நட்பென்று யாருமில்லை.

நிலவைத் தவிர.

எழுதாமலிருக்கிற போது

கொந்தளிக்கவும்

எழுதுகிறபோது அமைதியாகவும்

செய்கிறதென் கடல்.

மீன்களின் பசியாற்றுகிற

எனது கடலுக்கு

படகுகளும், பாய்மரக் கப்பல்களும்

வந்து வந்து போகின்றன.

நானென்

அலைக் குஞ்சுகளுக்கு

கரைகளிடம் யாசிக்காமல் திரும்புகிற

கலையை சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

நங்கூரங்களுக்கு வசதி கிடையாத

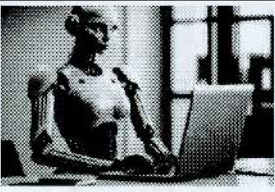
எனது கடலின் மடியில்

நான் பரப்பி வைத்திருக்கிறேன்

பல நல்ல கவிதைகளை.

தீபிகா

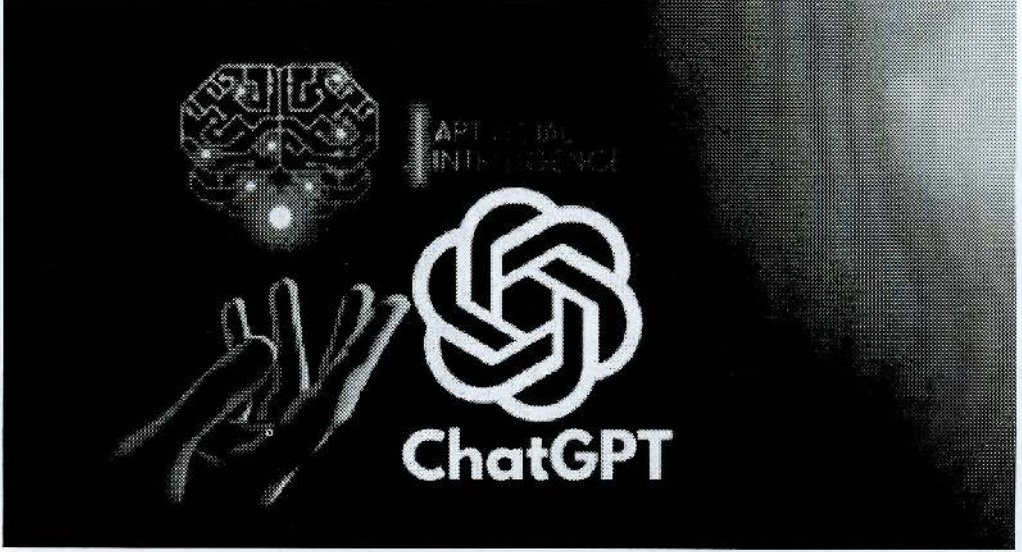
25.05.2023

ChatGPT என்றால் என்ன?

(Generative pre-trained transformer)

- கப. கிருஷ்ணானந்தன்
(மெல்பேர்ன்)

நம்மில் பெரும்பாலோர் பதில்களுக்காக கூகுளில் தேடினோம், இப்போது ஒரு படி மேலே, மேலும் விரிவான பதில்களைக் கண்டறிய Chat GPT ஐ பயன்படுத்த முடியும். ChatGPT உடன் account தொடங்க சரியான மின்னஞ்சல் முகவரி மற்றும் மொபைல் எண் தேவை.

எனது கேள்விகள் அல்லது தூண்டுதல் களுக்கான பதில்களை ChatGPT உருவாக்கிய கீழே உள்ள கட்டுரை. Following essay from chat gpt generated answers for my questions or prompts and used Google translation to Tamil

ChatGPT என்ன செய்ய முடியும் என்பதை விளக்குங்கள்?

ஒரு மொழி மாதிரியாக, ChatGPT ஆனது பரந்த அளவிலான உரை அடிப்படையிலான தூண்டுதல்கள் அல்லது கேள்விகளுக்கு மனிதனைப் போன்ற பதில்களை உருவாக்கும் திறன் கொண்டது. குறிப்பாக, ChatGPT ஆனது:

1. கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கவும்: ChatGPT ஆனது அறிவியல், தொழில்நுட்பம், வரலாறு, புவியியல் மற்றும் பல உள்ளிட்ட பல்வேறு தலைப்புகளில் உள்ள கேள்விகளுக்கு தகவல் மற்றும் துல்லியமான பதில்களை வழங்க முடியும்.
2. உரையாடல்களை மேற்கொள்ளுங்கள்: ChatGPT ஆனது, சாதாரண அரட்டை முதல் தீவிர விவாதங்கள் வரையிலான பல்வேறு

தலைப்புகளில் பயனர்களுடன் உரையாடல்களில் ஈடுபட முடியும்.

3. உரையை உருவாக்கு: கட்டுரைகள், மின்னஞ்சல்கள், சுருக்கங்கள் மற்றும் பலவற்றை எழுதுதல் போன்ற கொடுக்கப்பட்ட prompt அல்லது தலைப்பின் அடிப்படையில் ChatGPT ஒத்திசைவான மற்றும் சூழலுக்கு ஏற்ற உரையை உருவாக்க முடியும்.

4. முழுமையான பணிகள்: ஆவணங்களைச் சுருக்கி, தலைப்புச் செய்திகளை உருவாக்குதல், உரையை மொழிபெயர்த்தல் மற்றும் பலவற்றை உள்ளடக்கிய மொழி தொடர்பான பல்வேறு பணிகளை ChatGPTயால் முடிக்க முடியும்.

ஒட்டுமொத்தமாக, ChatGPT இன் திறன்கள் வாடிக்கையாளர் சேவை, உள்ளடக்க உருவாக்கம், கல்வி, ஆராய்ச்சி மற்றும் பலவற்றை உள்ளடக்கிய பரந்த அளவிலான பயன்பாடுகளுக்கான சக்திவாய்ந்த கருவியாக மாற்றுகிறது.

இயற்கை விவசாயம் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுங்கள்.

இயற்கையான முறைகள் மற்றும் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதை வலியுறுத்தும் தாவரங்களை வளர்ப்பதற்கு இயற்கையான தோட்டக்கலை என்பது சுற்றுச்சூழல் நட்பு அணுகுமுறையாகும். இந்த கட்டுரையில், இயற்கை தோட்டக்கலையின் நன்மைகள், அதன் பின்னணியில் உள்ள கொள்கைகள் மற்றும் எவ்வாறு தொடங்குவது என்பதை ஆராய்வோம்.

இயற்கை தோட்டக்கலையின் முக்கிய நன்மைகளில் ஒன்று சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்க உதவுகிறது. இயற்கையான தோட்டக்கலை முறைகள் செயற்கை பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் உரங்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்கின்றன, அவை வனவிலங்குகளுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும், நீர் வழங்கலை மாசுபடுத்தும் மற்றும் மண்ணின் தரத்தை சேதப்படுத்தும். மாறாக, கரிம தோட்டக்காரர்கள் ஆரோக்கியமான மண் மற்றும் தாவரங்களை மேம்படுத்துவதற்கு உரம் தயாரித்தல், பயிர் சுழற்சி மற்றும் துணை நடவு போன்ற இயற்கை முறைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த அணுகுமுறை சுற்றுச்சூழலுக்கு நன்மை பயப்பது மட்டுமல்லாமல் ஆரோக்கியமான மற்றும் சுவையான பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகளை உருவாக்குகிறது.

ஆர்கானிக் தோட்டக்கலையின் மற்றொரு நன்மை என்னவென்றால், அது ஒரு வெகுமதி மற்றும் நிறைவான பொழுதுபோக்காக இருக்கலாம். தோட்டக்கலை இயற்கையுடன் இணைவதற்கும், மன அழுத்தத்தைக் குறைப்பதற்கும், உடல் தகுதியை மேம்படுத்துவதற்கும் வாய்ப்பளிக்கிறது. மேலும், உங்கள் சொந்த உணவை வளர்ப்பது பணத்தை மிச்சப்படுத்தவும், ஆரோக்கியமாக சாப்பிடவும், உங்கள் கார்பன் தடத்தை குறைக்கவும் திருப்திகரமான வழியாகும். கரிம தோட்டக்கலையின் கொள்கைகள் இயற்கைக்கு எதிராக செயல்படாமல், அதனுடன் இணைந்து செயல்படும் எண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. கரிம தோட்டக்காரர்கள் பல்லுயிர் பெருக்கத்தை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும், செயற்கை இரசாயனங்கள் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்ப்பதன் மூலமும் ஒரு சமநிலையான சுற்றுச்சூழல் அமைப்பை உருவாக்க முயல்கின்றனர். மாறாக, மண்ணை வளப்படுத்தவும், தாவரங்களுக்கு ஊட்டச்சத்துக்களை வழங்கவும், உரம், தழைக்கூளம் மற்றும் உரம் போன்ற இயற்கை மற்றும் கரிமப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். பூச்சி மற்றும் நோய் பிரச்சனைகளை குறைக்க பயிர் சுழற்சி மற்றும் ஊடுபயிர் போன்ற நுட்பங்களையும் அவர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர்.

ஆர்கானிக் தோட்டக்கலையுடன் தொடங்குவது ஒப்பீட்டளவில் எளிமையானது. உங்கள் தோட்டத்திற்கு பொருத்தமான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது முதல் படி. வெறுமனே, நிறைய சூரிய ஒளியைப் பெறும், நல்ல வடிகால் வசதி கொண்ட, மரங்கள் மற்றும் நிழலை உருவாக்கக்கூடிய பிற கட்டமைப்புகளிலிருந்து விலகி இருக்கும் இடத்தை நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்.

நீங்கள் ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்ததும், களைகளை அகற்றி, உரம் அல்லது உரம் போன்ற கரிமப் பொருட்களைச் சேர்த்து மண்ணைத் தயார் செய்ய வேண்டும். நீங்கள் உங்கள் விதைகள் அல்லது நாற்றுக்களை நட்டு, தொடர்ந்து தண்ணீர் ஊற்றலாம். உங்கள் தோட்டம் வளரும்போது, கரிம முறைகளைப் பயன்படுத்தி அதை தொடர்ந்து பராமரிக்க வேண்டும். பூச்சிகளைத் தடுக்க துணை நடவு அல்லது வேப்ப எண்ணெய் போன்ற இயற்கை பூச்சிக்கொல்லியை தெளிப்பது போன்ற இயற்கையான பூச்சி மற்றும் நோய்க் கட்டுப்பாட்டு முறைகளைப் பயன்படுத்துவது இதில் அடங்கும். உரம் அல்லது Fish emulsion போன்ற கரிமப் பொருட்களுடன் உங்கள் தாவரங்களுக்கு உரமிட வேண்டும்.

முடிவில், கரிம தோட்டக்கலை என்பது சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த, பலனளிக்கும் மற்றும் பல நன்மைகளை வழங்கும் பொழுதுபோக்காகும். இயற்கையுடன் இணைந்து செயல்படுவதன் மூலமும், செயற்கை இரசாயனங்களைத் தவிர்ப்பதன் மூலமும், கரிம தோட்டக்காரர்கள் ஆரோக்கியமான, துடிப்பான தோட்டங்களை உருவாக்க முடியும், அவை அழகாக மட்டுமல்ல, புதிய, சுவையான மற்றும் சத்தான விளைபொருட்களையும் வழங்குகின்றன. நீங்கள் ஒரு அனுபவமிக்க தோட்டக்காரராக இருந்தாலும் அல்லது ஒரு தொடக்கக்காரராக இருந்தாலும், இயற்கையுடன் இணைவதற்கும், உங்கள் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், சுற்றுச்சூழலில் உங்கள் பாதிப்பைக் குறைப்பதற்கும் இயற்கையான தோட்டக்கலை ஒரு சிறந்த வழியாகும்.

மகிழ்ச்சியாக இருக்க ஒரு கட்டுரை எழுதுங்கள்

மகிழ்ச்சி என்பது பெரும்பாலான மக்கள் பாடுபடும் ஒரு உலகளாவிய குறிக்கோள். இருப்பினும், மகிழ்ச்சியைப் பின்தொடர்வது பெரும்பாலும் மழுப்பலாகவும் அடைய கடினமாகவும் தோன்றும். இந்த கட்டுரையில், மகிழ்ச்சியைக் கண்டறிவதற்கும் நிறைவான வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கும் சில முக்கிய உத்திகளை ஆராய்வோம்.

மகிழ்ச்சியைக் கண்டறிவதற்கான மிக முக்கியமான உத்திகளில் ஒன்று நேர்மறையான மனநிலையை வளர்ப்பதாகும். எதிர்மறையான விஷயங்களில் கவனம் செலுத்துவதை விட, வாழ்க்கையின் நேர்மறையான அம்சங்களில் கவனம் செலுத்துவது இதில் அடங்கும். இதைச் செய்வதற்கான ஒரு வழி நன்றியுணர்வைக் கடைப்பிடிப்பது. நாம் நன்றியுள்ள விஷயங்களில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம், நம் கண்ணோட்டத்தை மாற்றி, வாழ்க்கையில் நல்ல விஷயங்களைப் பாராட்டலாம். கூடுதலாக, இரக்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பதும், கருணை காட்டுவதும் முக்கியம்.

இது ஒரு நண்பருக்கு நாம் வழங்கும் அதே கருணை மற்றும் புரிதலுடன் நம்மை நடத்துவதை உள்ளடக்குகிறது.

மகிழ்ச்சியைக் கண்டறிவதற்கான மற்றொரு முக்கிய உத்தி, மற்றவர்களுடன் அர்த்தமுள்ள உறவுகளை வளர்ப்பதாகும். குடும்பம், நண்பர்கள் மற்றும் சமூக உறுப்பினர்களுடன் வலுவான தொடர்புகளை உருவாக்குவது இதில் அடங்கும். அன்புக்குரியவர்களுடன் நேரத்தை செலவிடுவது, அர்த்தமுள்ள உரையாடல்களில் ஈடுபடுவது மற்றும் பகிரப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்பது ஆகியவை மகிழ்ச்சி மற்றும் சொந்த உணர்வுக்கு பங்களிக்கும். கூடுதலாக, நம்முடன் நேர்மறையான உறவுகளை வளர்ப்பது முக்கியம். இது நம்மை மரியாதையுடனும் இரக்கத்துடனும் நடத்துவதையும், நேரத்தையும் சக்தியையும் நமது சொந்த வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சியில் முதலீடு செய்வதையும் உள்ளடக்குகிறது.

மகிழ்ச்சியைக் கண்டறிவது, நமக்கு மகிழ்ச்சியையும் நிறைவையும் தரும் செயல்களைத் தொடர்வதையும் உள்ளடக்குகிறது. இது நாம் ஆர்வமாக இருக்கும் பொழுதுபோக்குகள் அல்லது ஆர்வங்களில் ஈடுபடுவது அல்லது நமது மதிப்புகள் மற்றும் இலக்குகளுடன் ஒத்துப்போகும் அர்த்தமுள்ள வேலையைத் தொடரலாம். கூடுதலாக, போதுமான தூக்கம், தவறாமல் உடற்பயிற்சி செய்தல் மற்றும் ஆரோக்கியமான உணவை உட்கொள்வதன் மூலம் நமது உடல் ஆரோக்கியத்தை கவனித்துக் கொள்வது முக்கியம்.

இறுதியாக, வாழ்க்கையில் நோக்கத்தையும் அர்த்தத்தையும் வளர்ப்பது முக்கியம். இது நமது மதிப்புகள் மற்றும் இலக்குகளை அடையாளம் கண்டு, தனிப்பட்ட முறையில் அர்த்தமுள்ள மற்றும் நிறைவான ஒன்றை நோக்கிச் செயல்படுவதை உள்ளடக்குகிறது. இது ஒரு தொழிலைத் தொடர்வது, சமூகத்தில் தன்னார்வத் தொண்டு செய்வது அல்லது ஆக்கப்பூர்வமான முயற்சிகளில் ஈடுபடுவது போன்றவற்றில் ஈடுபட்டாலும், நோக்கத்தின் உணர்வைக் கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சி மற்றும் நல்வாழ்வின் உணர்வுக்கு பங்களிக்கும்.

முடிவில், மகிழ்ச்சியைக் கண்டறிவது என்பது நேர்மறையான மனநிலையை வளர்ப்பது, அர்த்தமுள்ள உறவுகளை வளர்ப்பது, நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் செயல்களைத் தொடர்வது, நமது உடல் ஆரோக்கியத்தை கவனித்துக்கொள்வது மற்றும் வாழ்க்கையில் நோக்கம் மற்றும் அர்த்தத்தை வளர்ப்பது ஆகியவை அடங்கும். மகிழ்ச்சியைத் தேடுவது எப்பொழுதும் எளிதானதாக இல்லா

விட்டாலும், அது நிறைவான மற்றும் திருப்தியான வாழ்க்கைக்கு வழிவகுக்கும் ஒரு பயனுள்ள முயற்சியாகும். நம் வாழ்வில் மகிழ்ச்சியை வளர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம், நமக்கும் நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்கும் பிரகாசமான எதிர்காலத்தை உருவாக்க முடியும்.

தேர்வில் வெற்றி பெறுவது எப்படி?

தேர்வுகள் மற்றும் சோதனைகள் கல்வி வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத பகுதியாகும், மேலும் அவற்றில் வெற்றி உங்கள் கல்வி இலக்குகளை அடைவதற்கு முக்கியமானது. பரீட்சை அல்லது தேர்வில் வெற்றி பெறுவது எப்படி என்பதற்கான சில குறிப்புகள் இங்கே:

1. சீக்கிரம் தொடங்குங்கள்:

உங்கள் தேர்வுக்குத் தயாராகுங்கள் அல்லது முன்கூட்டியே சோதனை செய்யுங்கள். இது அனைத்து தலைப்புகளையும் உள்ளடக்குவதற்கு போதுமான நேரத்தை வழங்கும் மற்றும் உங்கள் நம்பிக்கையை அதிகரிக்க போதுமான கேள்விகளை பயிற்சி செய்யும்.

2. திட்டத்தை உருவாக்கவும்:

உங்கள் கற்றல் பாணிக்கு ஏற்றவாறு ஒரு ஆய்வுத் திட்டத்தை உருவாக்கி அதைப் பின்பற்றுங்கள். தலைப்புகளை நிர்வகிக்கக்கூடிய பகுதிகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொன்றிற்கும் குறிப்பிட்ட நேரத்தை ஒதுக்கவும்.

3. பரீட்சை வடிவத்தை அறிந்து கொள்ளுங்கள்:

கேள்விகளின் வகைகள் மற்றும் அவை எவ்வாறு தரப்படுத்தப்படும் என்பது உட்பட, தேர்வு வடிவத்துடன் உங்களை நன்கு அறிந்திருங்கள். இது மிகவும் முக்கியமான பகுதிகளில் உங்கள் தயாரிப்பில் கவனம் செலுத்த உதவும்.

4. கடந்த கால தேர்வுத் தாள்களைப் பயிற்சி செய்யுங்கள்:

கடந்த காலத் தேர்வுத் தாள்களைப் பயிற்சி செய்வது உங்கள் தேர்வுக்குத் தயாராவதற்கு ஒரு சிறந்த வழியாகும். பரீட்சை வடிவத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும், நீங்கள் மேம்படுத்த வேண்டிய பகுதிகளை அடையாளம் காணவும், உங்கள் நேர மேலாண்மைத் திறனை மேம்படுத்தவும் இது உதவுகிறது.

5. உங்கள் நேரத்தை நிர்வகிக்க கற்றுக் கொள்ளுங்கள்:

ஒரு தேர்வு அல்லது தேர்வில் வெற்றி பெறுவதற்கு நேர மேலாண்மை முக்கியமானது. தேர்வின் போது, ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் போதுமான நேரத்தை ஒதுக்கிப் பின்பற்றுங்கள்.

6. அமைதியாக இருங்கள்:

பரீட்சையின் போது நிதானமாகவும் அமைதியாகவும் இருப்பது அவசியம். ஆழ்ந்த மூச்சை எடுத்து, வழிமுறைகளை கவனமாகப் படித்து,

கேள்விகளைத் தொடங்குவதற்கு முன் உங்கள் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். 7.எல்லா கேள்விகளுக்கும் பதிலளிக்கவும்: பதில்கள் உங்களுக்குத் தெரியாவிட்டாலும், எல்லா கேள்விகளுக்கும் எப்போதும் பதிலளிக்க முயற்சிக்கவும். உங்கள் வேலையை மதிப்பாய்வு செய்து தேவையான மாற்றங்களைச் செய்ய இறுதியில் சிறிது நேரம் ஒதுக்குங்கள்.

8. ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருங்கள்: உங்களின் அனைத்து ஆய்வுப்பொருட்களையும் ஒழுங்கமைத்து, எளிதில் அணுகக்கூடிய வகையில் வைத்திருங்கள். இது உங்கள் நேரத்தை மிச்சப்படுத்தும் மற்றும் உங்கள் தேர்வின் போது கவனம் செலுத்த உதவும். 9. போதுமான ஓய்வு: தேர்வுக்கு முந்தைய நாள் இரவு போதுமான தூக்கம் மற்றும் ஓய்வு. தேர்வின் போது விழிப்புடனும் கவனத்துடனும் இருக்க இது உதவும்.

முடிவில், ஒரு தேர்வு அல்லது தேர்வில் வெற்றி பெற போதுமான தயாரிப்பு, பயனுள்ள நேர மேலாண்மை மற்றும் அமைதியான

மற்றும் இயற்றப்பட்ட மனநிலை தேவைப்படுகிறது. இந்த உதவிக்குறிப்புகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம், உங்கள் தேர்வு அல்லது தேர்வில் சிறப்பாகச் செயல்படுவதற்கான வாய்ப்புகளை அதிகரிக்கலாம் மற்றும் உங்கள் கல்வி இலக்குகளை அடையலாம்.

Limitations.

□ எப்போதாவது தவறான தகவலை உருவாக்கலாம்
□ எப்போதாவது தீங்கிழைக்கும் அறிவுறுத்தல்கள் அல்லது பக்கச்சார்பான உள்ளடக்கத்தை உருவாக்கலாம்.

□ 2021க்குப் பிறகு உலகம் மற்றும் நிகழ்வுகள் பற்றிய வரையறுக்கப்பட்ட அறிவு

ChatGPT மார்ச் 23 பதிப்பு. இலவச ஆராய்ச்சி முன்னோட்டம். ChatGPT தவறான தகவலை உருவாக்கலாம்

Suba.Krishnananthan (Melbourne)

Author thanks ChatGPT and Google Translation

ஓவியம் : அறிவுமுகன், ஜேர்மனி

ஓவியம் : **Heinrich Boehmer** (ஹென்றிஷ் பே(டி)மர்).

இவர் ஜேர்மன் நாட்டவர். 05.05.1852 டுசுல்டோர்வ் (Düsseldorf) நகரில் பிறந்து அங்கேயே வளர்ந்து ஆரம்பக்கல்வியை முடித்து 1876 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நுண்கலைக் கல்லூரியில் (Kunstakademie Düsseldorf) சேர்ந்து ஓவியம் வரைதல் , சிற்பம் செருக்குதல் போன்றவற்றைக் கற்று தனது 78 ஆண்டு கால பயணத்தில் 3600ற்கும் மேலான இயற்கைக் காட்சிகளை வரைந்து சாதனை படைத்துள்ளார். இவர் 1930 ஆம் ஆண்டு எபேண்டா (Ebenda) என்னும் நகரில் தனது 78 ஆவது வயதில் இயற்கை எய்தினார். இங்குள்ள ஜேர்மனியர்கள் கூறுவார்கள் **இவர் வரைந்த இயற்கைக் காட்சிகளில் ஓய்வு நேரங்களில் நடக்கப் போகலாம்** என்று அவ்வளவிற்கு புகைப்படம் எடுத்தமாதிரி தத்துருபமாக இருக்கும்.

- அறிவுமுகன்